

கஸ்கி

KALKI

10.1.1971

40 காசு

அமரர்
கஸ்கி
எழுதிய

அடுத்த
இதழில்
பிரசுரமாகிறது
மோகனிக் கீவு

சுவி.பாணி

**'நான் எப்போதுமே
காலைச் சிற்றுண் டியில்
கால்ஷி புசிக்கிறேன்.'**

திகைக்காதீர்கள், கால்ஷி எனறால் கால்ஷியாம்! கூட்டுவை அவன் தாயிம். பொடாஷியம், மாங்கனீஸ் மற்றும் அயோடின்னும் உண்டிலுள். உண்மையில் அவன் காலைச் சிற்றுண்டியில் 8 முக்கியமான மினரல்களையும் !! அத்தியாவசியமான விடமின்களையும் உட்கொள்ளுகிறான். ஆம்: இவை அனைத்தும் அவ லுக்கு ஒரே ஒரு விம்க்ரான் மாத்திரையில் கிடைத்துவிடுகின்றன !

நல்ல ஆரோக்கியம், ஆற்றல் மற்றும் சீரான உடல் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான எல்லா விடமின் களும் கனிமங்களும் விம்க்ரானில் அடங்கியுள்ளன. எடுத்துக் காட்டாக, எலும்புகள் உறுதியுடன் வளர கால்ஷியம் உதவுகிறது. விம்க்ரானிலுள்ள மற்ற விடமின்களும் மினரல்களும் சீரான நிரத்த அமைப்புக்கு உதவுகின்றன. பசியைத் தூண்டுகின்றன; நோய்களை எதிர்க்கும் ஆற்றலை உடனுக்குத் தருகின்றன; உற்சாகத்தையும் சக்தியையும் பெருக்குகின்றன.

விம்க்ரான்®

மல்டிவிட் விடமின் —
மினரல் டேப்லெட்டுகள்

விம்க்ரான்® SARABHAI CHEMICALS

இப்போது

உடல்

வலுவில்

உள்ள முழுவதும் உங்களை
சக்தியுடன் வைத்திருக்க
ஒரே ஒரு விம்க்ரான்
மாத்திரை போதுமானது.
விலை 13 ரூபாய் மட்டுமே !

© உ. ஆர். சர்க்கிள் லாபர், ஸாராபை கெமிக்கல்ஸ் பிரைவட் லிமிடெட், 10, பி.ஜி.என்.காம்ப்
தஞ்சாவூர், தலைநகரம், திருச்சி, தமிழ்நாடு, இந்தியா. விட்: இரண்டு டைஜிட்டுகள் உடனடி பெயர்: விம்க்ரான்

ஒரு ஜார்

விக்கோவின்

டெர்மரிக்

விக்கோவின்

வஜ்ரடந்தி

(எகானமி கைஸ்) வாங்கினால் டெர்மரிக்
வானிவிங் கீம் ஒரு ஜூஸ் இலவசமாகப்
பெறுவீர்கள்.

உண்மையிலேயே இது ஒரு மகத்தான சலுகை

விக்கோ வஜ்ரடந்தி

ஆயுர்வேத பதபகை

இந்த ஆயுர்வேத பதபகை மதிப்
புமிருந்த முவினைகளினால் தயாரா
கிறது. இதைத் தொடர்ந்து, உப
யோகித்து வந்தால் பல்சொத்தை,
பற்களில் சீழாத்தம் வடிதல் காத்
றம், சறு வீக்கம் ஆகியவை
மறையும்.

விக்கோ டெர்மரிக்

வானிவிங் கீம்

சந்தனம் நறு மணமுள்ளது.

உங்கள் கிரத்திற்கு, மேலும் அழ
கட்டுகிறது, சருமத்தை மென்மை
யாகவும் பண்பைப் பாகவும் வைத்
திருக்க உதவுகிறது. ஷேவிங்
செய்துகொண்டபின் உபயோ
கிக்க அருமையானது. வெட்டு,
காடங்களைக் குணப்படுத்தும்.

வட்டாக்குகள் திரும்பவும் இந்தச் சலுகை

விக்கோ லாபோரெட்டரிஸ்

பம்பாய்-14

தூய்மை, கவனம், சீக்கப்புர் ஆகிய
இடங்களுக்கு ஏதாவது நேவை

**உடம்பு வலியிலிருந்து
விரைவில் குணமடைந்தீர்கள் !**

அமிர்தாஞ்சனம்

மிக உதவியது

அமிர்தாஞ்சனம் உடம்புவலி, துள்தோஷம், தலைவலி, கண்க்கு துவற்றிலிருந்து விரைவில் குணமளிக்கிறது. உபாதை ஏற்பட்டுள்ள இடத்தில் சிறிதளவு அமிர்தாஞ்சனம் தடவி நிரித நிவாரணம் பெறுங்கள். 75 வருடங்களாக துடுப்புகளில் பயன்படுவதும் நம்பகமான நிவாரணி அமிர்தாஞ்சனம். எப்போதும் ஒரு பாட்டில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அது சிகனமான தாதுகளிலும், கைக்கு அடக்கமான டப்பாக்களிலும் கிடைக்கிறது.

மருத்துவ மனாருவகம் சுகவிகித சான்ற
அமிர்தாஞ்சனம் வாரிசுதருக்கும்.
அமிர்தாஞ்சனத்திற்கும் ஏற்ற நிவாரணி
அமிர்தாஞ்சனம் கிடைக்க

கல்கி பொருளடக்கம்

சுதாரண, மார்ச்சு 26

○

ஜனவரி 10, 1971

வாய்த்து தருணம்: நழுவ விடாது!	(தலைப்புகள்)	—	5
ராஜாஜிவன் கருத்துக்கள்	...	—	8
பொன்னியில் மலர்வன்	அமரன் கவி	—	10
ராமாவணம்	ராஜாஜி	—	32
சிதம்பர ரகசியம்	கோமதி கவாமிநாதன் - ராஜா	—	26
என் தேவன் (நாடகமேனம்)	அ. ஆசிரீவாதம்	—	29
காணிக்கை	ஆர்.வி	—	30
ரகுபதி ராகவ	மகாத்மா காந்தி - ராஜாஜி	—	33
சொல்லி மாளாத் தொண்டு	கெவலிகள்	—	36
பேரராட்டங்கள்	ச. க. நல்லபெருமாள்	—	38
பாலவலத்து நிழல்	மலிசை ஸ்ரீததி	—	48
அழிவாத நாள்	தி. ஐ. ச.	—	56
சிவிமாத கல்பாணம்	நாடோடி	—	63
வட்டமேளது	...	—	71

"கல்கி"யில் வெளிவரும் கவிதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கருப்பன் பெயர்களே; உயர்வாகவும் உயர்வாகவும்.

சுதாரண விவரம்:
இந்தியா
இலங்கை (இலங்கைநாணம்)
இதர நாடுகள்

ஒரு வருடம் ஆறுமாதம்
ரூ. 20-00 ரூ. 10-00
ரூ. 21-00 ரூ. 10-50
ரூ. 40-00 ரூ. 20-00

யாவரும் விரும்புவது

அசோகா

சுகந்த பாக்குத்தூள்

அருணாசலத்துக் கருணாலயம்

பிரம்மம் - விஷ்ணுக்களும் அபரூபமானவொன்றையடி நிலப் பரம்பொருள் தி மகிழ்வாக நின்று திருத்தலம் அன்னமுமில், வாரும் அனுக முடிவாக அன்னி வ்வுருபமானதால் 'அன்னமுமில்' என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. அங்கு அந்த ஞானுக்களின் திரு உருவாகவே வந்திருக்கப் போகிறது. அனாவரும் அனாவப் பணிந்து நின்றதி அறிவாவிக்குமரூ 'அன்னமுமில்' வாக வரமுத்தவர் அன்னம் பூர் ரமண பகவான், ரமண பகவானிடப் பற்றி எழுதுவது சரத்திபயா? எதிலும் பற்றாமல், ஆனால் அண்டபிரண்டம் முழுவதற்கும் ஆசாரமாயுள்ள ஆகாயத்தைப் பற்றி எல்ல எழுத முடியும்? திதாகாசத்தின் மூர்த்தியாக விளங்கிய பூர் ரமணரைத் தியானித்து தியானித்து, அந்தத் தூய வெளி தம் இகையத்திலும் சித்தம்மலமாக விளங்குவதை அறுபதிக்ஷணம்! ஜீவன் தன்னுடைய 'தான்' என்பதன் மூலமையே தேடித் தேடிக்கண்டு கொள்வதே சரபுந்ரம் என்பதை ஆணி அடித்தாற் போல் வரமுத்து காட்டாவார், உபதேசித்தவர் அவர். அதுபித்தும் குறுக்குவழியும் இடைபாது. சந்தவழியும் இடைபாது. ஏன், 'வழியே இடைபாது' என்பார் ரமண பகவான். 'இந்த ரமணரமுத்தி விருத்த ரவியே வ்விடவழிக்கு வழி கேட்டால் சொல்லலாம், ஆனால் ரமணரமுத்துக்கே வழி கேட்டால் என்ன சொல்வது? அப்பின், நீயே முக்தி தீங்கதான். எனவே, முக்திக்கு ஏன் வழி கேட்கிறது? என்பது அவர் கூறியதில் வேத - உபநிஷத் - புராண - இந்நிகாலை பால் சமுத்திரம் அனைத்தையும் கடைத்தெடுத்த தவந்தமே உவந்து.

ஸ்ரீ மணிஷிக்கு இக்கத் திருவார்திரையில் 91ம் ஐயத்தி விழா கொண்டாட்டப்படுகிறது. மரணம் கடத்த ரமணமாவிய அழிந்தும் பிறக்கவும் இக்கை, இறக்கவும் இக்கை, அதற்கு வயதும் இக்கை, ஆனதும் பந்தர்கள் மனத்தின் ஓர் அடர்ந்த சித்தநிலைய உண்டாக்கிக் கொண்டு தியானிப்ப தற்கு ஐயத்தியும் திருதாரும் அவசியம்தான்.

தொல்வாய்ப் பொருளாவிலும், அன்றல் தூதனமாக விளங்கும் அருணாசல ஜோதி க்வுருபவின் தொன்னுற்றேராவது ஐயத்தியில் 'பொய் பிழையும் புகுதருகான் தின்றனவும் தீவினில் தானாக' தாம் அனாவரும் 'தாமவர் தானித் தொழுது. வரவிலும் பரம, மனத்தினால் சித்திப்போமாம்'!

வாய்த்தது தருணம்; நழுவ விடாதீர்!

மக்கள் சபையைக் கலைக்குமாறு ராஷ்டிரபதி பிரகடனம் வெளியானவுடன் ராஜாஜி விடுத்த அதிகை - எச்சரிக்கை - வருமாறு:

"பிரதமர் ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி தமது மந்திரிசபை சகாக்களுடன் ஆலோசனை நடத்தியதன் பின்பு, மக்கள் சபையைக் கலைக்குமாறு ராஷ்டிரபதியை உத்தரவு பிறப்பிக்கச் செய்திருக்கிறார். விளையலையே இடைக்காலப் பொதுத் தேர்தல் நடத்தத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

"கம்யூனிஸ்ட்களையும், அராஜகவாதிகளையும், இவர்களது வழியிலேயே செய் தும் 'சக பிரயாணி'களையும், தேசத் துரோகிகளையும் தவிர, இந்தியாவெங்கிலுமுள்ள மக்கள் அனைவரும் பிரதமரின் கொள்கைகளையும் அவரது எதிர்காலத் திட்டங்களையும் வன்மையாக ஆட்சேபிக்கவே செய்கின்றனர்.

"தமது கொள்கைகளுக்கும், தாம் எதிர்காலத்தில் செய்ய உத்தேசித்துள்ள காரியங்களுக்கும் மக்களின் ஒப்புதலைப் பெறுவதற்கே, மக்கள் சபை கலைக்கப்பட்டுப் புதுப் பொதுத் தேர்தல் நடத்தப்படுகிறது என்கிறார் பிரதமர். அவர் கோருவது போல் மக்களால் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டால் அதுவே இந்தியாவின் எதிர்காலத்துக்கு மிகப் பெரிய ஆபத்தாகும். ஆரம்ப காலத்தில் எல்லாம் மென்மையாக நடப்பது போல்தான் தோன்றும். ஆனால் மக்கள் எதிர்பார்ப்பதை விட வேகு விளையலையே ஆட்சியின் போக்கு வெகுவாக மாறி, அரசியல் சாஸனத்தையே சிழித்தெறிவதில் முடிந்து விடும். மக்களின் சுதந்திரங்கள் அவ்வளவும் அடியோடு பறிக்கப்படும். முடிவில் இந்தியா கம்யூனிஸ்ட் மகா சாம்ராஜ்யத்தில் இணைந்துவிடும். இடைக்காலப் பொதுத் தேர்தலில் ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி கோருகின்ற மக்களின் ஒப்புதல் நிச்சயமாக இந்த விளைவினதால் கொண்டு சேர்க்கும்.

"ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தியின் போக்கினால் ஏற்படக் கூடிய நிலையிலிருந்து

இந்தியாவைக் காக்கும் பொருட்டு அவரை எதிர்த்துப் போராட வேண்டிய புனிதக் கடமையைப் பெற்றிருப்பவர்கள், இந்தக் கடமையை நிறைவேற்றுவதில் பூரணமாக மனம் செலுத்தி ஒன்றிசேர்ந்து போராட இயலாதவர்களாக உள்ளனர். அவர்கள் ஒன்று சேருவதில் ஏதேதோ கஷ்டங்களும் தடைகளும் இருப்பதாகக் கருதுகின்றனர். ஆனால் உண்மையில் இன்றைய அபாய நிலையில் இந்தக் கஷ்டங்களும் தடைகளும் அற்பமாகி விட்டன.

"பொதுவான இலட்சியத்தில் எதிர்க்கட்சிகள் தம்மை ஒழுங்குபட்ட ஒருங்கிணைத்துக் கொண்டு தேர்தலுக்குப் போதிய நிதியும் திரட்ட வேண்டும்; பொது லட்சியத்துக்கு ஆதரவாக மக்களின் ஆதர சக்தியை எழுப்ப வேண்டும். ஆனால் இதுகாறும் எதிர்க்கட்சிகள் இப்பணிகளைச் செய்வதில் தமது இயலாமை யையே காட்டி வந்திருக்கின்றன. எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களே அவர்களது பல விளைவாகவும் சிரமங்களையும் கடக்குமாறு செய்யக்கூடிய அனைவரும் இதனைச் செய்கிற ஆக வேண்டும். இதற்கு, அவர்கள் நிலைமையின் பயங்கரத்தை எண்ணிப் போல் தீவிரமாக உணர்வேண்டும். உணர்ந்து, சந்தர்ப்பத்தின் தேவைக்கு ஏற்ப எழுச்சி கொள்ளவேண்டும். இவர்கள் இப்போது பூரண உதவி செய்வதில் தயக்கம் காட்டுவதால் எதைச் சேமிக்கலாம் என நம்புகிறார்களோ - எந்த லாபத்தைப் பெறலாம் என நம்புகிறார்களோ - அந்தச் சேமிப்பு லாபமும் வருங்காலத்தில் அடிபோடு பயனற்ற துரும்புகளாகி விடும்.

"வதுவான ஐக்கியத்தையும் தியாகங்களையும் கூறி அழைக்கிறது இன்றைய நெருக்கடி. இந்த எச்சரிக்கையை விடுப்பது எனது கடமை என உணர்கிறேன்."

ஆம், ராஜாஜி கூறுவதுபோல் நிலைமையின் பயங்கரத் தன்மையைப் பூரணமாக உணர்ந்து எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும், மக்களும், தொழிலதிபர்களும், இத் தேர்தலில் கம்யூனிஸ்ட் சார்புள்ள ஆட்சியை அடித்து வீரட்டியேயாக

வேண்டும். இன்றைய ஆட்சியாளர்களுக்கு மீண்டும் 'பட்டா' கொடுத்து விட்டோமோ, அதன் பின் தம்மைக் கம்யூனிஸ்ட் உதேசத்தினை காரத்துக்கு இரத்தத்தில் செல்லும் ராஷ்டிரவியோபிவின்னு விடுபட்டே முடியுமாற்ற போகும்.

அறிக்கை இறுதியில் சேமிப்பும் ஈர்ப்பும் பயவற்றப் போகும் என்று ராஜாஜி தமக்கே உரிய முறையில் ரத்தினம் கருக்கமாவைச் சொல்லிவிடுப்பது முக்காலும் உண்மை—அதாவது மூன்று விதத்தில் உண்மை. முதலாவது எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் எப்படியேனும் இத்திரா ஆட்சியை ஒழிப்பதில் முயற்சியாகும் தங்கள் தனிப்பட்ட கொள்கைகளைக் காத்துக் கொள்வதிலும், தத்தம் கட்சி அத்தனையையும் காப்பதிலும் முயற்சித்து, ஐக்கியப்படுவதில் தயாக்கிவற்றும், அவர்கள் வந்துகொண்ட இத்த 'அத்தனையு வாபம்' பிற்பாடு கம்யூனிஸ்ட் ஆட்சியில் அடியோடு நுங்குமாறும். எதிர்க்கட்சியைவிடையாது என்று நினைத்து—அதாவது இக்கட்சிகளின் தற்கொடைகளை—வழியகூத்த தரகும்.

இரண்டாவது, தொழிலதிபர்களும் சொத்துக்காரர்களும் ஐயநாயக எதிர்க்கட்சி முன் வளர்க்குத் தங்காளம் முடிந்த போகுகூதவி அகைத்தும் புரிய வேண்டும். அய்வாறின் இந்நிலை எதைபோ சேமிக்க தீர்வத்தால்—அவ்வது ஆய்கித் கட்சியை ஆக்கித்தாலே எதிர்க்காலத்திலும் தங்கள் வளர்க்கிக்கு உதவி விடைக்கும் என்று நினைத்தால்—அதுவும் பொய்க்காலவாகவே முடியும். ஏனெனில் கம்யூனிஸ்ட்

ஆட்சியில் 'உய்வாத் தொழிலும் சர்க்கார் உடைமையாகும்; என்னச் சொத்துக்களும் சர்க்காரால் உய்க்கும் செய்யப்படும்.

முன்னவது, மக்கள் தங்களை உதாசினப் போக்கை விட்டு, தற்போது தங்களை ஆற்றத் துள்ள வேற்று வார்த்தைப் பிரமைகளினைக்குத் விடுபட்டு, இத்திரா ஆட்சி கவிழுவதற்குத் தங்கள் ஆதம் சக்தி முழுவதையும் உபயோகிக்க வேண்டும். தங்கள் வாக்குச் சக்தி, எழுத்துச் சக்தி, செவ்வாற்றல் அகைத்தையும் இத்தப் பணிகளை அவர்கள் அடுத்து வரும் சிற வாரங்கலில் வறுவாக உபயோகிக்க வேண்டும். 'தமக்கென்ன வந்தது?' என்று இதைத் தமையாக நினைத்து, தமது சக்திகளைச் 'சேமித்து'க்கொண்டால், பிறகு வாக்குச் சக்தி, எழுத்துச் சக்தி, செவ்வாற்றல் எதை யும் உத்திரமாய்ப் பிரயோகிக்க இயலாத படி கம்யூனிஸ்ட் பிடிப்பில் சிக்க வேண்டும்.

ஓரளவோ முன்னதாவே தேர்தல் வகு விறது! தேர்தலை நாம் செய்வோரின் ஆட்சி நீங்க வேண்டும் என நம் தாட்டு நன்மக்கள் புரிந்த பிரார்த்தனையை இறைவன் சேமி மருத்துத் தத்துள்ள வரப்பிரளாதமாகவே வத் துள்ளது தேர்தல்! இந்த வரப்பிரளாதத்தை விடையானமற்ற சாபத்திடாக ஆக்கிக்கொள்ள னாதிருக்க நம் அரசியல் தலைவர்களுக்கும், தொழிலதிபர்களுக்கும், வாக்காளர் அகைவ குக்கும் அறிவுத் தெளிவு பிறக்க அதே ஆண்டவனைப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

ஸப் கோ ஸம்மதி தே பவகாள்!

வகுத்துவிடோம்

சீட்டத் துறையிலும், சங்கீதத் துறையிலும், சமயத் துறையிலும் பிரமுத ராக விளங்கிய ஸ்ரீ டி. எம். வேங்கடராம அவர்கள் அவர்களின் இறந்தவிட்டோம். பிரபல வழக்கறிஞராகத் தொழில்புரித்தபின் சென்னை உயர்நீதி மன்றத்திலும், தில்லி ஸாபீர் கோர்ட்டிலும் தீதிபதியாக விளங்கி நடுக்கண்ட தியாயம் வழங்குவதில் புகழ் பெற்றார். அதன்பின் சட்டக் கமிஷன் தலைவராக அரும்பணிபுரிந்தார்.

வேத வேதாந்த பண்டிதோத்தமராகிய ஸ்ரீ வங்கடராம அவர்களின் புத்திர ராகிய வேங்கடராமய்யர் தமது சமய இனக் கிவங்கலில் ஆழ்ந்த தேர்ச்சியும் சமய அறங் டானங்களில் ஆடர்த்த பற்றும் கொண்டிருந்த வர். பன் சமய நிறுவனங்களில் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தார்.

ஸ்ரீ வேங்கடராம அவர்கள் அவர்களின் இசைப் புலமையை நாடறியும். மேலடிக் கச்சேரி செய்யும் வித்துவானாக உய்வாத போதிலும், 'சங்கீத கலாநிதி' இருநினைப் பெற்றவன் அவர். பிழைக்க அலாடெமி ஸ்தாபகராகிய ஸ்ரீ கே. வி. கிருஷ்ணகவாயி அய்யர் அவர்களுக்குப் பிறகு அலாடெமியின் தலைவராக விளங்கி அதற்குக் கெணவழுட்டி வந்தார். ஸ்ரீ முத்துசுவாமி தீகிதர் அவர் கலின் இருதிகளில் அவருக்கிருந்த ஞானம் அபாரமாவது. ஐட்டனாகிய அவர் ஸ்ரீ அம்பி தீகிதரிடம் சீடராக அமர்ந்து சங்கீத சிட்டுசை

பெற்ற அற்புதத்தையும், இன்றைய பிரபலத்தினவர்களின் பன் தீகிதர் இருதிகளா ஸ்ரீ வேங்கடராமய்யரிடமிருந்து டாடம் பண்ணிய அருமையையும் இசையாலு அறியும். அறியும், பண்பும், கலை ஞானமும், தெல்லப்பதீயும், சமய உணர்வும் நிரம்பிய ஒரு பெருத்தகையாளர் தம்மிடமிருந்து பிடித்துவிட்டார்!

அடுத்த இதழில்.....

மோகவித் தீவு

கனவுரி
வாங்கல் மலரில்
ஆரம்பமாகிறது

சீங்கல்
கல்லு

சித்திரத்
தொடர் கதை

ஏன்
முடியாது?

நடக்காத காரியங்கள் என்று
கருதப்பட்டு, பின்னர் மாபெரும்
சாதனைகளாக மாறிய சித்தியங்கள்

அடுத்த
கல்கி

பெரங்கல் இதழின்
அஜகசிறியன்
எழுதிய
கண்ணாபுரத்துக்
கதாநாயகன்
இலவச விலையிடு
கேட்டு வாங்குங்கள்

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

கம்யூனிஸத்தின் எந்த மோசன நாயும் இந்தியா விரும்பவில்லை என்று சிறுப்பிப்பதற்கு பகலானே தந்துள்ள அரும்வாய்ப்பு, இப்போது வரவிருக்கும் இடைத்தேர்தல் என எல்லா ஜனநாயகக் கட்சித் தலைவர்களும் உணர் வேண்டும். ஸ்ரீமதி இந்திராவை எதிர்ப்பவர்களும் இன்னும் கருகருப்பையும் செய்துக்கொண்டிருக்கும் தன்னம்பிக்கையையும் காட்டினால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும்! மக்கள் சுதந்திரத்தின்மீதும் அரசியல் சாஸனத்தின்மீதும் ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி செய்யும் தாக்குதலால் ஏற்பட்டுள்ள போர்பத்தை எதிரிக்கட்சித் தலைவர்கள் உணர்ந்து, இதற்குத் தொடர்பற்ற மற்ற விஷயங்களை மறந்தே விட வேண்டும். இந்திய விடுதலாக்காகப் போராடி வெற்றிகொண்ட மகாபுருஷர்களின் பணி அனைத்தும் அரசியல் சாஸனமாக உருவெடுத்தது. அந்தச் சாஸனத்தை இன்று ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி வெற்றுக் காலிதமாகக் கருதுகிறார். கம்யூனிஸ்ட்களையும் மற்ற வர்களையும் துணைகொண்டு சாஸனத்தைக் கிழித்துக் குப்பைக் கூடாயில் எறிப்பார்வையிலே.

“ஒன்று சேருங்கள்! ஒன்று சேருங்கள்!” என்று எதிரிக்கட்சித் தலைவர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். எதிரிக் கட்சிகள் அடுத்த மற்ற அற்ப விஷயங்களில் மனத்தைக் கிட்டு வைத்துக் கொண்டிருக்கும் போக்கைவிட்டுவிட வேண்டும். யாரும் கேட்காமலே வந்து வாய் தள்ள இப்பெரும் போராட்டத்தில்

வென்றே நிறுவது என்று சங்கற்பித்துக் கொள்ள வேண்டும். இவ்விதம் செய்தால் பண பலமும் சதுகையாட்சியின் சக்தியும் வெறும் கூனமே என சிறுபணமாகும்; அரசியல் சாஸனம் காப்பாற்றப்படும்.

★

போதனை மொழி குறித்து என் கருத்துக்கள் அனைவருக்கும் தெரிந்தனவே. இன்று இதில் சுவைக்க வேண்டியது, மாநிலப் பற்று மிகையாவதால் தேச ஐக்கியத்துக்கு ஏற்படக் கூடிய ஆபத்தேயாகும். தமிழ், தெலுங்கு போன்ற பிரதேச மொழிகளை அந்தந்தப் பிராந்தியத்தில் கல்துள்ளி போதனை மொழியாக்குவது ஒருகாலும் தேசத்தின் ஒருமைப்பாட்டுக்கு உதவாது. இது இந்தியாவின் அறிவாளிகளுக்கிடையே வேல்களைப் போட்டுக் கொள்வதேயாகும். ‘ஆங்கிலம்தான் இந்தியாவின் தொடர்பு மொழியாக இருத்தல் வேண்டும், தமிழியல்’ என்று கருதினோமாயின் ஆங்கிலம்தான் சர்வகலாசாலையாகிய பயிற்று மொழியாக இருக்க வேண்டும், தாய்மொழிப் பயிற்சி இயல்பாகவே ஆற வேர் விட்டுக் கொண்டுள்ள ஒன்றாகும். ஆங்கிலத்தைச் சர்வகலாசாலா மொழியாக்குவதால் தாய்மொழி அறிவு வளர்ச்சிக்கு எவ்விதத்திலும் ஊறு ஏற்படாது. நம் ஆங்கிலத் தொடர்பு காரணமாகவே, இப்போது இந்திய மொழிகள் அனைத்தின் இலக்கியமும் செழித்து வந்திருப்பதைக் காண்கிறோம். கல்துள்ளி மாணவர்களின் ஆங்கில அறிவைத் தாழ்த்திப் பிரதேச மொழிகளால் முன் வேலி போடுவது பிராணபத்தாக முடியும். அது தேசப் பற்றுக்கூறு; தேசப் பற்றுக்கு நேர் மாறாகும். இன்று தேசம் உள்ள நிலையில் அனைத்து நூறியப் பிரதேசப் பித்தின்மீது துண்டாடி, சிறைக் கூட்டங்களில் நோக்கத்துக்குப் பணியாக்குவது கடமையே கூடாது.

கல்துள்ளி போதனை மொழி குறித்து ஆராய் வதற்காகக் கல்வி நிபுணர் குழு ஒன்றைத் தமிழக அரசாங்கம் நிறுவியிருப்பது பற்றி மகிழ்ச்சி யடைகிறேன். ஆட்சியதிகாரத்தில் உள்ள மந்திரி சபையின் கொள்கைகளால், சிறிதும் பாதிக்கப்படாமல் இக் குழுவின் உள் உயர் மக்கள் பிரச்சினையில் மனத்தைச் செலுத்துவர் என நம்புகிறேன்.

குடாராட்டுப் பெறும் பணங்காட்சிசன்

தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் விழுப்புரத்துக்கு வடகிழக்கில் ஆறு மைலில் சிறு விராமமாக இன்று உள்ளது பிளையபுரம். ஆறாம் இது சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் பிளையர் நாட்டுக்குத் தலைநகராக இருந்தது. இங்கு கோவில் கொண்டுள்ள பணங்காட்சிசரைத் திருஞானசம்பந்தப் பெருமாள் தேவாரம் சூட்டி அணி செய்ந்திருக்கிறார். நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார், மற்றும் வட்டாரப் பெருங்குழு, மக்கள் ஆகியோரின் திரவிய கொர்பம் பெற்று வடக்கணக்கான ரூபாய் செலவில் இவ்வாலயத் திருப்பணி நடத்துள்ளது. பிரவலரி ஏழாற் தேதி சூப்பார்பிஷேகம் செய்வத் திட்டமிட்டுள்ளனர். இதற்கு ஆண்டுக் அன்பர்கள் பொருளுதவியை அடியில் காணும் முகவரிக்கு அனுப்பக் கொடுக்கோம்: பொருளாளர், திருப்பணிக் குழு, பணங்காட்சிசர் ஆலயம், பிளையபுரம், விழுப்புரம் வட்டம், தெ. ஆ. மாவட்டம்.

பிரகம், குளவிகளுக்கு தம்பரிகளை
கொண்டபாது !

விட்டியை அவற்றால் தொந்தரவு, பழத்
தோட்டங்களில் அவற்றால் தொல்லை. குளவி
களில் உண்டு வாருங் பம்பாய் வேண்டிய
தில்லை. அவற்றைக் குளவிக்கல் கூட்டிவிடுவோ,
தடக்கல் செய்தாலோ அவ்வது அவற்றை
அகற்றத்திருப்போதான் அவை கொட்டும்.

தேவர்களுக்கு தீண்டாமை விளம்பரம் கொடிக்
கிறதும்: "அடடா ! மெழுகிலெல்லாம் தேவன்
கூட்டிட எத்தனை அற்புதமாக அமைந்திருக்கிறதும்
என்று பாறாட்டுகிறோம். குளவிக் கூட்டைப்
பாறாட்டுவோர் இவ்வய். ஆனால் ஆகியில்
(பி. மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டு) தேவர்கள்
காலிதம் தயாரிக்கக் கற்றுக் கொண்டதே
குளவிக் கூட்டைப் பாசித்துத்தான் !

பூச்சிகள் எகவறம் செய்து தேவர்களை
மகரத்தத் துக்கங்களை மந்திரேரு பூவிலிருந்து
கொண்டு வந்து உதவிவிறது என்பதால்,

ஆம் இதற்குத் தீவகு தேர்வது கொண்டபாது.
கொஞ்சம் வளர்ந்து பெரிய உருவம் கொண்ட
தும் குளவிப் பூவு கீழே இறங்கி வரும் ;
உயிருள்ள உணவிலைகளிடையே எதிரிய
மாக நடமாடும்.

ச. பட்டுப் புழு போன்ற மிருதுவான
பூச்சிகளை மட்டுமல்ல; கடினமான, ஒரு
போன்ற புற அளம்பரம் கொண்ட இரந்துக்
களைக்கூட சில குளவிகள் கொண்டி உணவாகக்
கிக் கொண்டுண்டு கூட்டிய வயத்து விடுகிக்
றன. ஒரு சமயம் சிலமான 'பிட்டில்' எனப்
படும் கரகரப்பாடி உணவாகக்கூடக் குளவிப்
பூச்சிகள் எப்படிக்கோ சமாளிக்கின்றன.

இதைத் துரோகிகள் குளவிகளுக்கிடையே
யும் உய்ந்து. உணவுத் தட்டுப்பாட்டினால்
குளுகளைக் கவனித்துக் கொள்வீர்களா அம்
கவன தாய்க் குளவிகள்? இதுவே வேறு சில
ராகக் குளவிகளுக்குத் தகரத் துளவிகள்
தொற்றுவிக்கின்றன. தாய்க் குளவி வேளியே

கொட்டும் குளவியும் தொண்டனே! விளங்கும் விஞ்ஞானம்

தேவர்களை வாழ்த்துகிறோம். ஆனால் கொடு
தல் வினைக்கும் பூச்சிகளைக் குளவிகள் கொல்
கின்றனவே ? அதற்குக் குளவியை யார்
போற்றுகிறார்கள் ?

பட்டுப் பூச்சிக்கு உண்டது போல் குளவிக்க
ளும் முட்டைப் பருவம், புழுப் பருவம்,
கூட்டுப் பருவம், பறக்கும் பருவம் என்பவராம்
உண்டு. புழுப் பருவத்தில் குளவிகள் பூச்சி
களை மட்டுமே உண்டு வாழ்கின்றன, பறக்கும்
குளவிவராக உருமாறிய பின்புறதான்
குளவிக்கு இனிப்புப் பொருளில் ஆகாயிறக்
கிறது. அதிலும் பெண் குளவிகளுக்கு மட்டி
டுமே இத்தக் தித்திப்பான ஆகா.

தாய்க் குளவி பூச்சியைக் கடித்து பெண்
பிறகு அதனை, கூட்டுக்குள் தள்ளிவைக்கத்
தொய்வியவாது தன் புழுக் குஞ்சுக்குக்
கூட்டும்.

வேறு சில ராகக் குளவிகள் ஒவ்வொரு
முட்டைக்கும் ஒரு தனி அறை வந்திருக்கி அந்
னும் பூச்சி உணவையும் சேகரித்து வைத்துப்
பின்னர் எவ்வ் வைத்தாற் போல் அறைவைய
முடிவிடும்.

செத்துப் போன பூச்சிகள் கொஞ்சநாட்கள்
ஆனால் அருகிக் கொட்டுவிடாதோ? முட்டையி
லிருந்து வெளிப்படும் புழுப் பருவக் குளவி
இதை எப்படி உண்ணும்? ரகசியம் என்ன
வேண்டும். குளவி பூச்சிகளைக் கொல்வ
தில்லை. ஆகாரமாகப் போகிற பூச்சியைப்
பல நடவளை கொட்டி உணர்விறக்கச் செய்
கிறது! அல்லவா! ஆகவே பூச்சி உணவு,
கொட்டாய் உயிருடன் இருக்கும் - அதை
உண்ணப் புழுக் குளவி தயாராகும் வரை.

சில ராகக் குளவிகள் மிகவும் மூன்று
கிரைதயாகக் காசிப்பங்களைச் செய்கின்றன.
இவை கவிகள் முட்டையைக் குளவிக்கூட்டு
அறைவிய் உணர்விலிருந்து ஒரு நூலை
தொய்க் விடுகின்றன. புழு வேளியே
வந்ததும் தீவைய நீட்டிக் கீழே தாய் கணக்
காகச் சேமித்து வைத்திருக்கும் பூச்சி
உணவை உபயோகிப்பதே. அந்த தேரத்தில்
இது உயரத்தில் இருப்பதால் அந்தப் பூச்சி

போயிருக்கும்போது இத்தத் துரோகிக் குளவி
தன் முட்டையைக் கூட்டிய இட்டுவிடுகிறது.
இந்த இரண்டாவது முட்டை சீக்கிரமாகப்
பொரிய, வெளிப்படும் திருட்டுப் புழு, முதலில்
மந்திரேரு முட்டையைத் தின்று உயிர்செய்
செய்து விடுகிறது! பின்னர், மேலே மேலே
வந்து கொண்டிருக்கும் உணவையும் ஒரு கை
பார்க்கிறது. தாய்க் குளவி, தாய் இட்ட
முட்டை - அறிந்தது தெரியாமல் அதை அறிந்த
வனுக்கே உணவுட்டிக் கொண்டிருக்கிறது!

"கப்பெக்" எனப்படும் ஒருவித நூதனக்
குளவிக்கு ஒரு தனிப் பெருளம் உண்டு. இது
பூமிக்கடியில் கூடு கூட்டி முட்டையிடுகிறது.
பட்டுப் பூச்சிகளை உணவாக என்னை வைக்
கிறது. பிறகு மண்ணைப் போட்டுக் குழியை
மூடுகிறது. அது மட்டுமா? ஒரு சிறு கடைக்
தன் வாராய் கொள்கி எடுத்து, மூடிய மண்
யீது திமிக்க போடுகிறது!

மயக்கத் தெரிந்த எத்தனையோ ரகப் பூச்சி
களும் ஓர் ஆபத்தைக் உபயோகப்படுத்தும்
பூச்சி இது ஒன்றே! - வைக்கெல் ஆர்னல்ட்

படம்: இந்த செர்மானியக் குழந்தைகளின் மூத்தரம் வாய்ந்து செல்லும் பெண்
கொட்டிக்கூடக் குளவி புண் குழிக்குப் புழுக்களுக்கு இரையாகி விடுகிறது. -பி.பி.எம்.

இரண்டாம் அத்தியாயம் வந்தான் முருகையன்

சூடாமணி வினாசரத்துக்கு வெளியே கடல் பொங்கும் போது எழும் ஒசையைப் போல் மக்களின் இனரத்தம் ஒலி பெருகிக் கொண்டிருந்ததைச் சிறிது நேரம் ஆச்சரிய பிஷாவும் அருள்மொழி வர்மரும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அந்தப் புத்த விதமாரமும் அதில் உள்ள பிஷாவுக்கும்

பொன்னியின் செல்வன்

தம்மாவ் இந்தப் பெரும் சங்கடத்துக்கு உள்ளான பிழிப்பதை எண்ணி இவ்வரசர் மிகவும் மனக் கலக்கம் அடைந்தார்.

“உலாமி! என்னுள் உங்களுக்கு இந்தத் தொல்லை

உண்டானதைப் பற்றி வருத்தப் படுகிறேன்” என்று.

“இவ்வரசே! தங்கள் காரணமாக இதுபோல் நூறு மடங்கு தொல்லை நேர்த்தாலும் நரங்கள் பொலுப்படுத்த மாட்டோம். தாங்களும் தங்கள் குடும்பத்தாரும் பங்களுக்குச் செய்திருக்கும் உதவிகளுக்கு இது ஒரு கைம்மாருமா?” என்று பிஷா.

“அது மாட்டுந் அல்ல. இம்மாதிரி ஒளிவு மறைவாகக் காரியம் செய்வது எங்கு எப்போதும் பிடிப்பதில்லை. நான் இங்கு

அன்ற
கல்கி

இருந்து கொண்டு எதற்காக 'இல்லை' என்று சொல்ல வேண்டும்? சத்தியத்துக்கு விரோதமான இந்தக் காரியத்தில் தங்களுக்கும் எதற்காக நான் உட்படுத்த வேண்டும்? தங்களுடைய பரிவான சிஞ்சையினால் எனக்கு உடம்பு நன்றாகக் குணமாகிவிட்டது. இப்போதே வெளியேறிச் சென்று ஜீவங்களிடம் நான் இன்னுன் என்பதைத் தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன். தாங்கள் எனக்கு அடைக்கலம் அளித்துச் சிஞ்சை செய்து என் உயிரையும் காப்பாற்றினீர்கள் என்பதை மக்களிடம் அறிவிக்கிறேன். இந்தச் சூடாமணி விஹாரத்துக்கு என் காரணமாக எந்தவித அபகீர்த்தியும் ஏற்படக் கூடாது" என்றார் இளவரசர்.

"ஐயா! இதில் சத்தியத்துக்கு விரோதமான காரியம் எதுவும் இல்லை. தங்களுடைய எதிரிகள் தாங்கள் இருக்கும் இடத்தைக் கண்டுபிடிக்க முயல் கிறார்கள். இந்த நூலைப்பட்டினத்தில் அவர்கள் சென்ற இரண்டு நாட்களாகப் பரப்பியுள்ள வதந்தியிலிருந்தே அது நிச்சயமாகிறது. அப்படி யிருக்கத் தாங்கள் இங்கே இருப்பதைத் தெரிவி

யாமல் வைத்திருப்பதில் தவறு என்ன? அரச குலத்தினர் இம்மாதிரிச் சில சமயம் மறைந்திருக்க வேண்டியது இராஜரீக தர்மத்துக்கு உகந்தது. பஞ்ச பாண்டவர்கள் ஒரு வருஷம் அஞ்ஞாத வாசம் செய்வதில்லையா? அப்போது தர்மபுத்திரர் சத்தியத்துக்கு மாறாக நடந்தார் என்று சொல்ல முடியுமா?" என்று பிசுபு கேட்டார்.

"குருதேவரே! தங்கள் அறிவுத் திறனும் விவாதத் திறனும் அபாரமானவை என்பதை அறிவேன். தங்க ளுடன் தர்க்கம் செய்து என்னால் வெல்ல முடியாது. ஆனாலும் ஒன்று சொல்லுகிறேன். பஞ்ச பாண்டவர்கள் மறைந் திருக்க வேண்டியது அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்ட சூன் காரணமாக அவசிய மாயிருந்தது. எனக்கு அப்படி அவசியம் ஒன்றும் இல்லை. என் விரோதிகளைப்

பற்றிச் சொல்வதற்குள். எனக்கு அப் படிப்பட்ட விரோதிகள் யார்? எதற் காக அவர்கள் என்னை விரோதிக் கெண்டும்? எவக்கோ இராஜ்யம் ஆள் வதில் சிறிதும் ஆசையிலை. இதை யெல்லாம் நான் வெளியிட்டுச் சொல்லி அப்படி யாராவது எனக்கு எதிரிகள் இருந்தாலும், அவர்களையும் சிறைத் தார்கள் ஆக்கிக் கொள்வேன். என்ருல் உங்களுக்குத் தொந்தரவும் இல்லாமற் போகும். மக்களும் நான் உயிரோடிருப் பது அறிந்து ஏதேனும் திருப்தி அடை வதாயிருந்தால் அடைபட்டுமே! அதில் யாருக்கு என்ன தடம்?"

"இளவரசே! தங்கள் சொல்லுவ தெல்லாம் உண்மையே. தங்களுடைய நிலைமையில் நானும் அவ்விதமே எண்ணி நடத்து கொள்வேன். ஆனால் அதற்குத் தடையாக நிற்பது தங்கள் நிரூபகோதரி குந்தவைப் பிராட்டிக்கு தங்கள் கொடுத்திருக்கும் வாக்குறுதி தான். பழையாடை இளையபிராட் டியைப் போன்ற அறிவில் சிறந்த மாத ரசி சோழ குவத்தில் தோன்றியதிலை யென்று தாங்களே பலமுறை சொல்லி யிருக்கிறீர்கள். வேறு எந்த ராஜ குலத் திலும் தோன்றியதிலை என்பது என் கருத்து. அவர் தாம் செய்தி அறுப்பும் வரையில் தங்களை இங்கே வைத்துப் பாதுகாக்கும்படி சொல்லிவிட்டுச் சென் றார். முக்கியமான காரணம் இன்றி அவர் அவ்விதம் சொல்லி யிருக்க மாட் டார். சுத்தர சோழ சக்கரவர்த்தியின் குடும்பத்துக்கு விரோதமாகச் சோழ நாட்டுச் சிறைசர்கள் பலர் சதி செய்வ தாக நாடெல்லாம் பேச்சாக இருந்து வருகிறது. மற்றொரு பக்கத்தில் பாண்டிய நாட்டைச் சேர்ந்த சிலர் இரகசிய சதி வேலை செய்து வருவதாகவும் பேசிக் கொள்கிறார்கள். அந்தக் கூட்டத்தா ருக்கு இந்த புத்தலிணாரத்திலுள்ள தாங்கள் உதவி செய்யிறேமோ என்று எண்ணித்தான் ஜனங்கள் ஆத்திரம் அடைந்து வாசலில் வந்து கூடியிருக் கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் தங்கள் வெளியேறி மக்களின் முன்னிலையில் தங் களை வெளிப்படுத்திக் கொள்வது உசித மான காரியமா? யோசியுங்கள்! அதைக் காட்டிலும் தங்களைப் பாதுகாக்கும் முயற்சியில் எங்களுக்குமல்லாம் ஏதே னும் சங்கடம் நேரிந்தால் நேரட்டுமே? அதற்கு நாங்கள் ஒட்டாகும் பின்வாங் கப் போவதிலை....!"

இவ்வாறு தலைமைப் பிசு சொல்லிக் கொண்டிருந்த போது இங் றொரு இளம் சத்தியாசி அங்கே பரபரப் புடன் வந்தார்.

"கவாமி! நிலைமை மிகுமிய் போய் விட்டது. ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் விஹாரத்தைச் சூழ்ந்து நின்று 'இளவரசைப் பார்க்க வேண்டும்' என்று கூச்சிடுகிறார்கள். 'இளவரசர் இங்கே இல்லை' என்று தாங்கள் எல்லவது சொல்லியும் பயனிலை. 'தாங்களே விஹாரத்துக்குள் வந்து சோதித்துப் பார்க்க வேண்டும்' என்று கூச்சிடு கிறார்கள். அவர்களுக்கு நாம் ஏதாவது ஒரு வழி சொல்லாவிட்டால் பலாத்கார மாக உள்ளே புகுத்து விடுவார்கள் போலிருக்கிறது!" என்றார்.

"அவர்களுக்கு நாம் என்ன வழி சொல்ல முடியும்? புத்த பகவான் அவர்களுடைய மனத்தை மாற்ற ஏதே னும் வழி கூறியும்தான் உண்டு!" என் றார் தலைமைப் பிசு.

இளவரசர் அப்போது "குருதேவரே! எனக்கு ஒரு வழி தோன்றுகிறது. கேளுங்கள்! கூர்ந்து கேட்க வேண்டும். தங்கள் சீடர்கள் தான் இங்கே இல்லை என்று ஜனங்களுக்குச் சொல்லி யிருக் கிறார்கள். இனி தான் ஜனங்களின் மூன் னிலையில் போய் நின்றால் தங்கள் சீடர் களின் வாக்கைப் பொய்யாக்கியதாகும். அதனால் ஒருவேளை ஜனங்களின் மூர்க் காபேசம் அதிகமானாலும் ஆகவாம்" என்றார்.

"நிச்சயமாய் ஆகியே தீரும். அதன் பலனை தாங்கள் அனுபவிக்க வேண்டியது தான்" என்றார் பிசு.

"அதைக் காட்டிலும் தங்களுடைய சீடர்களின் வாக்கை நான் மெய்யாக்கி விடுகிறேன்..."

"இளவரசே! தங்களால் கூட அது முடியாத காரியம் என்று நினைக்கிறேன். இவர்கள் சொன்னது சொன்னது தானே? அதை எப்படி இனி மெய் யாக்க முடியும்?"

"அதற்கு வழியிருக்கிறது. ஜனங்கள் இத்த விஹாரத்துக்குள் புகுவதற் குள்ளே நான் இங்கிருந்து போய்விட லாம் அவ்வாறு?"

"ஆகா! எங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக அத்தகைய பாவச் செயலை நாங்கள் செய்ய வேண்டுமா? தங்களை வெளியேற்ற வேண்டுமா?"

"குருதேவரே! இஃம் பாவமும் இல்லை, பழியும் இல்லை. இங்கிருந்து அரைக்காத தூரத்தில் ஆணைமங்கலத் தில் சோழ மாளிகை இருக்கிறது. அன் னைக்கு என் சகோதரியைப் பார்க்கச் சென்றபடி இப்போதும் உடனே கால் வாய் வழியே அங்கே போய்விடு கிறேன். பிறகு சௌகரியமானபோது

திரும்பி வந்து விட்டால் போகிறது!" என்று சொன்னார் இளவரசர்.

ஆச்சாரிய பிஷ்புவுக்கு இளவரசர் கூறிய அந்த யோசனை பிடித்திருந்ததாகத் தோன்றியது.

"ஆம், ஆம்! அப்படிச் செய்தால் நங்கள் உடனே வெளிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லாமற் போகும். தங்கள் தமக்கைவின் கருத்தையும் நிறைவேற்றியதாகும். ஆனால் காலவாய் விதாரத்திலிருந்து வெளியேறும் இடத்திலும் ஜனங்கள் தீர்க்கலாம் அல்லவா? அவர்கள் படகில் தாங்கள் போவதைப் பார்க்கக்கூடுமோ!" என்றார்.

"குருதேவரே! அதற்கு ஓர் உபாயம் செய்ய முடியும். கூட்டத்தில் உள்ளவர்களில் யாரேனும் ஒருவன் விதாரத்திற்குள் வந்து தேயுப் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லுவோம்" என்றார் இளம் பிஷ்பு.

"ஒருவன் வந்து பார்த்தால் போதாதா? அவன் வெளியே சென்று மற்றவர்களிடம் சொல்ல மாட்டானா?" என்றார் குரு.

"அவன் இப்போது கொஞ்சம் தாமதப்படுத்தி வைத்திருந்தால் அதற்குள் இருட்டி விடும். இளவரசர் வெளியேறச் சொகரியமாயிருக்கும். அதுமட்டுமல்ல; சீக்கிரத்தில் ஒரு பெரும் புயல் அடிக்கலாம் என்பதற்கு அறிவுறிகள் தென்படுகின்றன. இங்கிருந்து பார்த்தும்போதே கூடல் அலைகள் மலை போல் எழுவின்றன. கடலின் ஆரவாரம் அதிகமாகி வருகிறது. புத்த பகவானுடைய சூனிய அப்படி இருக்கிறதோ, என்னமோ? பெரும் புயல் அடித்து நம்முடைய இந்தச் சங்கடம் தீர வேண்டும் என்பது பகவானுடைய விர்த்தமோ என்னமோ!" என்றார் கூறினர் இளம் பிஷ்பு.

"அப்படி யெல்லாம் சொல்ல வேண்டாம். நம்முடைய சங்கடம் தீரவதற்காகக் கூடல் கொத்தவித்துப் பெரும் புயல் வரவேண்டுமா?" என்றார் குரு.

"சுவாமி! தங்கள் சீடர் சொல்லும் வழியைப் பரிட்சித்துப் பார்க்கலாம் என்று எனக்கும் தோன்றுகிறது. உள்ளே ஒரு தனி மனிதன் மட்டும் வந்தால், ஒருவேளை அவனிடம் நான் பெரி அவன் மனத்தை மாற்றுவது காத்தியமாகலாம்!" என்றார் இளவரசர்.

"அந்த யோசனையும் என் மனத்தில் இருக்கிறது. இரண்டு நினைக்கலுக்கு முன் கொடிக்கரையிலிருந்து ஒரு படகோட்டியும் அவன் மனையாளும் விதாரத்தின் வாசலில் வந்து இளவரசரைப் பற்றி விசாரித்தார்கள். இளவரசர் இங்கே தான் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்

ார்கள். படகோட்டியின் மனையாள் பெரும் கூச்சம் போட்டாள்..."

"ஆகா! அப்படியப்பட்ட படகோட்டியா? அவன் பெயர் என்னவென்று தெரியுமா?" என்றார் இளவரசர்.

"ஆம்: தன் பெயர் முருகையன் என்று சொன்னான். கொடிக்கரைத் தியாகவிடங்கள் மகன் என்று கூறினான்."

"அவன் எனக்கு நன்கு தெரிந்தவன். என் விருப்பத்துக்கு விரோதமாக எதுவும் செய்ய மாட்டான். அவனை என் என்னிடம் அழைத்து வரவில்லை?"

"அவன் பெண்டாட்டியினால் நமது இரகசியத்தைக் காப்பாற்ற முடியாது என்று எண்ணினோம், இப்போது அவனும் அவன் மனையாளும் மக்களின் கூட்டத்தில் இருக்கிறார்கள்..."

"பழம் தருவிப் பாயில் விழுந்தது போலாயிற்று. படகோட்டி முருகையனை மெதுவாக இங்கே அழைத்து வந்து விடுங்கள். நான் இட்ட கோட்டை அவன் தாண்ட மாட்டான். இருட்டிய பிறகு திரும்பி வந்து அவனை எங்கேப் படகில் ஏற்றி ஆகாமல்கலத்துச் சோழ மாநிலத்தை அழைத்துப் போய்விடுவான்!" என்றார் இளவரசர்.

ஆச்சாரிய பிஷ்பு, "இளவரசே! இந்தக் காலத்தில் யாரையும் புரணமாக நம்பிவிடவதற்கில்லை. இந்தப் படகோட்டியும் அவனது மனையாளும் தான் இரண்டு நாட்களாக இந்தப் பட்டினத்தில் தங்களைப் பற்றிய வகத்தியைப் பார்ப்பே விருக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறேன்" என்றான்.

"அப்படியே வித்ததாலும் அதனால் பாதகமில்லை. எப்படியும் யாரேனும் ஒருவன் விதாரத்துக்குள் அழைத்து வரவேண்டும் அல்லவா? அவன் கொஞ்சம் போண்டாட்டி சொகிறபடி ஆடுவதென்றால், ஆளுலும் என் விருப்பத்துக்குமாறாக மனையாள் சொல்வதைக் கூடக் கேட்க மாட்டான். முடியுமானால் அவனையே அழைத்துக் கொண்டு வாருங்கள்!" என்றார் இளவரசர்.

ஆச்சாரிய பிஷ்புவின் சம்மதத்துடன் இளம் பிஷ்பு வெளியேறினர். அவர் சென்று சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் பெரிய பிஷ்பு "இளவரசே! என் மனம் ஏனோ சீங்கடியாகவே இல்லை. நானும் வெளியே சென்றுபார்த்து வருகிறேன். ஜனங்களுடைய மனோநிலை எப்படி இருக்கிறது என்பதை நேரில் அறித்து வருகிறேன். என்னுடைய யோசனையில் இந்தப் புராதனமான குடாமணி விதாரத்துக்கும் கேடு வரக்கூடாது, தங்களுக்கும் திணு எதுவும் நேரக்கூடாது!" என்று சொல்லிவிட்டு வெளியே சென்றார்.

மூன்றாம் அத்தியாயம் கடல் பொங்கியது!

விஜயநகரத்துக்கு வெளியே ஆச்சாரிய பிஷு கண்ட காட்சி அவருக்கும் கதி கலக்கம் உண்டாக்குவதா? யிருந்தது. ஆவிரக் கணக்கான மக்கள் திரண்டு வந்து நின்று கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடைய தோற்றமும் அவர்கள் போட்ட உச்சலும் அவர்கள் ஆவேசம் கொண்டவர்கள் என்பதைக் காட்டின. அந்த ஆவேசத்தைக் குரோத வேதியாகச் செய்வது மிக எளிதான காரியம். பனர் கைகளில் வாள், வேல், தடி முதலிய ஆயுதங்கள் வைத்திருந்தார்கள். இவ்வுடம்பிலேயே கையில் சுடப்பாறைகளும் இருந்தன. பிஷுக்கள் வழக்கு வரவிட்டால் விஜயநகரத்தை இடித்துத் தரைமட்டமாக்கி விடுவது என்று அவர்கள் உத்தேசித்திருந்தனர் போதும்.

அதற்கு வேண்டிய காரணம் இவ்வாறும் போகவில்லை. பராந்தகர் சக்கரவர்த்தியின் காவல் மூலம் அடிக்கடி சோழ நாட்டுக்கும் ஈழ நாட்டுக்கும் வந்தும் நடந்து வந்தது. சோழ நாட்டு வீரப் படை இவ்வகைப் போர்களில் மடிப்பிருந்தார்கள். ஏதாவது ஒன்றைப் பிடிக்கவில்லை என்றால், அதைச் சேர்த்த மதறவையும் பிடிக்காமற் போவது மக்களின் இயல்பு அல்லவா? இவ்வகைப் போர்கள் காரணமாகச் சோழ மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்த அக்திரம் அத்தீவிய விபாபகமா யிருந்த பௌத்த மதத்தின் மேலும் ஓரளவு நிரம்பியிருந்தது. ஏதாவது ஒரு சிறிய காரணம் ஏற்பட்டால் போதும்; - தயிழத்தில் மிகுதிக்குந்த பௌத்த விஜயநகரங்கள் யிலும் அவற்றில் வாழ்ந்த பிஷுக்கள் யிலும் பரி தீர்த்துக் கொள்ளப் பாயர மக்கள் சித்தமாய் யிருந்தார்கள்.

அத்தகைய சந்தர்ப்பம் இப்போது ஏற்பட்டு விட்டதாக ஆச்சாரிய பிஷு கருதினார். யாரோ தீவ தோக்கம் கொண்டவர்கள் இவ்விதம் யாமர மக்களில் ஆத்திரத்தைத் தூண்டி விட்டிருக்கிறார்கள். புத்த பகவானுடைய கருணையினுமேதான் இந்தப் பேராபத்திலிருந்து யீள வேண்டும்!...

ஆச்சாரிய பிஷு அவர் பார்த்ததும் அந்த ஸ்தலக் கூட்டத்தின் ஆரவாரம் மூண்டது. அந்நேரம்

"பொன்னியின் செல்வனாகக் கொடுத்து விடுங்கள்: இவ்வாவிட்டால் விஜயநகரத்தை இடித்துத் தரை மட்டமாக்கிவிடுவோம்" என்பன போன்ற

மொழிகள் ஏககாலத்தில் ஆவிரக் கணக்கான குரோதம் தீவிரந்த குரல்களிலிருந்து வெளியாகிச் சூழத்திர கோஷத்தைப் போல் செட்டது. அதே சமயத்தில் எடையே டேரோனையும் அதிகமாகக் கொண்டிருப்பதை ஆச்சாரிய பிஷு கவனித்துக் கொண்டார். இவ்விஷயம் கற்று உண்மையானது. அளவீடாத வெடய போருத்தின கொடும் புயல் எதற்குரைவை நோக்கி வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிர்ச்சிரத்தில், புயல் கரைவைத் தாக்கப் போகிறது. இந்த மக்களால் ஏற்படும் அபாயத்துக்குப் பிழைத்தாலும் புயல் கொடுமைபெற்று விஜயநகரம் தப்பிப் பிழைக்க வேண்டுமே என்ற கை பிஷுவுக்கு ஏற்பட்டது.

இதற்குள் வானியப் பிஷு கைய மரத்தில் உயிர்கொடு செய்து அத்திரம் கொண்ட பக்களின் கூட்டத்தில் சிறிது இரைச்சல் அடங்கும்படி செய்திருந்தார்.

"மகா துணைகளே! எங்கள் தலைவரை அழைத்து வந்திருக்கிறேன். சற்று தாமதமாக யிருங்கள். நீங்கள் இத்தகைய பெரும் இந்த விஜயநகரத்துக்கு ஒரே சமயத்தில் புக ஓடியாய் அல்லவா? உங்களில் யாராவது ஒருவரையோ இரண்டு பேரையோ குறிப்பிடுங்கள், அவர்கள் விஜயநகரத்துக்கு வந்து தேயுப் பார்க்கட்டும்! திருப்பி வந்து அவர்கள் சொல்வதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்! இது உங்களுக்குச் சம்மதம்தானா? உங்களில் யார் என்னுடல் விஜயநகரத்துக்குள் வருகிறீர்கள்?" என்று வினவினார்.

கூட்டத்தில் நூற்றுக் கணக்கானவர்கள் "நான் வருகிறேன்", "நான் வருகிறேன்" என்று கூச்சிட்டார்கள்.

இவ்விஷயம் மறுபடியும் கைவாய்த்தி, "எல்லோரும் சேர்ந்து கூச்சலிடுவதிலால் என்ன பயன்? யாராவது ஒருவரைத் தேர்த்துடுங்கள். நான் யோசனை சொல்கிறேன். சமீப காலத்தில், சேன்ற ஒரு மாத காலத்துக்குள் பொன்னியின் செல்வரைப் பார்த்தவர்கள் உங்களில் யாராவது இருந்தால் சொல்லுங்கள். அப்படிப்பட்டவரை நான் அழைத்துப் போகிறேன். இவ்வரசரை அடைவானம் சேன்று கொள்ளவும் சௌகரியமாக யிருக்கும்!" என்றார்.

கூட்டத்தின் முன்னையின் நின்று கொண்டு ஒவ்வொரு தடவையும் பெரும்

கூச்சம் போட்டுக் கொண்டிருந்த ராக் கம்மான், "இதோ நாங்கள் பார்த்திருக்கிறோம்" என்று கூறினா.

படகோட்டியைப் பார்த்து இளம் பிசு, "அப்பயிர் இவன் கூறுவது சரியா?" என்று கேட்டார்.

முருகய்யன், "கவாமி! இவன் கூறுவது முழுமையும் சரியல்ல; இவன் இளவரசரைச் சமீபத்தில் பார்த்துவிட்டான், நான் சென்ற ஒரு மாதத்துக்குள்ளே சுழந்தாட்டியப் பொன்னிலின் செய்வாப் பார்த்தது உண்மை. நான் அறியாமல் அவருக்குச் செய்த அபகாரத்துக்காகக் காவில் விழுந்து மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டேன். அச்சமயம் அவர் கருணையுடன் என்னைப் பார்த்துப் புன்னகை புரிந்தது நேற்று நடந்தது போல் என் மனத்தில் பதிந்திருக்கிறது. அவரை நான் கலாமாக அடைவானம் என்று கொள்ள முடியும்" என்று சொன்னான்.

"அப்படியானால் நீதான் இந்த வேலைக்குத் தகுதியானவன். உன் மனைவான் சொன்னதிலும் அவ்வளவு தவறு இடையாது. நீ பார்த்தது இவன் பார்த்தது போல்தான் என்று என்னிச் சொல்லி யிருக்கிறான். இப்போதும் நீ இந்த விவரத்துக்குள் தோடிப் பார்த்து விட்டு வந்து சொன்னால் இவன் ஒப்புக் கொள்வான். பிசுக்கள் தவம் செய்யும் புத்த விஹாரத்துக்குள் பெண் பிள்ளைகளை விடுவதில்லை என்பது உன் மனையாளுக்குத் தெரிந்துதானாகும். ஆகையால் நீ யா இங்கே!" என்று இளம் பிசு கூறினார். பிறகு விஹாரத்தின் முன் வாயிற்படிக்களில் இறங்கிச் சென்று முருகய்யனுடைய ஒரு கரத்தைப் பற்றி அழைத்துக் கொண்டு மறுபடியும் படிக்களில் எறினார். மக்களைப் பார்த்து, "இதோ தீர்த்தப் படகோட்டி முருகய்யன் சமீபத்தில் இளவரசரைப் பார்த்திருக்கிறான். இவன் உள்பே அழைத்துப் போகிறேன். விஹாரம் முழுதும் தீர்த்தப் பார்த்துவிட்டுத் திரும்பி வந்து சொல்வான். உங்கள் எல்லோருக்கும் இது சம்மதமாகுமோ?" என்று.

மக்களின் கூட்டத்திலிருந்து சம்மதக் குரல் அவ்வளவு வேகத்துடன் வரவில்லை. சிலர், "சம்மதம்" என்று குறைந்தளவுதான். மற்றவர்கள் ஒருவரோடொருவர் "இதிச் ஏதாவது மோசம் இருக்குமோ?" என்று இரகசியமாகப் பேசிக் கொண்டார்கள். அவர்கள் இரகசியம் பேசிய குரல்கள் சேர்ந்து கடலின் இரைச்சலுடன் போட்டி விட்டன.

இளம் பிசு அனாத் கவனித்து விட்டு, பேரிய குரலில், "மகாஜனம்

கனா! இதோ எங்கள் ஆச்சாரியரும் வந்திருக்கிறார். உங்களுக்கு ஏதேனும் கேட்ட வேண்டியது இருந்தால் அவரைக் கேட்டுக் கொள்ளுங்கள். அதற்குள் இந்த மலிதனை நான் அழைத்துப் போய் விஹாரத்தைச் சற்றீக் காண்பித்து விட்டு வருகிறேன்" என்று சொல்லிப் படகோட்டி முருகய்யனை அழைத்துக் கொண்டு சென்றார்.

கீழ்பிரமாண தோற்றத்துடனும் சாத்தம் குடிக்கொண்ட முகத்துடனும் பொலிந்த ஆச்சாரிய பிசு அவைப் பார்த்ததும் மக்களின் மனத்தில் நிறிது பயபத்தி உண்டாயிற்று. அவரிடம் அதிகப் பிரசங்கமான கேள்வி எதுவும் கேட்பதற்கு யாரும் துணிவு கொள்ளவில்லை.

ஆச்சாரிய பிசு சற்று நேரம் அந்த ஜனக் கூட்டத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். பின்னர், அவர்களுக்குப் பின்னால் சற்றுத் தூரத்தில் தெரிந்த கடலையும் நோக்கினார்.

"மகா ஜனங்களே! நீங்கள் எல்லாரும் இங்கே வந்து கூடியிருப்பதன் நோக்கத்தை அறிந்து கொண்டேன். சக்கரவர்த்தியின் திருக் குமாரரும் பொன்னின் செல்வருமான இளவரசர் அருள்மொழி வர்மரிடம் உங்களுக்கெல்லாம் எவ்வளவு அன்பு உண்டு என்பது இன்றைக்கு எங்கு தன்மூலத் தெரிந்தது. உங்களைப் போலவே அடியேனும் பொன்னியின் செல்வரிடம் அன்புடையவன் தான். அருள்மொழிவர்மர் கடலில் முழுகி விட்டார் என்ற செய்தி வந்த அவனு காவியில் நான் இதே இடத்தில் நின்று உண்ணீர் அருவி யாருக்கினேன். புத்த தர்மத்தில் பற்றுக் கொண்டவர் எவரும் அருள்மொழிவர்மரிடம் அன்பு கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. புத்த தர்மத்துக்கும் புத்த பிசுக்களுக்கும் அவர் அத்தனாகய மகத்தான உபகாரங்களைச் செய்திருக்கிறார். புத்தர்களின் புண்ணிய சேஷத்திரமாயிய அநுராத புரத்தில் புத்த மன்னர்களின் காவத்தில் இடித்து தகர்ந்து பாழான விஹாரங்களையும் உதாபங்களையும் திருப்பணி செய்து தெப்பனிடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தவர். அப்படியப்பட்ட உத்தமரான இளவரசருக்கு எந்தவகையிலும் தீங்கு நேர நாங்கள் உடந்தையாக இருக்க முடியுமா? இளவரசருக்கு ஒன்றும் நேராமல் இருக்க வேண்டும், அவரைக் கடல் கொண்டே செப்தி பொய்யாயிருக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் பிரார்த்தனை செய்தவன் என்ற இருத்தோம். உங்களைப்பெல்லாம் விடப் பொன்னியின் செல்வரிடம் நாங்கள்

அன்புடைபவர்களா விருப்பதற்குக் காரணங்கள் உண்டு....."

இச்சமயத்தில் கூட்டத்தில் ஒருவன் குறுக்கிட்டு. "அதனால்தான் எங்களுக்கு அச்சமா விருக்கிறது. உங்கள் அன்பு அபரிமிதமாகப் போய் எங்கள் இளவரசரின் தலைவை மொட்டை அடித்துக் காவித் துணி கொடுத்துப் பிசுபிசு வாக்கி விடுகிறீர்களோ என்று பயப்படுகிறோம்!" என்றான்.

அவனைக் கற்றி நின்றவர்கள் பலர் இதைக் கேட்டதும் 'கவி' என்று கேலிச் சிரிப்பு சிரித்தார்கள்.

ஆச்சாரிய பிசுபுவுக்கு எப்படியோ அச்சமயம் ஒருவித ஆவேசம் ஏற்பட்டு விட்டது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மக்களின் சந்தேகத்தைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு ஒரு ஒரு நிச்சயமான வழி மட்டும் உண்டு என்பதை அவர் உள்ளம் உணர்த்திற்று. உடனே மூவ்பின் யோசியாமல் தம் உள்ளத்தில் தோன்றியதைப் பின்வரும் மொழிகளில் சபதமாக வெளியிட்டார் :

"சக்கரவர்த்தியின் திருக்குமாரரும் பொன்விளின் செல்வகுமார இளவரசர் அருள்மொழிவர்மரைப் புத்த சமயத்தை நோக்கொள்ளும்படி தான் கோர மாட்டேன். அவரை மூன்று தரதும் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன். உன்னை ஆளப் பிறந்தவரும் உங்கள் உள்நாட்டில் உலர்ந்தவருமான கோமகனைத் தலைவை மொட்டை அடித்துக் காவித் துணி அளிக்கும் கைக்கிரியத்தை நான் ஒருதாளும் செய்ய மாட்டேன். அதற்கு உடந்தையாசை இரக்கம் மாட்டேன். இவ்வாறு புத்த பகவானுடைய பதம் கரணங்களின் மீது ஆணையாகச் சபதம் செய்கிறேன்! புத்தம் கச்சாமி! தர்மம் கச்சாமி! சங்கம் கச்சாமி!"

இடிமூழ்கும் போன்ற கம்பீரத்துடன் உணர்ச்சி தழும்பக் கூறிய இந்த மொழிகளைக் கேட்டதும் அங்கே கூடியிருந்த அத்தனை மக்களின் உள்ளம் எனும் ஒரு பெரிய மாறுதலை அடைந்தன. பயர் கண்களில் கண்ணீர் தழும்பியது. சிறிதுநேரம் திசுப்தம் திகழியது. ஆச்சாரிய பிசுபு தொடர்ந்து கூறினார் :

"சோழநாட்டு மக்களின் கண்ணுக்குக் கண்ணு இளவரசரைக் குறித்து நீங்கள் எல்லாரும் இவ்வளவு ரீரத்தை கொண்டிருப்பது இவ் வ ப த ன். பொன்விளின் செல்வரைக் குறித்தவையே இப்போது உங்களுக்குத் தீர்த்து போயிருக்கலாம். இவ்வேல் உங்கள் குடும்பம், வீடு, வாசனப் பற்றிச் சிறிது கவலை கொள்ளுங்கள். மகா

ஜனங்களே! இது வரையில் நாம் இத்தப் பக்கத்திலேயே கண்டும் கேட்டு மீறாத கொடும் புயல் நம்மை நெருங்கிக் கொண்டிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. அதோ, உங்கள் பின்பக்கமாகத் திரும்பிப் பாருங்கள்!"

ஜனங்கள் திரும்பிப் பார்த்தார்கள், பிசுபு கூறியபடியே அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் எவ்வுமே காணாத அசையமான காட்சியைக் கண்டார்கள். அசையமான காட்சி மட்டும் அன்று. பயங்கரமான காட்சியும்தான்.

கூடலானது பொங்கி மேலுயர்ந்து வானத்தில் மேலே மேலே வந்து கொண்டிருந்த கவி கொண்டல்களைத் தொட்டுக் கொண்டிருந்தது. அந்தக் கரிய நிறத் தண்ணீர் மலையானது நின்ற இடத்தில் நிற்கவில்லை. மேலே மேலே தளர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தது. ஜனங்கள் நின்ற இடத்திலிருந்து பாரக்கும் போது அந்த மலையானது அவர்கள் இருக்குமிடம் வரையில் வந்தால் அவர்கள் மட்டுமல்ல, ரூடாமணி விதாரமே மூலம்பிப் போய்விடும் நினைவு என்று தோன்றியது.

இந்தக் காட்சியைப் பார்த்து மக்கள் பிரமித்து நின்ற போது, ஆச்சாரிய பிசுபு மறுபடியும், "அதோ, நீங்கள் எவ்வளவுமே விரிக்கும் நாளைப்பட்டினத்தைப் பாருங்கள்!" என்று சொன்னார்.

நாளைப்பட்டினம் நகரம் ரூடாமணி விதாரத்துக்குச் சிறிது வடதெனையில் அமைந்திருந்தது. வெகு தூரத்துக்கு வெகு தூரம் பரவியிருந்தது. டேர் கரையை அடுத்துப் பண்டக சாலைகள், கங்கை வாய்க்கால் கட்டடங்கள் முதலியவை இருந்தன. அவற்றுக்கு அப்பால் ஜனங்கள் விரிக்கும் வீடுகள் ஆரம்பமாகிக் கிழக்கு மேற்கிலும் தெற்கு வடக்கிலும் சுமார் அரைக் காத தூரத்துக்கு மேல் பரவியிருந்தன.

கடல் பொங்கிப் பண்டக சாலைகளும், கங்கை சாறுகளும் இருந்த இடத்தை வேய்ளாம் தாண்டிக் கொண்டுவந்து பட்டினத்தின் தெருக்களிலும் புருவதற்கு அச்சமயம் ஆரம்பித்திருந்தது.

கடலின் இருந்த படகுகளும் நாலாய்களும் எங்கெவோ ஆகாசத்தில் அந்தரமாகத் தொங்குவது போல் தண்ணீர் மீசுகளின் உச்சியில் காட்சி அளித்து அப்படியும் இப்படியும் ஆடிக் கொண்டிருந்தன. படகுகளின் பாய்மரங்கள் போய்விட்டால் ஆடிக் கக்குதாருகப் போய்க் கொண்டிருந்தன.

"மகாஜனங்களே! ஒரு காலத்தில் காவேரீப் பட்டினத்தைக் கடல் கொண்டது என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம்.

பளிச்சிடும் மேன்மையைப்
பாருங்கள் கண்ணூர

ஹிந்தாலியம்®

உங்கள் இல்லத்திற்கு வழங்கும்
நல்லொளி

வெள்ளியின் பளபளப்பு.
தோற்றத்திலே மதிப்பு.
எளிமையின் வணப்பு...
இதுதான் கீபுகள் பெறுவது.
ஹிந்தாலியம் பாத்திரங்களை
வாங்கும்போது.

ஹிந்தாலியம்
பாத்திரங்களிலே
சாம்பிளையும் இன்டம்.
சாப்பிடுவதும்
இன்பம்.

ஹிந்துஸ்தான்
அலுமினியம்
கார்ப்ஸ் லிட்.

வெள்ளி
மேல்
தோற்றம்
விக்கிறது

ஹிந்தாலியம்
பாத்திரங்கள்
உங்கள் இல்லம்
கொண்டிருக்க
வேண்டும்

ஹிந்தாலியம்
பாத்திரங்கள்
உங்கள் இல்லம்
கொண்டிருக்க
வேண்டும்

Sobhaeva HAC-370 TM

28. நானே

நீளில் வழுதிதெங்கியிட மனம். நான்
வந்தே. நேருப்படி குவியலே நம்பமதம் போனது
கவரி.

சொகு விவரம் பரம்பி வந்தநீள் பே தலை
நீளில் கொடுத்திடு குவியல் கெத தயல்
கவரி வந்தவளே தென்பட்டது.

நீளில் அகியேன். இதை சொல் வேய்க்க
கவரி எங்கிருமே. அகியேன். உன் கருவியை
கவரி தெரிந்திருக்கிறது. உன் கவியை தென்

பில் அதுதலுக்காக தெரிந்திருக்கிறது.
மனம் கருவியை கவரியே தெரிந்தது. உன் கருவியை
கவரி தெரிந்திருக்கிறது. உன் கருவியை தெரிந்திருக்கிறது.

கவரி தெரிந்திருக்கிறது. உன் கருவியை தெரிந்திருக்கிறது.
கவரி தெரிந்திருக்கிறது. உன் கருவியை தெரிந்திருக்கிறது.

கவரி தெரிந்திருக்கிறது. உன் கருவியை தெரிந்திருக்கிறது.
கவரி தெரிந்திருக்கிறது. உன் கருவியை தெரிந்திருக்கிறது.

அம்மாதிரியான விபத்து நமது நான்குப்
பட்டினத்துக்கு நேராமல் புத்த பகவான்
காப்பாற்றுவாரா! அனாதை நீங்கள்
கடவே இரும்பிச் சென்று உங்கள்
குழந்தை குட்டிகளையும் உண்டன்மகன்
பும் கடுமாவவ்வர காப்பாற்றிக்
கொள்ளுங்கள்! என்று ஆசிரிய
பிஷா தழுதழுத்த குரலில் கூவினார்.

இதைக் கேட்டதும் அந்த ஜனக்
கட்டமானது கடல் அகி போகவே
விளரந்து நகரத்தை நோக்கி நகரமா
யிற்று. முன்னணியில் தின்றலாக்
லடக் தொடங்கினார்கள். பின்னா
தின்றலாக் அவர்களைத் தொடர்ந்து
இடினார்கள். முதலில் கட்டமாக நகரத்
தார்கள். பிறகு நாலாபுறமும் சிதறி
இடினார்கள். சில நிமிட நேரத்துக்குள்,
சுற்று முன்னால் பெரும் ஜனத்திரள்
நின்று கொண்டிருந்த இடம் வெறுமையாகக்
காட்சி அளித்தது.

வெறுமையாக மாற்றிடுது. மனவளம் கருவியை
பிள் புதிய உலகம் நின்றது. அந்த உலகம்
கதை நோய் போகமாக வந்தது. தமிழ்
கதை ஒன்று கதை பிழத்தனம்.
அகவியை தமிழ் கதை நானே. "மேற்குமும்
வாக்கோழிக்குள். தமிழ்மேல், கருவியுக்கும் வன்
தவன்" வன்ம பாய்வு இருக்கிறது.

★ ★ ★
கதைகள் அனாதைக்கு அனாதை போனது
தெரிந்திருக்கிறது. கவரியை. அதுவே கதை
தன் கவரியை அனாதை.

அதிலே கவரியை. கவரியை கவரியை அனாதை
கவரியை. "கதை கதைகள்" கவரியை தெரிந்திருக்கிறது.
கவரியை கவரியை கவரியை.

அவ்வளவு பாய்வு. "நானே கதை கதைகள்
கவரி புகழ்நென்" கவரி கவரியை கவரியை
கவரியை கவரியை கவரியை.

அனாதை கவரியை கவரியை கவரியை
அந்த கவரியை கவரியை கவரியை.
(குறியை)

— என். பொன்னுத்துரை

படகோட்டி முருகையளவின் மகியவான்
ராக்கம்மான் மட்டும் தின்ற இடத்தி
கேயே தின்ற. "என் புகழை! என்
புகழை!" என்று கத்தினான்.

"கவரியை! உன் புகழைக்கு ஒன்றும்
ஆபத்து நேராதது. பத்திரமாகத் திரும்பி
வந்து கொள்வான். நீ உன்னைக் காப்பாற்றிக்
கொள்!" என்று பிஷா.

"இந்தேன், இன்னும்! என் புகழை
விட்டுவிட்டு நான் எப்படியும் போவேன்?
நானும் கொவிதுக்குள் வருகிறேன்!"
என்றான் ராக்கம்மான்.

"கடாது. அம்மா! கடாது! புத்த
சத்தியாசிகள் வரிக்மும் விதாரத்துக்
தன் பெண்பிள்ளைகள் வரக் கடாது!
உனக்குத் தெரியாதா?" என்றான் பிஷா.

இக்காலத்தில் அந்த மாயையும் ஜனக்
கட்டத்திலே ஏதாவது பிண்தன்ம தின்றது
கொண்டிருந்த மனிதன் ஒருவன் ராக்
கம்மான அனாதை வந்தான். அவன்
கவரியை கவரியை கவரியை.

ஒளைய கரத்தைப் பிடித்துக் கரகர வென்று இழுத்தான். அவன் அவ ஓடல் வேண்டாவெறுப்புடன் போகத் தொடங்கினான்.

“ஆகா! இந்த மனிதன் யார்? இவ னுக்கும் இந்தப் பெண்ணுக்கும் என்ன உறவு?” என்று எண்ணிய வண்ணம் ஆச்சாரிய பிஷு விதாரத்துக்குள் சென்றார். பொன்னியின் செல்வர் இருந்த இடத்தை அணுகினார். முருகன் யன் இதற்குள் அதிகமெல்லாம் நீங்கப் பெற்றவனாய் இளவரசர் கூறுவதைப் பக்தியுடன் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

“முருகா! இன்றிரவு நீ திரும்பி வந்து என்னைப் படவிய் ஏற்றி ஆர்சமங்கலத் துக்கு அழைத்துப் போக வேண்டும்” என்று இளவரசர் கூறினார்.

ஆச்சாரிய பிஷு, “இளவரசே! இரவுவரையில் காத்திருக்க வேண்டிய தில்லை. ஜனங்கூட்டம் கிண்துவிட்டது. நாங்கள் இப்போதே புறப்பட்டுப் போக வாம்” என்று சொன்னார்.

பிஷுவர், வெளியில் நடத்தவற்றைச் சில வார்த்தைகளில் கூறினார்.

“கலாமி! ஜனங்கூட்டம் கிண்து போய் விட்டார்களே? நான் எதற்காகப் போக வேண்டும்?” என்று இளவரசர்.

“அவர்கள் திரும்பிவர மாட்டார்கள் என்பது என்ன நிச்சயம்? மேலும், பிஷுக்களாகிய எங்கள் வாக்கை மெய்யாக்குவதாகச் சற்றுமன் சொன் னீர்கள் அல்லவா? அதை தீவிரவேற்றி அருள் வேண்டும்!” என்று பிஷு.

உண்மை என்னவென்றால், பொங்கி வரும் கடல் அந்தச் சூடாமணி விதார தத்தைச் சிறிது தேரத்துக்கெவ்வாம் முழுக அடித்துவிடுவ் என்று பிஷுவின் உள்ளத்தின் ஒரு பீதி உண்டாகியிருத் தது. ஆகையால் இளவரசரை அவசர மாக வேலியேற்ற விரும்பினார். ஆர்ச மங்கலம் கடற்களையிலிருந்து தெற்கே சற்றுந் தூரத்தில் இருந்தது. ஆகையி லால் பொங்கி வரும் கடல் அவ்வளவு தூரம் போய் எட்ட முடிகாது. எட்டி

ஒளும் அங்குள்ள மிகப் பெரிய சோழ மாளிகை மூழ்கி விடாது.

இளவரசர் பிஷுவின் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டார். உடனே படகு கொண்டு வருமாறு கட்டளை பிறத்தது.

இதற்கிடையில் அப்பே கூடியிருந்த புத்த பிஷுக்களைப் பார்த்து ஆச்சாரிய பிஷு, “நாம் கருணையே வடிவமான புத்த பகவானைச் சேர்த்தவர்கள். இப் போது தடைப்பட்டதைத் தடைகளுக்குப் பெரும் சோதனை தெரிட்டிருக்கிறது. கடல் பொங்கி நகரத்துக்குள் வேச மாகப் புகுவதைக் கண்டேன். புயலின் வேகத்தினால் வீடுகளின் கூரைகள் சித லிப் பறக்கின்றன. மரங்கள் தட தட வென்று முறிந்து விழுவின. நாளைப் பட்டினத்திலும் அக்கம் பக்கத்திலும் வலிக்கும் மக்களின் வயோதிகர்களும் குழந்தைகளும் எத்தனையோ பேர் தப் பிக்கும் வகை அழியாது தவித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். நீங்கள் அங் வரும் தாலாபுறமும் சென்று உங்கள் கண் மூன்றாம் கண்டப்படுகிறவர்களுக்கு உங்களால் இயன்ற உதவிகளைச் செய் யுங்கள். குழந்தைகளையும் வயோதிகர் களையும் முதவில் கவனியுங்கள். சமூத் திர ராஜனின் கோபத்திலிருந்து எத் தனை பேரைக் காப்பாற்றலாமோ, காப் பாற்றுங்கள்! நான் வயதானவன். இங் கெயே இருந்து மாலை தேரத்துப் பூஜை வைக் கவனித்துக் கொள்கிறேன்”

என்று.

இதைக் கேட்டதும் பிஷுக்கள் அந் திருந்து அகன்று சென்றார்கள்.

கால்வாயில் படகு வந்து சேர்த்தது. இளவரசர் ஆச்சாரிய பிஷுவுக்கு வணக் கம் செலுத்தி விடைபெற்று அதில் ஏறிக் கொண்டார். முருகன்யனும் ஏறிப் படகு தள்ளத் தொடங்கினான்.

படகு கண்ணுக்கு மறையும் வரையில் பிஷு அதையே பார்த்துக் கொண்டு திஸ் திருந்தார். அவருடைய முகத்தைச் சுற்றி அடர்வமான ஜோதி ஒன்று பிர காசப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது.

நாவம் அத்தியாயம்

நந்தி மூழ்கியது

பீட்டை கால்வாயில் போய்க் கொண் டிருந்தபோது இளவரசர் திரிஷத்துக்கு நியிளும் கால்வாயின் நீர் மட்டம் அதிக மாடுக்கொண்டிருப்பதைக் கவனித்தார்.

படகு தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தது. முருகன்யன் அதைச் செலுத்துவதற்கு வெகு பாடுபட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

புயலின் வேகமும் விழுடிக்கு விழுடி அதிகமாகிக் கொண்டிருந்தது. நிரு புலமும் மரங்கள் சடசடவென்று முறித்து விழுந்து கொண்டிருந்தன.

உத்தி மண்டபத்தை நெருங்கிப் படகு வந்தது. இளவரசர் அந்த மண்டபத் தைப் பார்த்தார். நந்தியின் தலைக்கு

மேலே தண்ணீர் வந்திருந்தது. இது விருந்து நீர் மட்டம் எவ்வளவு உயர்ந்திருந்தது என்று தனக்கு தெரிய வந்தது.

"முருகையா! படகைச் சிறிது நிறுத்து!" என்று இளவரசர் கூறினார். முருகையன் படகை நிறுத்தினான். ஆனால் அதன் ஆட்டத்தை நிறுத்த முடியவில்லை.

இளவரசர் படகிலிருந்து தாவிக் குதித்து நந்திமண்டபத்தில் இறங்கினார். பின்னர் அதன் அருகில் விழுந்திருந்த ஒரு மரத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு மண்டபத்தின் மேல் கிரகத்தின் மீது ஏறினார். அப்போயிருந்து சுற்று முற்றும் பார்த்தார். கால்வாய்க்குக் கீழ்ப்புறம் முழுதும் ஒரே துலப் பிரளயமாக இருந்தது. தென்னத் தோப்பின் பாதி மரங்கள் அருக்கு மேல் அதற்குள் விழுந்துவிட்டிருந்தன. இடைவேளி வழியாகப் பார்த்தபோது கடல் பொங்கி அந்தத் தென்னத் தோப்பின் முனை வரைவில்கள் வந்து விட்டதாகத் தெரிந்தது.

வடக்கே, சூடாமணி விஹாரம் இருந்த திசையை அருள்மொழிவர்மர் நோக்கினார். விஹாரத்தின் வெளிப் படிக்கட்டுகள் வரைவில்கள் கடல் பொங்கிப் பரவியிருந்தது தெரிந்தது.

'பொன்னியின் செல்வருடைய மனத்தில் அப்போது ஓர் எண்ணம் உதயமாயிற்று. அது அவருடைய உடல் முழுதும் சிலிரிக்கும்படி செய்தது.

"முருகையா! படகைத் திருப்பிக் கொண்டு போ! விஹாரத்தை நோக்கி விடு!" என்றார் இளவரசர்.

அதிகமாகப் பேசிப் பழக்கமிக்காத வனும் இளவரசரிடம் அளவிறந்த பக்தி கொண்டவனுமான நியாககிடங்கின் மகன், ஏன் என்றுகூடக் கேளாமல் படகைத் திருப்பிக் சூடாமணி விஹாரத்தை நோக்கிக் செலுத்தினான்.

வரும்போது ஆன நேரத்தைக் காட்டிலும் போகும்போது சிறிது குறைவாகவே நேரமாயிற்று. ஆனால் இளவரசருக்கோ ஒவ்வொரு விதாடியும் ஒரு புகமாக இருந்து கொண்டிருந்தது.

படகு விஹாரத்தை அடைந்தபோது பொங்கிவந்த கடல் ஏறக்குறைய விஹாரம் முழுவதையும் மூழ்த்து கொண்டிருந்தது. நீர் மட்டம் மேலே மேலே ஏறிக் கொண்டுமிருந்தது.

சூழ் நாட்டிலுள்ள விஹாரங்களின்போல் நான்குபட்டினம் சூடாமணி விஹாரம் அக்ஷரத்தில் அவ்வளவு

கம்பீரமாகவோ உயரமாகவோ அமைந்திருக்கவில்லை. இன்னும் கொஞ்சம் தண்ணீர் மேலே ஏறினால் விஹாரத்தின் மண்டப சேரம்கூட முழுவதிலும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருந்தது.

இளவரசர் படகிலிருந்து தாவிக் தண்ணீரில் முழுகாமலிருந்த ஒரு மண்டபத்தின் மேல் தனதில் குதித்தார். அங்குமிங்கும் பரபரப்புடன் ஓடினார். விஹாரத்தின் அடித்தளத்துக்கு அவர் போகாமல் மேல்மாடங்களில் ஒவ்வொரு பகுதியாகத் தேடிச் கொண்டு வந்தார். மேல் மாடங்களிலேயே சில இடங்களில் மார்பு அளவு தண்ணீரில் அவர் புருத்து செல்வ வேண்டியதாக விருந்தது. மேலும் மேலும் ஏமாற்றும் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. கடைசியில், கௌதம புத்தரின் கம்பீரமான உருவச் சிலை அமைந்திருந்த இடத்துக்கு வந்து சேர்ந்தார். அந்தச் சிலையின் மார்பு அளவுக்குத் தண்ணீர் ஏறியிருந்தது. அங்கே இளவரசர் நின்று தன்ருகச் சுற்று முற்றும் பார்த்தார். அவருடைய வாயிலிருந்து எழுந்த மகிழ்ச்சியும் வியப்பும் கலந்த 'ஆறா!' என்ற ஒலி அவர் தேடி வந்ததை அடைந்து விட்டார் என்பதற்கு அறிஞர்வாக இருந்தது.

ஆம்; புத்தர் சிலையின் அடியில் தண்ணீருக்குள்ளே பசுவாணுடைய பத்ம சரணங்கள் இரண்டையும் இறுக்கக் கட்டிக் கொண்டு ஆச்சாரிய பிஷு உட்கார்த்து கொண்டிருந்தார்.

பொன்னியின் செல்வர் தண்ணீரில் முழுகிப் பிஷுவின் கரங்கள் இரண்டையும் சிலையிலிருந்து பலவந்தமாக விடுவித்துவிட்டு அவரைத் தூக்கி எடுத்தார். தண்ணீருக்குள்ளே பிஷுவைத் தூக்குவது இவ்வோக இருந்தது. தண்ணீருக்கு வெளியே வந்த பிறகு அவ்வளவு இவ்வோக இல்லை. ஆஜானுபாகுவும் நல்ல பரிஷ்டருமான அந்த பிஷுவின் உடல் கனம் இளவரசரைத் தினைச் செய்தது.

"முருகையா! முருகையா!" என்று குரல் கொடுத்தார்.

"இதோ வந்தேன்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே முருகையன் படகைக் கொண்டு வந்தான்.

பொன்னியின் செல்வர் ஆச்சாரிய பிஷுவைத் தூக்கிக் கொண்டு படகை நோக்கி விரைந்து சென்றார். அவருடைய கால்கள் தடுமாறின.

(தொடரும்)

61 நிராது மகளிர் கல்யாணி வில் பி. எஸ்.ஸி. (உயிரியல்) பரீட்சைப் பாணியி் குமாரி எஸ். ஜானகியின் விட்டுக் குள் நுழையும்போது ஒரு பக்கைக் கிளி தன் இனிய குரலால் தன்மை வரவேற் கிறது. கிளி தவிர, அணில், கீரி, நாய் முதலிய பிராணி கள் வளர்ப்பதிலும் ஆர்வம் காட்டுகிறார் ஜானகி.

“இந்தக் கிளி விசைக்கு வாய்விடதா, அல்லது...”

“விசைக்கு வாய்விடாதிட்டே, பக்கத்திலுள்ள ஒரு மரத்தினில் ஒரு கிளிக் கூட்டம் வந்து தங்கியபோது அங்கிலைந்த யாரோ ஒரு கிளியை வீழ்த்தி விட்டார்கள். அந்த அடி

“அணிலின் பற்கள் உறுதி யானவை. காதம், பழங்கள் தவிர, அவற்றுக்குக் கடித்து உண்ணும்படியான உணவும் கொடுக்க வேண்டும். கொய் பாப் பற்றளைத் திட, செங் காவாக உள்ள கொய்யாவின் விதைகளை அளவ கடித்துப் புளிக்க விடுங்கள். நுருங்கைப் பூக்கி விழுந்தும், மூங்கைப் பூக்கி விழுந்தும் விட்டது. கீழே விழுந்த குட்டியைத் தாய் அணில் திருப்பச் செய்த

விட்டால், நம் உடலில் ரத்தம் வெளிப்படும் அளவுக்கு அதன் பற்கள் உரிமை பாணவை.

“அணில் குட்டி பிறந்ததும் கமார் இரண்டு அங்குல நீளம் இருக்கும். ஒரு நட வைக்கு மூன்று தான்கு குட்டிகள் போடும். தேய் காய் நாரினால் அணில் கடு கட்டித் தன் குட்டிகளைப் பேணிக் காக்கும் திறமை நமக்கு வியப்பளிக்கும்.” ஈ குமாரி ஜானகிக்குக் கீரிப் பன்றி வளர்த்த அனுபவ மும் உண்டு. “கீரி வெகு

இலகுவாக வளர் செயல்படும்

இடது அங்குல அளவுக்கு மட்டுமே வளர்ந்தது.

அணிவகுச்சி செய்த அணிவகுப்பணி

பட்ட கிளியை எடுத்து வளர்க்க ஆரம்பித்தேன். இவற்றுக்குக் கமார் மூன்று வய திருக்கும்.

“அணில்...?”

“உத்தரத்தில் உள்ள பொத்தில் கூடு கட்டியது ஓர் அணில். நாளடைவில் எங்கள் எல்லாரிடமும் சகஜமாகப் பழக ஆரம்பித்தது. அணில் பாய்ந்த கபாவம் உள்ளது. கையில் உணவை வைத்திருந்தால் அது வந்து சாப்பிடும். பின்பு அதனைக் கையில் எடுத்துாலும் அதை வளர்ப்பதில் விடாது.”

“அணில் வளர்ப்பதிலிருந்து அதனுடைய பழக்க வழக்கங் களில் ஏதாவதும் புதுமை கண்டிருக்கிறீர்களா?”

துக்கொள்ளாவிட்டே. பேசு வுக்கு மெி போடும் சுண்ணா டிக் குழாய் மூலம் அணில் குட்டிக்குப் பகம் பாய் புகட்டி வளர்த்தேன். குட்டி அணிவகுக்கு நீர் கலந்த பாய் தான் கொடுக்க வேண்டும். அசல் பாலை அதனால் நீர ணிக்க முடியாது.”

“அணிலின் பற்கள் உறுதி யானவை என்றீர்களே—அது நம்மைக் கடிக்காதா?”

“அணில் கரிப்பாக இருக் குப்போது மட்டும் கடிக்கிறது. மற்ற சமயங்களில் கடிப்பதே இல்லை. குட்டி போட்ட பிறகுமே சிறிது காலம் வரை அதனிடம் கவனமாக இருக்க வேண் டும். தப்பித் தவறிக் கடித்து

துணிச்சல் உள்ள பிராணி. வெள்ளக் குட்டியாக இருந்தா லும் மிகப் பெரிய பிராணி களைக் கூட அது பயப்படா மல் தாக்கத் துணியும். குட்டிக் கீரி பெருச்சாலை வைத் துரத்தித் தாக்கும். பொழுது புலரும் நேரத்தி லும், மாலை நேரத்திலும் அது வெகு கருகருப்பாக இயங்கும். நடுப்பகல் நேரத் தில் அது வெளிப்படுவதில்லை. திவ்வொளியில் மகிழ்ச்சி புடன் ஓடி விளையாடும். நாம் அதனிடம் அன்பு செலுத்தி நால் அது நம்மிடம் நன்றாக நெருங்கிப் பழகும்” என்று கூறுகிறார் குமாரி ஜானகி.

உயிரினங்களிடம் உயிருக் குயிராகப் பழகுகிறார் இந்த உயிரியல் மாணவி.

பேட்டி: பாண்டி

திருள் என்று தன் உருவத்தைக் கருக்
கிக் கொண்டு, கட்டியிருந்த கட்டுக்களை
பயவ்ளாம் உதறித் தவ்விவிட்டு, மறுபடியும்
மெரும் வடிவத்துடன், எரியும் வானுடன்
கிளம்பிப் பெரியதொரு மானிகை மேல்
குதித்து ஏறி நின்றான். வலையில் ஒரு கம்பத்
தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு அதை அணைவரும்
தடுங்கச் சுழற்றினான்.

பிறகு அங்கிருந்த மானிகை மானிகை
யாகத் தாவிச் குதித்து ஒவ்வொரு விரும் பற்றி எரிய நெருப்பு
வைத்துச் சென்றான். விற்று நேரத்துக்குள் காற்றும் வீசினது. தகர
மெல்லாம் தீப்பற்றி ஆகாயமளாவ எரிந்தது. அரக்கர்களும் பெண்
களும் குழந்தைகளும் "கூப்போ மூன்றுயோ" என்று கத்திக் கொண்டு
இங்குமங்கும் அடந்தார்கள்.

"இந்தக் குரங்கு பயனே!" என்று சிவர், "இவன் அக்கிவி
தேவனே" என்று சிவர், இன்னும் இப்படிப் பணிதமாக ராக்கர்கள்
கத்திக்கொண்டு, பயந்து எரியும் விடுகலிவிடுத்து தப்பி ஓடினார்கள்.

தான் பட்ட இம்சையை தீண்டி எரியும் வங்கைகளைப்
பார்த்து ஹனுமான் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்தான். திரிகூட மலையில்
ஓர் உயர்ந்த இடத்திலிருந்து இதைப் பார்த்துத் திருப்பியடைந்து
பிறகு கடலில் போய் மூழ்கி வானில் இருந்த நெருப்பை அணைத்து
விட்டு நின்றான்.

"ஹியோ, என்ன செய்தேன்! கோபத்தினால் மதியிழந்தேன்.
எவ்வளவு பயம் இருந்து என்ன பயன்? எவ்வளவு சாமர்த்தியம்.
ஐசுவரியம் இருந்தாலும் கோபத்தை அடக்கத் தெரிந்தாலும்கவலையா
எல்லாம் பயன்படும். சேதவும் இந்தப் பெருத் தீயில் மாண்டல்
வலா போயிருக்க வேண்டும்! சர்வதாசமாக அவ்வளவு முடிந்தது.
தான் கோபத்தில் செய்த காரியம்! ஹியோ! என்னைப் போன்ற
மூடன் இவ்வீ. பாவி இவ்வீ! அரக்கர்களேயில் கொண்ட கோபம்
செதையைக் கொன்றது. இனி தான் இங்கேயே உயிர் நீத்து என்
வாழ்க்கைகளையும் வெட்டித்தையும் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்!"
என்று தானக் முடிவாத துக்கத்தில் ஆழ்ந்தான்.

அப்போது ஆகாயத்தில் யாரோ பேசுவது கேட்டது.
வங்கா நகரம் தீப்பற்றி எரிவதைக் கண்ட சாரண யக்ஷர்கள்
ஆகாயத்தில், "ஆஹா! என்ன அற்புதச் செயல்! ஹனுமா
னுண்டய பராக்கிரமம் வாழ்க! சேத யிருக்கும் இடம் தவிர
மிகுதி வங்கை முழுவதும் தீப்பற்றி எரிகிறது"
என்று பேசி மகிழ்ந்தார்கள்.

இது ஹனுமான் காதுப் பட்டது. "ஓ!
பிழைத்தேன்! சேதயங்கவோ என் உயிரைக் காப்
பாற்றினான். அவன் புண்ணியமல்லவோ நெருப்பு
என்னைத் தீண்டாமல் வானில்
குளிர்ந்து நின்றது. நெருப்பு
அந்தக் கற்புத் தேவியை எப்
படித் தீண்டும்? அக்கிவியை
அக்கிவி என்ன செய்யும்?
நான் வலத்த நெருப்பு சேத
விடம் செல்லவில்லை, அக்கிவி
தேவனே உதவி யிருக்கினான்.
ராம காரியமல்லவா? சுழத்
திர ராஜனும் மைனாகளும்
உதவவில்லையா?" என்று இங்
லாறு எண்ணி உடனே அசோக
வனம் சென்றான்.

சிலகபா மரத்தடியில் உயி
ருடன் உட்கார்ந்திருந்த சேத

ராமாயணம்
- ராஜாஜி -

ஹயக் கண்ணால் காண்டு மிக மகிழ்ந்து, நமஸ்கரித்து,
 "தாயே! தாங்கள் கௌமமாய் இருப்பதைக் கண்டேன்.
 இது தங்கள் சக்தி. என் பாக்கியம், நான் போய் வருகிறேன்" என்றான் ஹனுமான்.

ஜானகியும், "நீயல்லவோ வீரன்! உன்னால் ஆகாத காரியமில்லை. சீக்கிரம் என் நாதன் வந்து அங்கேயே வந்தி, என்னை ஆண்டவர் செயலாய். இது நீ ஒருவனே செயல் முடியும்" என்றார்.

"கோடிக்கணக்கான வானவ னைவந்த துடன் கூர்வன் ராமலக்ஷ்மண வீரர்களுடன் இங்கு வந்து சேருவான், ராவணனும் அவன் துஷ்டக் கூட்டமும் மடிவார்கள், ரகு நந்தனின் உம்முடன் அயோத்திக்குத் திரும்ப

மீம் போவான், துக்கப்பிராஜி, மங்களம், சீக்கிரம் அவர்கள் வருவார்கள் என்று தீர்மானமாக இருப்பீர்கள்."

இவ்வாறு சாரதா வற்புறுத்தி

விடைபெற்றுக் கொண்டு சென்றான். கடற்களரயில் அரிஷ்ட மரீசியைப் பார்த்து

அழிய மரீசியின் பேரில் ஏறி ஆகாயத்தில் விளம்பினான். வழியில் ஹனுமன் மலை நன்னை எதிர்பார்த்து நின்றுகொண்டு அவர்களைக் கையால் அன்போடு தடவித் கொடுத்து விட்டு, நிற்காமல் விலகிவிட்டுச் சென்றான். அம்பின் வேகத்தோடு நேராகச் சென்றான். மகேந்திர மலையின் சிகரம் தெரிந்ததும் அக்கரை வந்தது என்று அறிந்து ஒரு பெரும் கர்ஜனை செய்தான். ஆகாயத்தில் சுருட்டையப்போல் வரும் ஹனுமான்ைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த வானவர்கள், "வந்துவிட்டான்! வந்துவிட்டான்!" என்று ஆரவாரம் செய்தார்கள். அதுவரையில் கவலையும் கண்ணீருமாக இருந்த வானவர்கள் அடங்கா மகிழ்ச்சியடைந்து குதித்தார்கள்.

ஜாம்பவான், "திச்சயம் வெத்தி யுடன் திரும்பி வருகிறான். இல்லாவிடில் இப்படிக்க கரணிக்க மாட்டான்" என் றான். எல்லாரும் மரங்களிலும் குன்று களிலும் ஏறி ஹனுமான் ஆகாயத்தில் பறந்து வ கு வ ன த ப் பார்த்துக் கொண்டே மகிழ்ச்சியோடு நின்றுகண்.

மலைகளும் மரங்களும் எல்லாம் வாவரர்களால் நிறைந்து விளங்கும் காட்சியை ஆகாயத்திலிருந்து பார்த்து ஹனுமான் மகிழ்ச்சி அடைந்தான். ஆரவாரத்துக்கிடையில் மகேந்திரமலை மேல் இறங்கினான்.

75. வானரங்களின் களியாட்டம்

ஹனுமான் பார்த்து மகிழ்ச்சி மேலிட்ட வானரங்கள் மகேந்திர மலை மேல் கூடினார்கள். விருத்தான ஜாம்ப வான் வாயுத்திரரை அன்புடன் வர வேற்று, "நடந்ததை யெல்லாம் நமக் குச் சொல். எல்லாரும் அனுபவிக்க லாம். எப்படித் தேவையைக் கண்டாய்? அப்போது என்னவெல்லாம் நடந்தது? அவன் எப்படியிருக்கிறான்? கடல் நிலை மன நிலை எல்லாவற்றையும் பற்றிச் சொல். ராவணன் எப்படி நடந்து கொள்கிறான்? அருமை ஆளுகையினால் எல்லாம் உன்னயடி நமக்குச் சொல் லாய். அதன் மேல் நாம் இனி என்ன செய்ய வேண்டியது என்பதை யொலித்துத் தீர்ப்பதற்கு அனுகூலமாக இருக்கும்" என்றான்.

ஹனுமான் மனத்தால் சேதையைத் தியானித்து நமஸ்கரித்து விட்டு அவர் களுக்கு விஷயம் சொல்ல ஆரம்பித் தான் :

"மகேந்திர மலைமேலிருந்து நான் ஆகாயத்தில் இளம்பிவது உங்களுக்குத் தெரியுமே. இளம்பிச் சுழத்திரத்தைத் தாண்டி ஆகாயத்தில் சென்று கொண்டிருந்த போது நிமிர் என்று கடலி லிருந்து நான் அங்கே இய்வாத ஒரு மலை இளம்பிற்று. 'ஓகோ! எங்கேத் தடுப்பதற்கு இது ஒன்று ஏதோ நிமிர்ந்து என் வழியை அடைக்கிறது. இதை உடைத்து எறிய வேண்டும்' என்று நிச்சயித்தேன். நிச்சயித்துப் போன் மயமான அந்த மலையை என் வாலால் அடித்தேன். மலை அந்த அடிையை வினையமாக வாய்க்கி் கொண்டு மிக இவிய குரலில், 'மகனே! நான் பகைவனல்ல. உன் தந்தையால் காப்

பாற்றப்பட்டு நன்றி மறவாதவன் நான். என்னைக் கொல்ல வந்த இந்திர னுடைய வஜ்ராயுதத்திலின்று தப்பி உன் தகப்பனார் வாயுவினுடைய உதவி யால் பறந்து கடலில் மூழ்கி மறைத்து பிழைத்திருக்கிறேன். முன் நாட்களில் மலைகளெல்லாம் சிறகு பெற்று உலகம் பயந்து நடுங்கும்படி இங்குமங்கும் ஆகாயத்தில் பறந்து கொண்டிருந்தன. அந்தக் காலத்தில் இந்திரன் உலகத்தின் பெரும் பயத்தைத் தீர்க்க மலைகளைத் துரத்தித் தூத்தி அவற்றின் சிறகு களை வெட்டித் தள்ளினான். அப்போது வரவு பகவான் என்ளுக்குச் செய்த உதவி யால் அவ்வளா நான் சிறகுடன் பறந்து கடலில் மூழ்கித் தப்பினேன்? அந்த உதவியை நான் மறக்கவில்லை. நீ ஆகாயத்தில் தாவி யாரும் செய்யாத கஷ்டமான காரியத்தைச் செய்கிறாய். உன்ளுக்கு சிரமம் தீர வந்து நிற்கிறேன். என் மேல் கொஞ்ச தேரம் துங்கி இளைப்பாறிப் பிறகு ராம காரியத் தைப் பூரித்தி செய்யச் செய்வாய்' என்றான். நான் அந்த உபசாரத்தைப் பெற அவகாசமில்லை என்று சமாதானம் சொல்லி, மலையிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு தவ்ளாமல் சென்றேன்."

"இய்வாறே பிறகு ஒன்றன்பின் ஒன்றாகச் சுழத்திரம் தாண்டும்போது நடந்த நிகழ்ச்சிகள், ஸங்கா நகரம் பிர வேசித்தபோது நடந்த நிகழ்ச்சிகள் நகரத்திலும் ராவணனுடைய அரண் மலையிலும் தேடிச் சேதையைக் காணாமல் போனது, பிறகு அசோகவனத்தில் போய்ச் சேதையைக் கண்டது, ராவணன் வந்து சேதையை வறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டது, சேத அவர்கைத் துச்சமாக என்னிப் பேசியது, ராக்கன் சேதையைப் பயமுறுத்தியது, ராக்கிகள் சேதையைப் பலவாறு தொந்தரவு செய்து பயமுறுத்தியது, சேத உயிர் நீக்க நிச்சயித்தது, பிறகு சேதையுடன் தான் பேசி ராமனைப் பற்றிச் செய்தி சொன்னது, எல்லாம் ஒன்று விடாமல் ஹனுமான் வானர வீரர்களுக்குச் சொன்னான்.

சேத கனக்குச் சொன்னதையெல் லாம் கண்களில் நீர் ததும்பச் சொன் றான். பிறகு வனத்தை அழித்ததையும், ராக்கா வீரர்களைக் கொன்றதையும், இத்திரஜித்தால் கட்டப்பட்டு ராவ ணன் முன் கொண்டு போகப்பட்டதை யும், வாதுக்குத் னவக்கப்பட்டதை யும், நகரத்தைத் தான் கொளுத்தி யதையும் எல்லாம் நடந்தவாறு முழுக் கதையையும் வானரர்களுக்கு ஹனு மான் சொன்னான். (தொடரும்)

இந்தியாவின்
உன்னத
சோப்புகளைத்
தயாரிக்கும்

டாடா

இப்போது
வழங்குவது

**மலபார்
சந்தன
சோப்**

மோலிபுழை சோபிக் கெய்வுத் தயாரிப்பாளர் சோப்

சிலகன் மலபார் சந்தன சோப் உபயோகித்து சோடுகன், இதன் மென்மையான நொட்டுகளால் உட்கன் சருமம் புத்துணர்வு பெற்று மிளகிலும் உட்கன் மென் மாக உறுவந்த அழகு பெற்ற மிளகிலும். ஓர் இன்ப உணர்ச்சி பொங்கி வரும். மலபார் சந்தன சோப், நுய்மையான சந்தன எண்ணெயிலிருந்து தயாரிக்கப் படுகிறது. இதன் உபயோகித்தால், உட்கன் சருமம் இயற்கை சாதினும் ஒளி வீசும். இதன் மென்மையான நுய்மையான மணிகளால்தான் சேத்தி சிறக்கும்.

டாடா தயாரிப்பு

REPLACES 4301 T.M.

சென்னை
1884

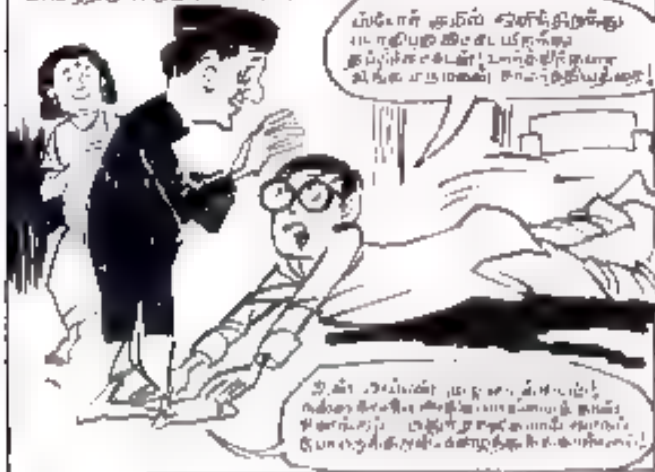
2000

கோமதகவாநாதர்

உத்தியோகம்

25

தஞ்சாவூர்த் தம் ஸ்ரீ.சிவராஜா அறையிலிருந்து எடுத்தல் அளித்தல்
அறையத்தி லுருத்திகளா நடப்பினா.

இந்த அமைப்பை நடத்தும் பொறுப்பை
கொண்டிருக்கிறார். அந்த அமைப்பை நடத்தும்
பொறுப்பை நடத்துவதற்கான அமைப்பை
நடத்துவதற்கான அமைப்பை நடத்துவதற்கான

புதிதானது உருவாகியதில் கிடைக்க
புதிதானது உருவாகியதில் கிடைக்க
புதிதானது உருவாகியதில் கிடைக்க
புதிதானது உருவாகியதில் கிடைக்க

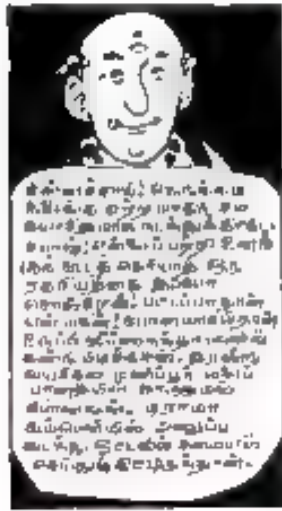
தமிழக அரசு, கல்வித்துறை
அமைச்சு, கல்வி, கல்வி, கல்வி

[illegible]

အိမ်ထောင်ရေး အကျိုးအမြတ်များကို
အိမ်ထောင်ရေး အကျိုးအမြတ်များကို

[illegible]

மேலும் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் பி. ஏ. பட்டாபாதிபதி
கருத்துக்கு ஏதாவது பதிலளிப்பது குறித்து கேள்வி
தேவதேவன்: இல்லை. பி. ஏ. பட்டாபாதிபதி அவர்கள்
கருத்துக்கு எந்தவித பதிலும் இல்லை. அவர்கள் கருத்து
மேலும் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் பி. ஏ. பட்டாபாதிபதி

[illegible]

1. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ (Probability of getting two heads)
2. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ (Probability of getting two tails)
3. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ (Probability of getting one head and one tail)
4. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ (Probability of getting one tail and one head)

இந்தியாவில் பாரததேவியை சிலர் 'மதுரை
உணர்வு' என்று அழைக்கிறார்கள்.
அவ்வாறு அழைக்கிறார்கள். இதுதான்
மதுரை உணர்வு. அதுதான். அதுதான்.
மதுரை உணர்வு. அதுதான். அதுதான்.
மதுரை உணர்வு. அதுதான். அதுதான்.
மதுரை உணர்வு. அதுதான். அதுதான்.
மதுரை உணர்வு. அதுதான். அதுதான்.

[illegible][illegible]

**"மனமுமையான கருகந்-
பான பற்பொழிகள்
உங்கள் ஈறுகளுக்கும்,
பற்களுக்கும் தீங்கு
கிழைக்கக்கூடும்.."**

கால்கேட பற்பொழி உபயோகித்து உங்கள் பற்களையும், ஈறுகளையும் பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள்! வாய் நாற்றத்தையும் சுகற்றுங்கள்!

பழமைவான கால்கேட பற்பொழிகள் உங்கள் ஈறுகளைச் சேதப்படுத்தி, பல் எலும்பைச் சிதைக்கக்கூடும். கால்கேட் பற்பொழி மிகவும் மென்மையானது. அது உங்கள் ஈறுகளுக்கு இதயஸ்டீம் போடுதல், அதில் கலந்துள்ள மெருகேற்றும் பொருள் பற்களை மீது படிந்துள்ள கறைகளைப் போக்கி, பற்களைச் சுத்தமாக வெண்மை பளிச்சிடச் செய்கிறது. கால்கேட்டின் வளமான நுகர் உய் இடுக்குகளில் ஈரோலி வாய்காத்தம் மற்றும் பற்கிடைவுகளைக் காரணமான கிருமிகளை அகற்றுகிறது. அதனுடைய கால்கேட் பற்பொழி வாய் நாற்றத்தை உடனே நிவர்த்தி, பற்கிடைகளையும் எதிர்த்திறது. அதன் குணமயான தீன்மணத்தையும் நீங்கள் பெரிதும் விரும்புகிறீர்கள்!

**நவீன
பல் பராமரிப்பு முறைகளே சிக்கனமாக
இருக்கும்போது பழமைவான
பற்பொழிகள் ஏன் பயன்பாடுக்கே லேண்டும்!**

**உங்கள் குடும்பத்திற்கு
கால்கேட் ஈர்ஸ் கால்கேட்
பற்பொழியை இன்றே வாங்குங்கள்!
ஒரு டப்பா மாதக்கணக்கில் வரும்!**

பழமைவான பல் பராமரிப்பு முறைகளே சிக்கனமாக இருக்கும்போது பழமைவான பற்பொழிகள் ஏன் பயன்பாடுக்கே லேண்டும்!

என் தெய்வம்

இன்று எழுபத்தொரு வயதை எட்டி விடுக்கக்கூடிய அமரர் கம்பியின் நினைவுதாளைக் கொண்டாடினார்கள் அடையாறு கம்பி வைஸ் ஆர்டீஸ் குழுவினர். கம்பியின் "என் தெய்வம்" என்னும் நிறுவனத்தை ஒரு முழுநேர நாடகமாகக் கிமெடபேற்றினார் நிரு கூத்த பிரகாசம்.

டிசம்பர் 31-ந் தேதி மலிகா வைஸ் ஆர்டீஸ் அரங்கில் நடந்த இந்த விழாவில், நாடகத்துக்கு மூலஸ்தூபமாக நிரு. ஏ. ஜி. வேங்கடாச் சாரியாரும் நிரு. நா. குமாரஸ்வாமியும் கம்பியின் நினைவுக்கு அஞ்சலி உரைவார்த்தனர். ஒருபுறம் வாசகரை மகிழ்விக்கும் எழுத்தாளர் பணியைப் புரிந்தபடி, மற்றொரு புறம் ஸ்கைப் பணியில் பெருஞ்சாதனைகளை சிகழ்த்திய கம்பியின் விப்பாட்டும் ஆற்றிய விவரித்தார், ஏ. ஜி. வி. "முதலில் அவர் ஒரு தேசபக்தர்; பின்வரே எழுத்தாளர்" என்று சொல்லி, தமிழ் எழுத்தாளர் தலைவராக விளக்கி, அவர்கள் நிலையை உயர்த்தியதை பெய்லாம் நன்றியுடன் நினைவுகூர்தார். "இவரைப் போன்றவர்" என்ற ஒப்புமைக்கு அடல்

காதலர் கம்பி என்று கூறிக்கொள்ளும் காட்டினார் நிரு குமாரஸ்வாமி. ஆரம்ப நாட்கள் ஆனந்த கிடைச் நடத்திய மொழிபெயர்ப்புச் சோதனைகளைப் பற்றியும் கருத்துள்ள கதைகளில் கம்பிக்கு இருந்த சடுபாட்டையும் தெரிவித்தார். அத்தகைய ஒரு கதையே என் தெய்வம்.

படாத பாடு பட்டுத் தன்னை வளர்த்து ஆளாக்கிய ஏழை கிறிஸ்தவ தாயைத் தெய்வமாகக் கருதும் சாம்பலாந்திக்கு பேரதிரில் - ஊரார் அந்தத் தெய்வத்தின் நடத்தைகளைப் பற்றிச் சந்தேகித்து வம்பு பேசும்போது, அடக்க முடியாத ஆத்திரம் கொண்ட மலிகாச் சமாதானப்படுத்த, ஆற்ற முடியாத துக்கத்துடன் செல்வம்மாள் வெளியிடும் தன் பூர்வ கதைதான் இந்தக் கதை.

உள்ளத்தை தெரிவிக்கும் இத்தச் நிறுவனையை கிமெடக்கு ஏற்ப அமைத்தும், நாடகச் சுவை கடுவதற்குப் புதுப் பாத்திரங்களைச் சேர்த்தும், தலைகீழை பொருத்தத் தாமே நடத்தும், இயக்குனராகவும் பாடுபட்டுள்ளார் கூத்தபிரகாசம்.

மூன் பகுதியில் மகன் சாம்பலாந்தி யாகவும் பின் பகுதியான "பூர்வகதை" யில் செல்வத்தின் கணவன் அனந்தராம னாகவும் இரட்டை வேடம் ஏற்றுகின்றார் ஜெயசங்கர். இனமயின் ஐயப்பும், குழப்பும், தாவிடம் பக்தியும் கொண்ட

மகனாக நடக்கும்போது ஒரு பேஷ் வாங்குகிறார்; அதற்கு மனைவியின் வேறுபாடு கணவனுக்குத் துணிந்த ஒரு பெண் கையம் ரகசியமாகக் காப்பாற்ற நேரும் இக்கட்டில் சடு கொடுக்கும்போதும் உணர்ச்சி தடிசாக ஒரு பாராட்டுப் பெறுகிறார்.

முதற் பகுதியில் பதின்மூன்றாம் வாய்ப் பாடு ஒன்றை வைத்துக் கொண்டு தருமா மாயி அத்தன் பேரையும் இட ஒட விட்டுவனதையும் சரி. பின் பகுதியில் பஞ்ச நன் மனைவியைப் பிச்சிப்பாவாக்கித் தபால் மூலம் சமைவல் சொக்சித் தர முயலும் திட்டமும் சரி, நல்ல தடைக்கையைக் காட்டுகின்ற கிளங்குகின்றன. நாடகம் முடிவாகும் உதிரிச் சிரிப்புக்கள் பல. கத்தி வைக்கும் வைத்தி பாத்திரத்துக்கு இன்னும் கொஞ்சம் "கைம்" கட்ட வேண்டும் நாடகாசிரியர்.

நாடகக் காட்சி அமைப்பில் காட்டியுள்ள சுவை, கிறுதுப்புக்கும் தரத்திற்கும் உதவுகிறது. பண்பளிக்கும் இத்தநாடகத்துக்கும் போசப் போக இன்னும் மெருகு கூடும்.

- அ. ஆர். வரதம்

அனந்தராமன் - ஜெயசங்கர்

செல்வம் - கிமெட

இருட்டிப்போய்வேகு நேரமாவியும் இன்னும் யாமின் விட்டுத்த வரவில்லை. அத்தைக்கு விகாரம் பிடுங்கித் தின்றது. உரிமே, தெருவிடே காமுச வென்று என்னவோ பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்; மென்னைப் பெரிய படிப்புக்கு அனுப்பிவிட்டபிறகு பெரிய வயிற்றுக்கிரகம்: ஊர்ப் பெண்களைப் போல் இம்மாமல் எங்கேயோ உலர்த்திக் இருக்கிறாள் என்று இன்னும் பாதி குடைச்சல். ஏதாவது துளி அகப்பட்டாக் போதாதா, துளியை தீர்த்துவிடாவிடப் பேச!

அவர்கள் பேசுவது கிடக்கட்டும். அவளுக்கே யாமினிடம் ஏற்பட்டிருந்த மாறுதல் கவனமாக இருந்தது. அவள் முன்போல் இல்லை. எதற்கு ஆசையிட்டாலும் அதைதவறக் கேட்காமல். அதைத சம்மதமில்லாமல்செல்ல யாட்டான்: பேசவும் மாட்டான். அத்தை கையால் செய்து கொடுத்தாத்தான் ஆனந்தம். அதைத சொல்லி விட்டால் அதற்கு அப்பீடே இல்லை. இப்போது எல்லாம் சிறிது மாறியிருந்ததாக அந்

தைக்குச் சூட்டமமாகத் தெரிந்தது. சில விஷயங்களை யாமினி தானே செய்து கொள்ள விரும்பினான். ஒட்டுக்குள் உடம்பைப் கருக்கிக் கொண்டவதுபோல் கேட்டாக்கட மனம்விட்டுப் பேச முடியாமல் வார்த்தைகளை விழுங்கிக் கொண்டிருந்தான். அவளுக்கென்று இப்போது சில தன் குசிகம். விருப்பங்கள், அபிப்பிராயங்கள் உண்டாகியிருந்தன போல் தென்படத் தெரிந்தது. இதெல்லாம் பருவ வயதின் கோவாறு. அதிகப் படிப்பின் கோவாறு என்று அத்தைக்குப் புரியவில்லை. எதுவாக இருந்தாலும் யாமினி கையை விட்டு வழக்கினுற் போக் தழுவிக்கொண்டிருந்தது அவளுக்கு வேதனையையும் விகாரத்தையும் கொடுத்தது.

"ஏங்கா, வாசல் நினைவிலே வந்து உக்கார்த்திருக்கே, இருட்டிலே?" என்று கேட்டுக் கொண்டே முத்துசாமி ஏழ் எதிர்த்நினைவிலே வந்து அமர்ந்து கொண்டார்.

"...ம்... என்னவோ உக்கார்த்திருக்கேன், போயேன் கெடக்கு!"

"இன்னும் பாப்பா கோயிலே
யிருந்து வரக்கூடாது?"

"கோயிலுக்குத்தான் போயிருக்
கா என்று தெரியுமா, உனக்கு?"

"அங்கேதான் போயிருப்பா. வேறே
எங்கே போயிருக்கப் போகு?"

"சரி, கோயிலுக்கே போகட்டும்;
அதுக்குள்ளு இவ்வளவு ஞாபியா? மணி எட்டாகப் போறது. ஒரு பெண்
னுக்கு இந்தக் தூழிலைக்கு வேலை
என்ன வேலை?"

"கோயிலுக்குப் போனா கொஞ்சப்
நேரத்தான் அரும். ஸாராவது போய்
பிடிச்சிண்டிருந்தா என்ன செய்வாது?"

"சரிதான், நீயே சமாதானம்
சொல்வ வரறியா என்னக்கு? அப்ப தான்
பேசுமே - உனக்கே ஒன்னும் இல்
வேண்டு என்னக்கு என்ன வந்தது-நீயே
யிலே விடக்க வேண்டிய சிந்தித்துக்கு!"

"நான் ஒன்னும் தப்பாச் சொல்
வக்கியே - இப்ப வந்துவொண்டதான்
சொல்ல வரறேன்."

"கல்லூரியிலே படிச்சு எப்ப வேலை
வரலாம்; வரட்டுமே. நீ ஏதாவது
தப்பாச் சொல்லுமியா, என்ன? சரியா
கத்தான் சொல்லுமே. அதுக்குமேலே
சரியாகத்தான் எதுவும் சொல்லு.
'படிச்சது போதும்; ஊருக்கு இருக்க

துண்டு வந்து சேரு' என்று சொல்லி
அனுப்பிக்கம். அவா சொன்னு, இவா
சொன்னு என்று கிட்டெட்டு வந்தே பாரு
அது ஒன்னே போதுமே. அதுக்கு
மேலே என்ன வேணும்; ஊர்லே பெரி
னும் என்ன. தெருங்கே. பெண்ணு என்ன?
அவளும் இஷ்டத்துக்கு வரலாம்; நீயும்
கவலை வக்காமே என்னென்னவன்று
இருக்கலாம்!"

அக்காவைப் பற்றித் தம்பிக்குத் தெரி
வும்; அதனும் பேசாமல் இருந்தார்.

"இத்தக் கவலைவெட்டாம் நீங்களே
பட்டுண்டு இருக்கோன்று அந்த
மகராதி என் தலைமே கட்டிட்டுப்
போவிட்டா. நான் படறேன் இப்போ.
நான் வேறெதுக்கு இருக்கேன் உரி
ரோடே? இதுக்குத்தான்...."

அதற்குள் லாரோ வருவது போலத்
தெரிந்தது. ஞாபிப்புவாசனை குப்பென்று
யணத்தது. வாயில்தான் குறுட்டில்
ஏறி வந்தான். அப்பாஎவரும் அத்னை
கவலும் பாசித்து கிட்டே உன்னை போகப்
போனான்.

"இத்தாடி தெந்தே தீத்து. அப்புறம்
போகலாம் உன்னை!"

"என்ன அத்தே?"

"அத்தனைவெக்கலாம் மதிப்பிலே
தான் வக்கிருக்கியா?"

காணிக்கை ஆர்னி

"என்?"

"எனது மணி என்ன ஆக்க இப்போ?
இத்தனை நேரம்வேலையிலே என்ன வேலை
உனக்கு? ஸாரோட பெண்ணிருந்தே
அப்படி?"

இதைக் கேட்டதும் வாயிலி மலைத்
துப் போய் திங்குன். அதனை இப்
படிக்கேட்டான் என்று அவன் எதிர்பார்க்கவில்லை.

"என், பதில் சொல்வேன்!"

"எழுந்து உன்னை உ.த. எல்லாம்
சொல்றேன்!" என்று சட்டென்று
சொல்லி கிட்டே உன்னை போனான்
வாயிலி.

இப்படிச் சொன்னதும் அத்னைக்குக்
கவலை இன்னும் அதிகமாகி கிட்டது.
உன்னை வரச் சொல்கிறேனே, என்னைத்
தாக்கித் தலைமே போடுறே மாநிலி

எனையானும் சொல்லப் போகிறேனா என்று கவனியலாது எழுந்து உள்ளே வந்தாள். யாமினி ஊஞ்சலில் உட்கார்ந்திருந்தாள். ஊஞ்சல் 'சிறிச் சிறிச்' என்று ஆடியது. அதிலிருந்து துள்ளி எழுந்து வந்து அத்தையின் கையைப் பிடித்து அழைத்துப் போய்ப் பக்கத்தில் உட்கார வைத்துக் கொண்டாள். அத்தையின் நெஞ்சம் ஊஞ்சலைப் போல் ஆடியது.

"நான் பேசினேடிருந்தது உனக்கு எப்படித் தெரியும்? யார் வந்து உனக்குச் சொன்னது?"

அத்தையின் பார்வையில் பயம் படர்ந்து வந்தது.

"நானே உங்கிட்டே சொல்ல வுண்டதுதான் திகைச்சேன். அதுக்குள்ளே நியே கேட்டுட்டே!"

"உங்களைப் பத்தி என்னென்னவோ பேசிக் கொடுத்தேன் நிறுத்தானா?... நிறுத்தானா...?" அத்தையின் குரல் தடுங்கியது.

"ஊரிலே பேசிக் கொடுத்தேன் என்றைத் தெரியாது. அதைப் பற்றி நான் கவலைப்படவுமில்லை. நீயும் கவலைப்பட வேண்டாம். என்னு உனக்குத் தெரியாமெ எதுவும் நடந்துடாது. அது மட்டுமில்லை, அத்தை. உனக்குப் பிடிக்காத காரியத்தை நான் செய்யவும் மாட்டேன்....."

யாமினி இதைச் சொல்லி முடிப்பதற்குள் அத்தை உணர்ச்சி மிகுதியாக அவளைக் கட்டிக் கொண்டு உச்சி மொத்தான், கண்களிலிருந்து கண்ணீர் பொல பொலவென்று கொரிந்தது.

"ஆனால் நான் பேசினேடிருந்தது உண்மைதான். இன்னிக்கு மட்டும் என்ன, ஒரு வாரமாவே பேசினால்தான் இருக்கேன். யார் தெரியுமா அவர்? நம்ம தெருமொட்டாரோட தம்பி. மூத்தியேகூட அமெரிக்காவுக்குப் போகப் போறாது உங்கிட்டே சொல்லியிருக்கேன். உனக்கு நிகைய இருக்காது. தான் போன ஸீலியே இங்கே வராமெ கன்னியாகுமரிக்கு எக்ஸ்கர்ஷன் போய் இருந்தேன் மாரு - முழுக்கவும் பொறுமையாக் கேளு - அப்பத் தற்செயலாம் அவளரப் பார்த்தேன். தெருமொட்டர் தம்பியாக்சேன்று போவும் பேசினேன். அவரும் பேசினார். எனக்கு அப்பவே ஒரு மாதிரியா இருந்தது. உங்கிட்டே சொல்வதுக்கு என்ன வேட்கம்? பார்க்கவும் நன்னாயிருந்தார்; நிறையவும் படிச்சிருந்தார். அத்தனாலே எனக்கு அவளரப் பிடிச்சப் போச்சு. இருந்தாலும் முன்னே பின்னே தெரியாதவரோட, குணம் தடத்தையெல்லாம் தெரிஞ்சுக்காமே அதிகம் பேச்சு

வைச்சுக் காண்குப் பயம். அப்புறம் தான் தெரிஞ்சது. அவருக்கும் என்னை ரொம்பப் பிடிச்சிருக்கு. அமெரிக்கா போயிட்டு வந்திருக்கார்; இப்ப ஆயிரம் ஆயிரமாச் சம்பாதிக்கினார்; எத்தனையோ பெரிய இடத்திலே யிருத்தெல்லாம் பெண் கொடுக்க வந்தவாடையெல்லாம் வேண்டாம்கிருர் - எல்லாம் எனக்குத் தெரியும். ஆனாலும் நாங்களை எப்படி முடிவு செய்ய முடியுமாம்? கல்யாணமியு சொன்னால் நானு யானையும் கேக்காமெ தலையை ஆட்டியபிட முடியாதுன்னு அவருக்குத் தெரியும். அவரும் அப்படித்தான். அன்னா. அம்மா சம்மதத்தைக் கேக்கணும். இதை யெல்லாம் யோசனை பண்ணினால்தான் அவர். 'நானும் ஊருக்கு வந்தேன். நீயும் அங்கிலே இரு. பெரியவர் களைக் கேட்டு, அவர்களைச் சம்மதிக்க வைப்போம்'னு மெட்ராஸிலேயிருந்து எனக்கு எழுதியிருந்தார். 'சரி, வாங்கோ. என் அத்தைகிட்டே நான் பேசிக் கொடுத்தேன். என் அத்தை சீலியு சொல்லிட்டா அப்பாவைப் பத்திக் கவலையிலே'ன்னு நானும் எழுதியிருந்தேன். அதுக்கு மேலேதான் அவர் காவர எடுத்துண்டு வந்திருக்கார். வந்து ஒரு வாரம் ஆச்சு. நான்தான் போயினேடிருக்கே தவிர - எங்களுக்கு எப்படி இந்தப் பேச்சை எடுக்கிற துள்ளே தெரியலையே. இன்னிக்கு எப்படியாவது உங்கிட்டே பேசிப்பிட வேண்டு சொல்லிட்டு நான் வந்திருக்கேன். அவரும் அப்படியே அன்னா கிட்டே பேசிப்பிடறதாச் சொல்லிட்டுப் போயிருக்கார். உன்னாலே என் வேலை கப்பமா முடிச்சுப் போச்சு. அவர் தான், பாவம், என்ன செய்கிறாரோ, அங்கே? அன்னா கிட்டே பேசறதுக்கு அத்தனை உச்சம்!"

அத்தை கடைசி வரையில் எல்லாவற்றையும் பொறுமைமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்துவிட்டு, பிறகு என்னவோ ஒரு முடிவுக்கு வந்தவாளைப் போல, "சரி! குத்து விளக்கை ஏற்றி வச்சு, தம்புராலை எடுத்து வச்சிண்டு உங்க அம்மா படத்துக்கு முன்னாடி உட்கார்ந்து ரொண்டு பாட்டுப் பாடு. மத்ததை யெல்லாம் அப்புறம் பேசிக்கலாம்" என்று எழுந்து போனார்.

குத்துவிளக்கு மூத்துப் போல் எரிந்து ஒளி வீசிவது. ஊதுவத்தியின் மணம் கூடம் முழுவதும் பரவியிருந்தது. அத்தை யாமினியின் பாட்டிலே தேய்த்து போய் உட்கார்ந்திருந்தாள். பாட்டு முடிந்தது.

"பாப்பா, நீ சொல்லறே சரி. அவா வெங்கலாம் ஒரு ஜாதி: நாமெல்லாம்

வேறே ஜாதியாக்சே. அந்தப் பேச்சு உங்களுக்குள்ளே வரவில்லையா?"

"வந்தது அந்தே. அவர் என்ன தெரியுமா சொல்லுர்? அவர் ஆண் ஜாதியாய்; நான் பெண் ஜாதியாய். வேறே ஏது ஜாதின்னு கேக்கலுர் அவர்."

அத்தியாயம் 28

யாமினிவின் அந்தை தீண்டத்தகைப் போல இந்த ஜாதிப் பேச்சு அவரும் அடிபட்டது. மூதனில் பாஸ்கரனுடைய மன்னியே தலங்கினான். புதிதாக ஒன்றை ஏற்றுக்கொள்கிற துணிச்சல் அவனுக்கு வரவில்லை. ஆனால் பாஸ்கரனுடைய அன்புக்குக் குறுக்கே நிற்கவும் அவனுக்கு மனசு வரவில்லை. இன்னொரு பக்கம் யாமினியும் வந்து வந்து பழகியவள். கண்ணுக்கு அழகாயிருந்ததைப் போல குணத்திலும் பண்பான பாங்கிலும் அழகும் அடக்கமும் கொண்டவள். மற்றதெல்லாம் எப்படியோ அவளுக்குத் தெரியாது. பாஸ்கரனுக்கு இந்த யாமினி பலவிதங்களிலும் பொருத்தமானவள் என்பது மட்டும் அவளுக்குத் தெரியும். உருவத்திலும் குணத்திலும் அவர்கள் ஒருவருக்காகவே ஒருவர் படைக்கப்பட்டவர்கள் போல் இருந்தார்கள். இரண்டு பேரும் சேர்ந்து நிற்பதையோ, சேர்ந்து வருவதையோ பார்த்தால் கண் நிரலிடிபட்டுவிடும் போல் அத்தனை வட்சைமாய், எடுப்பாய், பார்த்தமாய் இருந்தார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் உள்ளத்தாலும் இணைந்திருப்பதைப் பிரிப்பது மகா பாவம் என்று அவளுக்குப் பட்டது. ஜாதியோ, அந்தஸ்தோ - எதைச் சொல்லி இவர்களைச் சேரவொட்டாமல் தடுக்க நிறைத்தாலும் அது பெரிய கொடுமை என்று தோன் நின்று அவளுக்கு.

"ஏன்டி பாப்பா, நீ எங்க ஜாதி யிலே வந்து பிறந்திருக்கப்படுதாயி?" என்று மன்னி, இந்த விஷயம் எல்லாம் தெரியாத நாட்களிலேயே யாமினியைப் பார்த்துக் கேட்டிருக்கிறாள்.

"ஏன், அதனாலே என்ன இடைஞ்சல் இருக்கு? இந்தக் காலத்திலேதான் இதை யெல்லாம் யாரும் பார்க்கிறதில்லையே. முந்தி மாநில ஜாதிக் கு ஜாதி வித்தியாசம் யார் இப்போ பார்க்கிது? நடைமுறையிலே அதெல்லாம் எங்கே இருக்கு?" என்று யாமினியும் நிரப்பிக் கேட்டிருக்கிறாள்.

"இவ்வாறு மாநிலதான் இருக்கு. ஆனால் எப்போதும் அப்படி இருந்துடற தில்லே. சமயத்துக்கு இந்த ஜாதிப்

அப்படி ஜாதி பார்க்கணும்னு பழசை யெல்லாம் கண்களிலே எடுத்துக்காடும், மறுபடியும் புதிதாத்தான் ஜாதி பிரிக்கணுமாம்!"

"அது என்னவோ தியாயமாத்தான் எனக்கும் படறது!" என்னுள் அந்தை.

பேச்சு எங்கேயிருந்தோ வந்து முனைச் சிடறது. அதனுலேதான் சொல்ல வந்தேன்."

அன்று தான் பொதுவாகச் சொன்ன பேச்சு இன்று தங்கள் வீட்டிலேயே வந்து முளைத்து விட்டதைக் கண்டு மன்னி திகைத்துப் போனாள். யாமினி எத்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவளாக இருந்தாலும் மன்னி வளரையில் அவளை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயார்தான். அவளைப் போல் ஒரு பெண் எந்தக் குடும்பத்துக்கு வந்தாலும் சிறப்பாகத்தான் இருக்கும் என்பதில் மன்னிக்குச் சந்தேகமேயில்லை. ஆனால் இதனால் குடும்பத்திலே அண்ணாவுக்கும் தம்பிக்கும் அம்மாவுக்கும் பிள்ளைக்கும் மனசு சசப்பு வந்துவிடப் போகிறதே என்று தான் அவளுக்குப் பயமாகவும், தயக்கமாயும் இருந்தது.

கடைசியில் அன்றில் பறவைகள் போலிருந்த இந்த ஜோடி மீது உண்டான பரிவு தான் வென்றது. அவள் எப்படியோ இந்த விஷயத்தைப் பக்குவமாக அண்ணாவிடம் சொல்லி, அவருடைய சம்மதத்தைப் பெற்று விட்டாள். அவரும் அம்மாவுக்காகத்தான் தயங்கினாரே தவிர, மனப்பூர்வமாக இதற்கு மறுப்பே சொல்லவில்லை.

"படிக்கிற பொது அவனுக்குப் பிடித்த சப்ஜெக்ட் அவையேதான் எடுத்துப் படிக்கச் சொன்னேன். என் வற்புறுத்தலுக்காகப் படிக்கச் சொல்லி யிருந்தால் அவனால் இவ்வளவு தூரம் வந்திருக்க முடியுமா? அதே போலத்தான் இதுவும். இது இன்னும் ஒரு படி அதிகம்கூட. அவன் மனைக்குப் பிடித்த பெண்தான் முக்கியமே தவிர, மத்த தெல்லாம் முக்கியமல்ல. நம் வற்புறுத்த லுக்காக அவன் ஆயுசு முழுவதும் கஷ்டப்பட முடியுமா? எந்த ஜாதிதான் இன்னிக்குச் சரியாக இருக்கு. இதனுலே குடிமுடிவிப் போக்கென்று சொல்றதுக்கு? அதனுலே அவனுக்கு அவனைப் பிடிச்சிருந்தால் எனக்கும் சம்மதம் தரவோ சொல்லிடு. எனக்கு அந்தப் பெண்ணை நன்னுத் தெரியும். அவள் வளரையில் ரொம்ப உசத்த பெண். சந்தேகமில்லை."

ஊரிலிருந்து இதற்காகவே வர வதைத்திருந்த பார்வதியம்மாளுக்குத் தான் இது பெருத்த இடி போல இருந்தது.

"ஏன்டா, மட்டாயி, அவள்தான் தெரியாமே போய்ச் சிணைத்துவே விழிறென்று சொன்னால், நீயும் சம்மதம் தான்னு சொல்விட்டியாமே. அது என்னமாத் சொன்னே நீ? எடமாவது நல்ல எடமா, குமாவது ஒரே குமமா? எடுவிலே சிறந்தவாளுக்கு நீ தயையை அட புகின்? அவளுக்கு எத்தனை பேரிய இடமெல்லாம் வந்ததுக்கு இருக்கு! எவ்வளவு வெல்லாம் செய்யறதுக்குக் காத்துக் கிண்டு இருக்கா-யாரோ சினிமாக்காரி மாதிரி இருக்காளாம் - ரெண்டுபேரும் ஆசைப்பட்டார்களாம்னு நீ சம்மதிக்கடறதா? இதுக்குத்தான் இத்தனையெல்லாம் பாடுபட்டதா? வலித்தியே தெர்ப்பைப் கட்டிக்கிண்டு, மேலடாக தெய்வங்களை யெல்லாம் வேண்டிக்கிண்டு அமெரிக்காவுக்கு அனுப்பிக்கதா?... யோசனை பண்ணிப் பாடு. இத்த மாதிரி ஒருத்தன் கிடைச்சானோன்னு, எவளும் ஆசைப்பட்டதான் படுவான். இல்லாட்டா கசக்குமோ ஒரு பெண்ணுக்கு? இவன் என்னத்தனக் கண்டான்? கிரிக்கப் பரப்பியிருந்தான் இவனும் மகிழ்ந்து போயிருப்பான். அப்ப எதையாவது கேட்டிருந்தால் என்னு சொல்லியிருப்பான். அதைப் போய் ஆசைப்பட்டாது என்று சொல்றதா?... அந்தப் பெண்ணு அறிதாலும்தான் ஆசைப்பட்டது. இவன் அப்ப ஒரு திவையான்று தினனான்? தானு வந்த லக்ஷியை வேண்டாமனு சொல்விட்டு என்னமோ சொல்லுவானே, அந்த மாதிரி கதைபா என்று இருக்கு - இப்ப எங்கேயோ போய் விழிறென்று சொல்றது!" என்றெல்லாம் ஒரு நாள் முழுவதும் பெரிய பிள்ளையோடும் தாட்டுப் பெண்ணோடும் கட்சியாடினாள். பால்கர விடமேகை வந்து மிரட்டிப் பார்த்தாள். ஒன்றும் பதிக்கவில்லை. அவளைத் தவிர வேறு யாரும் அவள் கட்சியை ஆதரிக்கவில்லை.

"அம்மா! இதோ பாடு, இத்தக் கல்யாணம் வேண்டாமனு சொன்னு. வேறே எத்தக் கல்யாணமும் எனக்கு வேண்டாம். அதுக்குச் சம்மதமானாச் சொல்லு, நான் கல்யாணம் பண்ணிக்காமல் இருந்துடறேன்!" என்று கடைசியாக ஒரு பாணத்தை விட்டாள் பால்கரன்.

"அது மட்டுமேயே அம்மா. இப்ப இவன் கல்யாணம் பண்ணிக்கவேண்டு அந்தப் பெண்ணுக்கு வேறே எங்கேயும் மாப்பிள்ளை கிடைக்க மாட்டான்.

அவ்வளவு தூரத்துக்கு ஊரிலே பேசக் கூடாந்திருக்கு இவனுமே. வினா ஒரு பெண் பாலம் வந்து சேரும்!" என்றார் மட்டாயி.

"அதுகூடத் தேவையே. இவ்வளவு தூரம் பேசிப் பழகினதுக்கு அப்புறம் கல்யாணம் பண்ணிக்க முடியாதுன்னு சொன்னால், வம்புப் பேசுப் பேசினால் கண்ணம்பட ஒண்ணுச் சேர்த்துண்டு என்னடக்கு வந்துவிடுவார்கள். 'முதல் வேலே எங்கே போச்சு புத்தி'ன்னு. பெரிய வம்பாய் போயிடும். அப்புறம் உங்க பேரில் பிள்ளை இந்த ஊரிலே உத்தியோகமே பார்க்க முடியாது. அதனாலே உங்களுக்கு ஏன் அம்மா இந்தப் பொல்லாப்பு. போாமே நடக்கடும்னு சொல்விடுங்கோ, உங்களுக்கு இஷ்டம் இருந்தால் அந்தப் பிள்ளை கிட்டே போய் இருங்கோ. இல்லைன்னு இங்கேயே இருந்துங்கோ. அமெரிக்கா விலே ஒரு பெண் கிடைச்சான்று அழைக்கிண்டு வந்திருந்தால்-தம்மாயே என்ன செய்திருக்க முடியும்? நல்ல வேளையா அப்படியெல்லாம் தெராமே அடக்கமான பெண்ணு மணக்கடும் பிடிச்சவனாக கிடைச்சானோன்று என்னிண்டு சத்தொலுப்படுங்கோ!" என்று மன்னி நன் மாமியாரைத் தனியே அழைத்துக் கொண்டு போய்ச் சொன்னாள்.

எல்லாம் சேர்த்து பார்வதியம்மாளின் வாயை அடக்கிவிட்டது.

எங்கேயோ இருந்த யாமினியை அதற்குள் போய் அழைத்து வந்து பார்வதி அம்மானுக்கு நமஸ்காரம் செய்ச்ச் சொன்னாள் மன்னி. அவளை ஏற இறங்க தள்ளுக் பார்த்த பார்வதியம்மாள் பெருமூச்சு விட்டாள்.

"நீ நன்னுத் தீர்க்காமல்கலியா இன்னியைப் போல என்னிக்கும் வட்சணமா, பிள்ளை சூட்டினயைப் பெத்துக்கிங்கோ, பூவும் மணமுமா, பொன்னும் மணியுமா இருக்கணும்டியம்மா. மணப்பூர்வமா சூழீவாதும் பண்ண ரேன். எம் பிள்ளைக்கு உன்னைத்தான் ரொம்பப் பிடிச்சிருக்காம். வெட்கமில்லாமே சொல்விக்கிடுன். பிடிச்சிருந்தாலும், அதை அப்படியே வெச்சியிலே சொல்விக்கணாமோ! என்னமோ சொல்லு. போகட்டும். உனக்கும் அவளைப் படிச்சிருக்கோ, இவ்விதோ?" என்று கேட்டாள் பார்வதியம்மாள்.

"ஊதும்! அதை நான் வெளியிலே சொல்விக்கமாட்டேன்!" என்று வாய்க்குள் முறுமுறுத்துக் கொண்டாள் யாமினி. அப்போது அவளுடைய அழகிய உதடுகள் நாணத்தோடு குவிந்து கொண்டன.

(தொடரும்)

சீத்தியமே தெய்வம், சத்தியமே ஆண்டவன் பெயரும் என்று நான் வெகு நாட்களுக்கு முந்தி கண்டேன். என்னுடைய அறிவு, என்னுடைய உணர்ச்சி இரண்டிலும் என்னை அந்த மூடிவுக்கும் கொண்டுபோய்விட்டன. அந்த சத்தியத்தைத்தான் நான் 'ராமன்' என்று பெயர் சொல்லி இறைஞ்சுகிறேன். பெரிய இடுக்கண் வந்த போதெல்லாம் அந்தப் பெயரே என்னைக் காப்பாற்றி வந்திருக்கிறது. இப்பொழுதும் அந்த நாமமே என்னுடைய காப்பு.

இதற்குக் காரணம் என்னுடைய குழந்தைப் பருவத்துப் பழக்கமாக இருக்கலாம். இங்கே, துணைதான ருடைய மாயமாகவும் இருக்கலாம். எப்படியாயினும் ராம நாமமே என்னுடைய திரைத்தரத் துணை.

குழந்தைப் பருவத்திய தீவைவுகள் வருகின்றன. எங்கள் ஊரில், எங்கள் வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் இருந்த ராமர் கோயிலுக்குத் திவழும் போய் வருவேன். என்னுடைய ராமன் அப்போது அங்கேதான் வசித்து வந்தான். என்னுடைய பயத்தைபெல்லாம் அவன் போக்கி வந்தான். என்னைப் பாடச் செயல்களில் இறங்காமல் குடுத்தான். மூடதம்பிக்கையல்ல, உண்மை அந்தக் கோயிலில் பூண்டு செய்த அர்ச்சகர் கெட்டவனாக இருந்திருக்கலாம். அது எனக்குத் தெரியாது. கோயிலில் அக் கிரமங்களும் நடந்து வந்திருக்கலாம். அதுவும் எனக்குத் தெரியாது. அவை என்னைத் தீண்டவில்லை. இதவே லிபித்து சமுதாயத்தில் உள்ள கோடிக்கணக்கான மக்களின் உண்மையான நிலைமையும். என்னைப் போலவே அவர்களும் கோயிலில் நடக்கும் குற்றச் சூறைகளால் தீண்டப்படாமல் தன்மையே அடைத்து வருகிறார்கள். (சுரேஷ், 18-3-33)

‘ஹி’த்துக்களுக்குத்தான் ராமனும் ராம நாமமும், முஸ்லிமர்களுக்கு அதில் ஏது இடம்? என்று யாரேனும் ஆட்சேபிக்கும்போது எனக்குச் சிரிப்பு வருகிறது. முஸ்லிமர்களுக்கு வேறு ஆண்டவன், நமக்கு வேறு ஆண்டவனா? முஸ்லிமர்களுக்கும் தரித்துக்

களுக்கும் இறந்தவர்களுக்கும் பாரஸி யர்களுக்கும் அனைவருக்குமே ஒரே ஒரு ஆண்டவன். எங்கும் நிறைந்து சர்வ வக்ஸமயம் கொண்டுள்ள ஒரே ஈசனுக்குப் பல நாமங்கண்டு இறைஞ்சி வருகிறோம்.

காலத்துக்கு அப்பால்; பிறப்பு அற்று. ஒரே பொருளாக, எப்போதும் தீதும் கடவுளைத்தான் நான் ராமன் என்று அழைத்து வழிபடுகிறேன். அவனுடைய அருளைத்தான் நான் ஸாடி வருகிறேன். நீங்கலும் அனைத்தான் நாட வேண்டும். ஆனபடியால் முஸ்லிமர்களாவது வேறு யாராவது என்னுடன் சேர்ந்து ராமனை வழிபடுவ தில் குற்றம் இல்லை. தான் 'ராம' என்று சொல்லும் போது, என்னுடைய முஸ்லிமர் சகோதரன் 'அம்சா' என்றும், 'குதா' என்றும் மனத்துக்குள் சொல்லித் தியானிக்க லாம். அதனால் என் பூண்டியோ, பஜனையோ கெட்டுப் போகாது.

(சுரேஷ், 29-4-46)

நான் துணைதான பக்தன். சிறு வயதிலிருந்து நான் ஆண்டவனை ராமன் என்றுதான் புனைந்து வருகிறேன். இது பழக்கத்தினால் வந்ததே யொழிய வேறல்ல. உலகத்தில் வெவ் வேறு நாடுகளிலும், வெவ்வேறு மொழிகளிலும் கடவுளுக்கு மக்கள் இட்டு வந்திருக்கும் பெயர்களில் எதைச் சேர்வதுதான் அறிவது ஒழிக்காரம் முதற் கொண்டு எல்லாப் பெயர்களையும் சொல்லி இறைஞ்சினாலும் முடிவு ஒன்றே. அந்தப் பெயர்களுக்கெல்லாம் பொருளானவன் ஒருவனே. தருமமும் ஒன்றே. தரிமத்தைக் கடைப்பிடித்தலே சிறந்த வழிபாடு. தருமத்தோடு கலந்து ஒன்றிவிட்ட மனிதனுடைய வழிபாடு ஒரு பெயருமிட்டு அழைக்காமலே முடி வடைத்து விடுகிறது. அத்தகையோனுக் குச் சுவாசிப்பது எப்படி இயற்கையோ அப்படி கடவுள் தியானமும் இயற்கை யாகி விடுகிறது. மார்பில் பிராண வாயு நிறைந்து உயிரைத் தாங்குவது போல் தியானமும் அவனுக்கு இயற்கை யாகிவிடுகிறது. அவனுக்கு வேறு எந்த பூஜை சாதனமும் வேண்டியதில்லை.

(சுரேஷ், 24-3-46)

பொக்கிழா ஆண்டு சொல்லி மரளாத் தொண்டு

இந்தப் பூமிபிழாபடி தம்மைவையும் அந்நாட்டின்
கலாச்சாரமையும் ஒரத்திராங்கியும் அவத்திறமையுள்ள
தொண்டையும் இழைப்பையும் அமைத்திருக்கின்ற ஆண்டின்
பொக்கிழா நடைபெறும்படியும், அந்தத் தொண்டின்
நடைபெறும்படியும் கூறுகிறது.

இது என்ன என்று மனங்கொடுக்கிறோம்? வேறு
ஒன்றுமில்லை. 138 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு
தமிழ் நாட்டிலே தமிழில் வெளிவராத பூமி
சொல்லிதான் (பரிதிதான்) என்ற ஒரு நூலின்
முதல் பக்கத்தில் காணப்படும் வார்த்தை இது.
அதாவது அந்தப் புத்தகம் எதைப் பற்றியது
என்பதன் குறிப்பு. அது சரி. இந்தப் புத்த
கத்தை யார் எழுதினார். எழுது அச்சிட்டார்கள்
என்று தெரிய வேண்டாமா? அதுவும் அதன்
பிறகு தரப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி:

தமிழருக்கு அறிவுண்டாருமல்ல பாவனையுண்டா
யிருக்கா. இரேயியுண்டாருமே வெண்பாட்டு.
செய்யுள் படிப்பதற்கு உண்டாயினால் அங்கு
கூடத்தில் பதியுந்தான். (1833ம் ஆண்டு)

விடப்படாத இருக்கிறதா? இதைக் கண்டி
இப்படி விவரமாக இன்னும் சாதாரண இந்
தகாலம் என்ற நூல் (1858) கணக்குப் பதிவு
நூல் (Accountancy) என்னதான் கூறுகிறது
(1874) (Midwifery) போன்ற அருமைமையான
நூல்களையும் ஆண்பாதி புலவர், பெண்பாதி
புலவர்கள் வாழ்க்கை வரலாறு பற்றிய தமிழ்
'புது டார்சு' என்ற புத்தகத்தையும் பார்த்து
தான் எப்படி ஆண்பாதி என்ற கருத்து தெளி
யாகும். உடற்குறு நூல், அருமை நூல்
போன்ற இன்னும் எத்தனை எத்தனையோ
அரிய தமிழ் நூல்கள் அங்கு வைத்திருந்
தார்கள். அவையெல்லாம் தமிழை அரங்கம்,
தமிழ் வெளிப்படுத்துக் கருத்தின் திறமையு
வெளிப்படுகின்ற என்று எண்ணி விடாவிடுங்கள்.
எல்லாம் 120 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே படி
வேறு சாத்திரங்களைப் பற்றிய தமிழர்கள் வெளி
யிட்ட தமிழ்ப் புத்தகங்கள். இன்னும்
பாருங்கள். இருக்குறியின் எத்தனை தமிழ்
வெளிப்படுகின்ற கண்டிப்பு அத்தகையதும்; இருக்
குறியின் எத்தனை உட்கு மொழிகளிலெல்லாம்
மொழிபெயர்க்கப் பட்டிருக்கிறதோ, அந்த
மொழிப் புத்தகங்களெல்லாம், வஞ்சகவாத
வும் குறியையும் பற்றி இதுவரை வரா வரை
என்ன என்ன ஆராய்ச்சிகள், விளக்கங்கள்,
எதைகள், எட்டுரைகள் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

அது நாளையது எழுதக்கூடியதாகப் பரிசீலித்தல்.

வினா அந்தப் புத்தகத்தையும் அங்கு
அந்தக் காட்சியில் வைத்திருந்தார்கள். இருத்
தொண்டர் புராணமாவிய பெரிய புராணப்
பதிப்புக்கள்தான் எத்தனை எத்தனை! தமிழ்
எழுத்து அருத்தொண்டார்திய அறிவுப் பெரு
மக்களின் கிடைத்ததற்குரிய உருவப் பட்டங்கள்
முத்தாறுக்கு மேலே. பன புலவர் பெருமகனார்
பெண்பாதிக்குக் குழம் அவர்கள் வைப்பை
எழுதின கருத்தகளைத் தொகுப்பு என்று இப்
படி அந்தப் பொருட்டாகி முழுதுமே எவ்வா
ரது கருத்தையும் கவனத்தையும் கவரும்படி
வரா அமைக்கப் பட்டிருந்தது. என்ன
பொருட்டாகி என்று கேட்கத் தொன்றுறிய
திக்கையா? தமிழின் புகழ் பரப்பும் இந்த
வை வைக்காவினால்தான் அம்மைத்திருக்க
முடியும்? வேறு ஏன்? திருநெல்வேலி தென்
மத்திய காலத்திலிருந்து நூற்பதிப்புக் கருமம்
தான். அந்த காலப்பகுதியைத் தவிர வேறு
வாராய் இத்தகைய அரிய செலவுச் சாதிக்க
முடியும்?

இன்று தங்குப் பொன் விழாக் கொண்
டாடித் கொண்டிருக்கிறது இந்த காலப்பகுதி.
அந்த காலப்பகுதியைப்பற்றித் தான் ஒரு நூற்
காட்சியை, விழா நடத்த இராஜேசுவரி கவி
காண் மண்டபத்தின் பின்பக்கங்களில் விருத்
துக் கூடத்தில் திறவியிருந்தார்கள். பொருத்த
மான இடம்தான். அறிவுப் பதிவு விருத்தாக
அப்போது அந்தக் காட்சி இருந்தது.

நம்புது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இப்படித்
தான் ஒருகாலத்திலே அறிவுப் பதிவு வைப்பது.
மனிதனுக்கு நலனாகவான் என்றுதான் கூறு
வார்கள். - மான், பொன், பெண் என்று.
இதைப்பெல்லாம் விட்டு விட்டு நாள்காலதான்
ஒரு குறிமதிப்பு அமைப்பைப் பற்றிக்கொண்
டார் அந்த மனிதர். அதனால் நூல் அமை
இந்தப் புத்தகப் பித்தர் தம் வாழ்க்கையைத்
தொடங்கியது இப்போதுதான் தவிர்த்தான்
வெளியுயிரில். எப்போது ஒரு விவரமாக
தெரிவித்திடு என்ன எழுத்திராக. அதுபற்றி
இப்படியொரு பித்தாட்டிய பெருமையு மறை
மையுண்டாருமற்றதால் சேரும். எழுத்தி
றான அந்தப் புத்தகப் பித்தர்தான் எல்ல
த்தகத்த நூற்பதிப்புக் கருத்தாக 1930ம்
ஆண்டு திறவிய திரு வ. திருவரங்கம் பிள்ளை
அவர்கள். புத்தகப் பதிப்பில் அவருக்கு இருக்க
அமைத்த ஆண் காரணமாக உருவானது
அந்தப் பதிப்பகம். ஒரு புத்தக வெளியிட்
டகம் இப்போது ஆண்டு காலப் வாழ்ந்து பணி
வாழ்ந்துகொண்ட சாதாரணமான விஷயமா
என்று அதுவும் தெரிவிப்பது புத்தகங்களைப்போ
வெளியிட்டி. அந்தச் சாதனைவைச் சென்று
காட்டும்படியான கால பித்தர்தான் நூற்
பதிப்புக் கருமம். இதுவரை 1400க்கும்
அதிகமான தரமான நூல்கள் வெளியிட்டுத்
தன் பணியை மனக்கூச் செய்திருக்கிறது.
இருக்குக் கருத்தாக திறவிய திருவரங்கம்
பிள்ளைவார்களின் தம்பியாவிய திரு வ. எப்
பையா பிள்ளைவார்களின் தளைய உணர்வுபுத்
தான் காரணம். நலமையார் கண்ட கண்ணு
திண்ணாகி திறவியதறி யருகிறார் திரு
செய்யபா பிள்ளை. தமிழ் மொழி, தமிழ்
மொழியை இவற்றில் அவர் ஆற்றியிருந்
தொண்டுக்காக மத்திய அரசு பத்மஸ்ரி பட்டம்
கொடுத்துச் சிறப்பித்திருக்கிறது.

மேகலிழா மன்றத் தமிழக உறுதி மன்ற நிதிப் பி. ஏ. சேஞ்செழியன் வெளியீட்டாக.

கப்பலாய் பிள்ளை என்ருவெனச் சொட்டும் செக்கமும் கடையே நினைவுக்கு வரவேண்டும். நல்லதுதான். இவ்வாவிட்டால் இந்த ஸ்தாபனத்தை நம்புபது ஆண்டு ஊதாக வளர்த்திருக்க முடியுமா? அல்லது எவ்வளவுதான் வந்தாலும் அதற்குத் தேடிக்கொடுத்திருக்கத் தான் முடியுமா?

கடந்த ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 18, 19, 20 ஆகிய மூன்று நாட்களும் ராஜேசுவரி கவிபுரம் மண்டபத்தில் கழைத்தின் போம் விழா கோலாகலமாக நடந்தது. தொழிற்சாலைப் பிள்ளை, மகாலிங்கம் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். தமிழக ஆளுநர் மாண்புமிகு சர்க்கார் உத்யகம் சிவ் தொடக்கவுரை ஆற்றினார். விழாவின் தொடக்க நாளுக்குத் தலைவராக தங்கிய நூற் காட்டினையத் திறந்து வைத்துச் சொற்பொழிக்காற்றினார் தமிழகக் கல்வி அமைச்சர் மாண்புமிகு நாவலர் நெடுஞ் செழியன் அவர்கள். தொடர்ந்து நடந்த விழா நாட்களில் ஆற்றினார் பேருமக்கள் பலர் தமிழ்நாடு காக்க, வளர்க்கச் சொற்பொழிவுரை நிறுத்தினார். கருக நாவலர்வினார் எழுவர் சர்க்கரை பொரித்திப் பாராட்டப்பட்டனர். பரிசும் கேட மறும் பெற்றனர்.

முன்புபட்ட இவ்விழா கடத்த ஆண்டு. ஆகஸ்ட் மாத வாகடெல்தான் நடைபெற்றிருக்க வேண்டும். ஆனால் சொல்விழாவுக்காகத் தயாராக சில புத்தகங்கள் முடியுபெறுதலினால் விழா வைத் தள்ளி வைத்தார்கள். இதனால் ஏற்பட்ட ஒரே ஒரு காரணம், விழாவின் பேரவாவுக்கான எல்லாருக்கும் இந்தச் சமயத்தில் அரசியல் குழு ஏதேனும் இல்லம் அவர்கள் பேசினதும் - அதன் குட்டை உணர் முடிந்தது. கண்ணுரிகளில் பயிற்சி மொழிவையத் தமிழாக்க வேண்டும் என்று மகாநாடு (பி) அரசாங்க ஆலோசனைப் பேரக்க முற்பட்டார்கள். இந்த வேகம் வெளிர் அளவுக்கு அதிகாரக்கூடப் போயிற்று. ஒரு வெளியிட்டகத்தின் தமிழ்ப் பணிகளைப் போன் விழாவில் இப்படியினர் அரசியல் வாகாட வேண்டித் தவித்திருக்கலாம். விழாவில் பேசிய சிவாங்கி பேரக்குச் சற்று வேதனைவையும் தந்தது.

தி. தெ. சை. நா. கழகம் தமிழ் இலக்கியம் களை மட்டும் வெளியிடவில்லை. தமிழ் ஆராய்ச்சி, விஞ்ஞானம், வியங்கியல், விண்வெளி, அறிதெறி, சட்டம், சமயம், சித்தாந்தம், சிறுவர் இலக்கியம், அறிவியல் என்று எல்லாத் துறைகளிலும் தமிழில் நூல்களை வெளியிட்டுப் பெருமை பெற்றிருக்கிறது. இதன் பணி இன்னும் பரவலாகப் பல்வாண்டு தொடர வேண்டும் என்று வாழ்த்துக் கூறுகிறோம்.

- கென்கென

பொன் விழாவில் சில பொருத்து மனிகள்
 O மேல் நாடுகளில் ஒரு நல்ல புத்தகம் வெளியாகுதல் பத்து லட்சம் இருபது லட்சம் பிரதிகள் விநியோகித்தல். தமிழிலோ அதிலும் கூறும் வெளியிடும் தரமான தயவு

நூல்கள் இரண்டாயிரம் பிரதிகள் கூட விநியோகிக்கில்லை. இந்த நிலை ஏன்? வான்குபவர்கள் இல்லாததால்.... விட்டுக்கு விடுபுத்தகங்கள் அமைக்கும் பண்பாடு மேல் நாட்டினரிடம் அளவாக்கித்திருக்கிறது. அதன் நிலை இருந்த கரவேண்டும்.

சோவியத் குடியரசுகள் உள்ள சைபீரியா நாட்டின் வடகோடியில் யாகுப்ச்க் தாட்டின் ஊர்த்தொகை 30,000 தான். அங்கு காணாதற்கு விசேஷமாக ஒன்றுமில்லை. ஒரு நூல் நிலையத்தைத் தவிர. அந்த நூல் நிலையத்திலே உள்ள புத்தகங்கள் எத்தனை தெரியுமா? ஐந்து லட்சத்து ஐம்பதின்மூன்று!

- வரவேற்புரையில் - திரு. க. மகாலிங்கம்

O லட்சத்திரைக்கோடி மக்கள் வாலும் தமிழகத்தில் இன்று 8000 பிரதிகள் கூட தயவு புத்தகங்கள் விநியோகிக்கவில்லை.

ஒரு வகுப்புத்தின் தற்கிவ்வாறதமில் என்ற புத்தகம் விநியோகிதவாலை. ஆங்கிலம் புத்தகம் கிளம்பட்டும் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு விநியோகிக்கிறது. ஆரதம் இருபது தமிழ்ப் பதிப் பாளர்கள் சேர்ந்து ஒரு ஆண்டுக்கு விநியோகப்படும் தமிழ்ப் புத்தகங்களின் தொகை 18 லட்சம் கூட இல்லை.

- தலைமைபுரையில் செஞ்செழியன்

O கழகத்தின் பொன் விழாவிலே சமய மகாநாட்டுக்குத் தொடக்கவுரையை இலங்கைவாசி சேர்ந்த திருவாட்டி ரத்தன நாராய்ணன் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் ஆற்றினார்கள். தமிழ் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சி பற்றிப் பெரிய பரணத்தில் உள்ள சில கருத்துக்களை அற்புதமாக வெளியிட்டார்கள். சிங்கைத் தமிழின் அவர்கள் ஆரம்பத்தில் பேசிய சில வார்த்தைகள் இனிமையாக இருந்தன.

O பல்வாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னே வாழ்ந்த சோ சோழ பாண்டியர்களின் அரசன் மனைக்கா இன்று காண முடியவில்லை. ஆரதம் அவர்கள் காலத்தில் கொண்டிருந்த இலக்கியங்கள் இன்னும் மனவாழைக்குக்கின்று.

நாம் காணாமல் காணாக கம்பெனெடு. வன்னுலகெடு. இளங்கோவோடு. பேச முடியிறது. எப்போது கப்பிட்டாரும் அவர்கள் நம்மோடு அளவளாவத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இலக்கிய உறவுதான் நிலையான உறவு. - பொன் விழாவில் டாக்டர் கு. வ.

O சைவ சித்தாந்த தார்ப்பிப்புத் சற்கம், டாக்டர் மு. வ. விண் "நிதிக்குதல் தெளிவுரை" என்று மக்கள் பதிப்பை ஆரம்பித்தல் பிரதிகள்கரை விநியோகிக்கிறது.

24. தத்துவத்தில் சிறல்

அன்று காலைவில் முரளி சிவராம வில் தாயாரைப் பார்க்கச் சென்றிருந்த போது, சாரதாவும் அங்கு வந்திருந்தாள். கேரளாவில் கட்டிச் சம்பந்தப்பட்ட பயிற்சி பெற்று ஆறு மாதங்களுக்குமுன் ஊர் வந்து சேர்ந்திருந்தாள். சாரதா இப்போது கட்டியில் தீவிரமாகப் பணியாற்றி வந்தாள். சாரதாவைக் கண்டதும் சிவராமனின் தாயார் கதறி அழுதாள்.

"எங்கேயிருக்கிறாய் மகத்து விட்டாய். இவளையும் மறந்து விட்டாய்?" என்று கூறி அழுதாள். சாரதாவின் சமாதானமோ முரளியின் ஆறுதல் வார்த்தைகளோ அவள் ஞாபகையை நிறுத்தவில்லை. முரலிக்குச் சிவராமன் மீது கோபம் எழுந்தது.

வில்லை. ஒரு கணம் திணறினாள். உடல் வியர்ந்தது. கால்கள் நடுங்கின. பிறகு சமாளித்துக் கொண்டாள்.

"ஏன் இப்படிக் கேட்டுக்கொள்?" என்று பதிலுடனே கேட்டாள் சாரதா. "ரஷ்யாவுக்குப் போனவன் தில்லிக்குத் திரும்பிவந்து தெரியும், அதற்குப்

பிறகு அவனிடமிருந்து எந்தத் தகவலும் இல்லை. தில்லிக்கு அவன் திரும்பி ஒரு வருஷம் ஆகப் போகிறது. பெற்ற தாயாரைக்கூட மறக்க வைக்கும் அளவுக்கு ஒரு கட்டி அறிவைச் சூறையாடிய பைத்தியமாக்கி விடுமா...?"

சாரதா பதில் பேசாமல் இருந்தாள். அவளுடைய மனத்திலும் கவலை பூருந்து கொண்டது. முரளி தொடர்ந்து சொன்னான்:

"எல்லையில் சீனாவின் கெடுபிடி இருக்கும் இந்த வேளையில், கட்டித் தலைவர்கள் சிவா தலைமையிலான இருப்பதென்றால், சந்தேகப்பட வேண்டிய விஷயத்தான். நாட்டுக்குத் துரோகம் செய்யும் பணியில் ஈடுபடுகிறார்களோ, என்னவோ?"

"சிவராமன் அப்படிச் செய்யமாட்டார்" என்னுள் சாரதா.

"நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டால், கட்டியின் கட்டளைக்குப் பணிந்து நானே தீர வேண்டும்?"

"அப்படி ஒரு கட்டம் வரும்போழுது கட்டினையே எதிர்த்து நிற்கத் தயங்க மாட்டார்" என்னுள் சாரதா. அவளை வியப்புடன் உற்றுப் பார்த்தாள் முரளி.

சாரதாவுக்கே சிவராமனின் தலை மறைவு வியப்பா யிருந்தது. கட்டிச் சம்பந்தமாக எந்தத் தகவலும் இப்படித் திடீரென்று தலைமறைவாகிவிருந்து பணியாற்ற வேண்டிய கட்டம் அடிக் கூடி தோன்றும் எவ்வளவுத் சாரதா அறிந்திருந்ததால் அதுபற்றி அவள் கவலை கொள்ளவில்லை. இருந்தாலும், முரளி கேட்ட கேள்வி அவளை நடுங்க வைத்து விட்டது. சிவராமனின் தாயா ரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு வெளியே வந்தபோது முரளி கூிட்டான்:

"சிவராமன் உயிரோடாவது இருக்கிறானா...?"

இந்தக் கேள்விக்குச் சாரதாவால் திட்ட வட்டமாகப் பதில் கூற முடிய

"அவன் மீது அவ்வளவு நம்பிக்கை உலகத்திலே இல்லைதான்" அவனைக் கூர்ந்து பார்த்துக் கொண்டே கேட்டான். தன்னை அழைத்தான். அவனைப் பரிதாபமாகப் பார்த்தான் ஸ்ரீனி.

"அப்படியானால் நீ அவனை இழக்கத் தயாராகி விட வேண்டியதுதான்" என்றான் ஸ்ரீனி.

சாரதா இதைக் கேட்டுத் திடுக்கிட்டாள். முகமெல்லாம் விவர்த்தனம். உதடுகள் துடித்தன. அழுததை வந்து விடும் போலிருந்தது. சிரமத்துடன் அடக்கிக் கொண்டாள்.

"கட்டுக்கு எதிராகச் செயல்படக் கட்டு இருந்தால் சம்மதிக்காது. கம்பி விஸ்ட் கட்டுக்குள் தீவிர அங்கத்தினரால் பிரமாணம் எடுத்துப் பிடித்து விட்டேறது. அதன் அந்தரங்கத் திட்டங்களை அறிந்து கொண்டு பிறகு, கட்டுமீதுப் பாதுகையை விட்டு விடுவதே முடியாது" என்றான் ஸ்ரீனி.

சாரதாவின் கண்கள் கலங்கின. ஸ்ரீனிக்குத் தெரியாதவரது மனதில் ஈரத்தைப் பேறு பக்கம் திருப்பிக் கொண்டாள்.

சிகராமனின் வீட்டை விட்டுத் திரும்பியதிலிருந்து ஸ்ரீனி மனக் கலக்கத் துடனேயே விரும்பினான். இரவு இரண்டு மணிக்குப் "பாரதமணி" காரியாலயத்தில் வேலை முடிந்து ஸ்ரீனி வெளியே வந்தபோது, சாமிநாதன் மாடிப் படிக்களில் இறங்கிக் கொண்டிருந்தான். ஸ்ரீனி வடிவது தெரிந்ததும் மாடிப் படியில் ஒதுங்கி நின்றுகொண்டு ஸ்ரீனி போவதற்கு வழி கொடுத்தான்.

"ஸ்கூட்டர் இங்கேயே இருக்கட்டும். என்னை? ஸா, உங்களை உன் வீட்டில் கொண்டு விட்டு விட்டுப் போகிறேன்" என்றான் ஸ்ரீனி.

ர.சி.நல்லபெருமாள்

“இல்லை சார்! நான் வந்தபி ருவேயே போய் விடுகிறேன்” என்றான் சாமிநாதன்.

“உன்னோடு பேசவேண்டியிருக்கிறது. வாசலுக்கு வா” என்றான் முரளி.

இருவரும் சிறு இரங்கிக் காசைத் தொக்கிச் சென்றனர்.

“உனக்கு இந்தப் பத்திரிகையில் கொள்ளையோ தரமோ பிடிக்கவில்லை யென்றால், வெளிப்படை யாகச் சொல்லிவிடு, சாமிநாதன்” என்றான் முரளி.

“பிடிக்கிறது. ஆனால், மக்களுக்குத் தான் பிடிக்கவில்லை” என்றான் சாமிநாதன்.

“மக்களைத் திருத்திவிட முடியும். எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது.”

“எந்தப் பத்திரிகையும் இதைச் சாதித்ததாகத் தெரியவில்லையோ?”

“ஒரு பத்திரிகையாகக் மக்களில் கரத்தைத் தாழ்த்த முடிவிறபோது, இன்னொரு பத்திரிகையாக உயர்த்த முடியாதா என்ன?”

“உயிரோடு இருக்கிறவனைப் பிணமாகக் முடிவிறபோது, பிணத்தை உயிர்ப்பிக்க முடியாதா என்று கேட்டால், எப்படி சார்? எனக்கு அதில் நம்பிக்கை இல்லை.”

“எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. சாமிநாதன்.”

“ஆனால் நமக்குப் பத்திரிகையும் வித பணியாக வேண்டுமே?”

“அதற்குத் திட்டம் போட்டாவிட்டி டது. வெளிநாட்டுப் பத்திரிகைகள் சில வற்றோடு கூட்டுச் சேர ஏற்பாடு செய் திருக்கிறேன். சிறுத்த கட்டுரைகளும், இலக்கிய விமரிசனங்களும் நமக்கு இனி கிடைக்கும். புதுப் புது விஞ்ஞான வளர்ச்சி பற்றிய விஷயங்களும் இனி ‘பாரதமணி’யில் இடம் பெறப் போகின்றன. ராஜரத்தினத்தின் முயற் சியால் இத்திட்டம் சீக்கிரம் தீவிர யேறும், சாமிநாதன்! இன்னும் ஒரு வருஷத்துக்குள் ‘பாரதமணி’ பழைய விற்பணியை எட்டிவிடும்” என்றான் முரளி, உற்சாகத்துடன்.

சாமிநாதன் பேசாமல் தின்றுகொண் டிருந்தான். மத்தியானம் ‘காலைக்குரல்’ மாணோஜர் அவனிடம் பேசியது நீசை லில் படர்ந்தது.

“ஒரு ஸ்டேஷனு டைப்பிஸ்ட் இருந் தால் சொல், பிரேமர் அடுத்த மாதம்

வேலையிருந்து விவகப் போகிறானாம்” என்றான் முரளி.

“ஏன், காரணம் என்னவாம்?” என்று சாமிநாதன் கேட்டான்.

“ஸீட்டும் அவர் அப்பாவுக்கு இவன் வெளிச் செயலு பிடிக்கவில்லையாம்.”

“இன்னும் மூன்று மாதம் கூடுதியர் களாலும் புதிதாகத் தேட வேண்டி யிருக்கும்” என்றான் சாமிநாதன், தணிந்த குரலில்.

“ஏன்...?” என்று திருக்கிட்டைக் கேட்டான் முரளி.

“காலைக் குரல்’ல் அதிகமாக நூறு ரூபாய் சம்பளம் தருகிறார்களாம், பிரே மரையும் அடுத்த மாதம் அங்கீகதான் போகப் போகிறான்.”

“உண்மையாகவா?” - வியப்புடன் கேட்டான் முரளி.

“காலைக் குரல்’லிருந்து மாவேணர் இங்கு வந்து இவர்களைக் ‘காலைக் குர லு’க்கு வரும்படி கூப்பிட்டிருக்கிறார்.”

“ஓ.....! இது, சிறுத்தரமான செய்கை” என்றான் முரளி, மிகுந்த கோபத்துடன்.

“சம்பளம் எங்கு அதிகமாகக் கிடைக் கிறதோ அங்கேதான் போவார்கள்” என்றான் சாமிநாதன்.

கோபத்துடன் சாமிநாதனைத் திரும் பிப் பார்த்தான், முரளி. “சம்பளத் தான் முக்கியமா?” என்று கேட்டான்.

“உங்களைப் போல் எல்லோரும் வட சிவவாழியாக இருக்க முடியவில்லையே?” என்றான் சாமிநாதன்.

முரளியின் நெஞ்சில் கரிச் என்றுணைத் தது. சாமிநாதன் உற்றுப் பார்த்தான்.

“உங்கையும் ‘காலைக்குரல்’ மாணோ ஜர் பார்த்துக்கொண்டியா?”

“பார்த்தார்.... அறுநூறு ரூபாய் சம்பளம் தருவதாகப் பேரம் பேசினார்.”

“பேரங்களை... எல்லோரும் போங்கள்....” என்றான் முரளி.

கோபத்தால் அவனால் தொடர்ந்து பேச இயலவில்லை. தொண்டை அடைத் துக்கொண்டது. காரில் கதவை வெக மாகத் திறந்து உள்ளே அமர்ந்தான்.

“எல்லோரும் போங்கள்... இப் போதே வேண்டுமானாலும் போங்கள்.

எனக்குக் கவலையில்லை... ஆனால் ‘பாரத மணி’ தின்றுவிடாது. என்மையழுத்துப் பிரதிராகவாவது வெளிவரும்” என்று உதிவிட்டுக் காரைக் கதவைப் பதரென்று அடித்துச் சாத்திவிட்டு, கோபத்துடன்

கல்கி

அடுத்த சிறுகதைச் சிறப்பிதழ்

31.1.1971

காரைச் செலுத்தினான். கார், உறுமிக் கொண்டு பாய்த்தது.

இரவு இரண்டு மணிப்பாடிக்கும் குண்டு ரில் வெப்பம் தணிவவில்லை. சிவராமன் காற்றாக்காகப் படுக்கையை மோட்டை மாடியில் விரித்துப் படுத்தான். சற்றுத் தள்ளிச் சேதம்மாள் படுத்திருந்தான். அவனுக்கு இருபத்தைந்து வயதிற்குமே. கறுப்பா கிருந்தாலும் உடற்கட்டுவன் வன். மயலாந்து படுத்தலான திவ்வைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

"உள்ளே போய்ப் படுத்துக்கொள் என" என்று சிவராமன் தெலுங்கில் சொன்னான்.

"உள்ளே புழுக்கமால் இருக்கிறது. இங்கேதான் படுத்திருக்கப் போகிறேன்" என்றான் சேதம்மா. பிடிவாதமாக.

சிவராமன் பானையச் சூட்டி எடுத்துக்கொண்டு வீட்டுக்குள் சென்று படுத்துக் கொண்டான். கெட்டி, 'கனூக்'கென்று விரிக்கும் ஒலி கேட்டது. முகத்தைக் களித்தலான அவனைச் சங்கம் வாய்க்கப் பார்த்துவிட்டுப் பாலில் படுத்தான் சிவராமன். உள்ளே புழுக்கம் அதிகமாய் விருந்ததால் உறக்கம் வர வில்லை. பல திவ்வைகள் அலைக்கூறித்தவ. தனக்குள்ளே சிரித்துக் கொண்டான்.

சேதம்மாவோடு குடும்பம் நடத்துப் வேடிக்கையை மண்ணிக் கொப்பரம் எரிச்சலும் கொண்டான். இப்படி பொருட்போலிக்கும்பம் நடத்த வேண்டி யிருக்கும் என்று அவன் கற்பனைகூடச் செய்து பார்க்கவில்லை.

சேதம்மாவுக்குப் பதில் சாரதா, குடும்பம் நடத்த வந்திருந்தாள்.

தலைவர் வேதமூர்த்தியிடம் எவ்வளவோ செலுசிப் பார்த்தாரே! அவர் மனம் இளகவே யில்லையே? சாரதா மீது தனக்குள்ள அன்பை வெட்கத்தை விட்டு வெளியீட போதும் கூட வேத மூர்த்தி சம்மதிக்கவில்லையே? சிவராமன் பார்த்துச் சிரித்தான்.

"நீ இவ்வளவு அற்பமானவன் என்று நான் நினைக்கவில்லை. சாரதாவிடம் மனத்தைப் பறி கொடுத்திருக்கிறான் என்ற செய்தி வந்தபோது நான் நம்பவில்லை. ஆனால் நீயே ஒப்புக் கொள்ளும்போது? சிவராமன், என்னுடைய வாரிசாக நீ இருப்பாய் என்ற தம்பிக்கையினை நிக் கிறேன், இப்படி ஒரு பெண் மீது பிரியம் வைத்து அற்பமாகி விடுவாய் என்ற நினைவுகளை இடயில்லை" என்றார் வேத மூர்த்தி கண்டிப்புடன்.

வேதமூர்த்தியின் கோபம் பொத்தவித்த முகம், சிவராமனின் முகத்தை மூன்றாம் தோற்றிப் பழையாற்றியது.

சீனாவிலிருந்து புதுடிக்கு வந்த பிரதூ, தலைவருடனேயே சில நாட்கள் தங்கி யிருந்தான். சீனாவிலிருந்து அவன் கொண்டு வந்திருந்த கடிதத்தைப் படித்ததும் வேதமூர்த்தியின் முகம் மலர்ந்தது. அதில் என்ன செய்தி இருக்கும் என்பதைச் சிவராமனும் உணர்ந்ததறிய முடியவில்லை.

ரஷ்யாவிலும், சீனாவிலும் தனக்கு ஏற்பட்ட ஏமாற்றத்தை வேதமூர்த்தியிடம் அவன் கூறியபோது தலைவர் சிரித்தார்.

"கட்சிச் சித்தாந்தங்களையும், விதிமுறைகளையும் தெட்டுருப் போட்டிருக்கிறாயே தவிர, வதார்த்த பூர்வமாகச் சித்திக்கப் பழகவில்லையே. பரம்பரை பரம்பரைவாய் பூர்வமாய் வார்க்கத்திவனின் பிடியிலிருந்து வந்ததால், விடுபட முடியாமல் இன்றும் திவ்வையியப் போலிக்குக்கிறது. கட்சியின் ஆட்சியைப் பாரத நாட்டில் வலாசாரத்தோடு இளைத்துப் பார்க்காதே, சிவராமன்! கம்யூனிஸி சித்தாந்தமே ஒரு தனி கலாச் சாரத்தான். இது ஒரு நாட்டையோ, அண்டத்தையோ சார்ந்ததல்ல. உலகம் முழுவதற்கும் பொதுவானது" என்றார், வேதமூர்த்தி.

அவருடைய தர்க்கம் புத்தியை மகங்க வைத்ததே தவிர, சிவராமனின் சத்தேகங்களைக் கவியவில்லை. அவன் வேதிநாட்டுப் பயணத்திலிருந்து திரும்பிய பத்தாம் நாள், கங்கத்தாண்டில் மாநிலத் தலைவர்களின் இரகசியக் கூட்டம் நடைபெற்றது. உலகக் கம்யூனிஸ்ட் காங்காட்டுக்குச் சென்று திரும்பிய பிரதிநிதிகளின் அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதற்காக அந்த விசேஷக் கூட்டத்தைத் தலைவர் வேதமூர்த்தி கூட்டியிருந்தான். கூட்டத்துக்கு இங்கிலாண்டில்லா மாநிலங்களிலிருந்தும் கட்சித் தலைவர்கள் வந்திருந்தனர். கங்கத்தா லிலிருந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக் காரியா லயத்தில் இரவு ஒன்பது மணிக்குக் கூட்டம் தொடங்கியது. உலகக் கம்யூனிஸ்ட் மகாநாட்டுக்குச் சிவராமனோடு சென்றவர்கள், பயணத்தைப் பற்றியும், ரஷ்யாவிலும் சீனாவிலும் ஏற்பட்டிருக்கும் புரட்சிகரமான முன்னேற்றங்களைப் பற்றியும் விரிவாக உணர்ச்சி பொங்கப் பேசினர். கடைசியில் சிவராமன் பேச எழுந்தான். தலைவர் வேதமூர்த்தி, அவனை மிகுந்த அக்கறையோடு உற்றுக் கவனித்தார். அவன் யானையும் கவனிக் காமன், பேசுவதற்காக அமைக்கப்பட்டிருந்த உரமான மேளையு முன்பு போய் திள்ளியோண்டு பேசத் தொடங்கினான்.

என்னோரும் அவனையே கவியப்பட்ட பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

விஜிபி

யால் உருவாக்கப்பட்ட தவணைத் திட்டம்
ஏராளமான மக்களுக்கு உதவுகிறது.

மேலும் மேலும் அதிகமான மக்கள்
விஜிபியின் சுலபத் தவணைத் திட்டத்தால் பயனடைகிறார்கள்
எல்லோரும் சுலபமாகப் பொருள்கள் வாங்கும் வாய்ப்பு. தயாரிப்பாளர்களின் விலைக்கே
தரும் தனிச்சிறப்பு. வசதிக் கேற்றபடி பணம் செலுத்தும் முறை. தேர்த்தெடுத்து வாங்க
ஏராளமான பொருள்கள். உத்தரவாதமுள்ள தரமான பொருள்கள். விற்பனைக்கும்
பிறக்கும் திருப்பியளிக்கும் சேவை.

இத்தனைக்கும் மேலாக வாங்குகையாளர் பெறும் மன நிறைவு.

வி.ஜி. பன்னீர்தாஸ் & கோ.

கைதாப்பேட்டை, சென்னை-15. போன் : 442333

கிளை : திருச்சி, சென்னை-17. போன் : 440246

புதிய மேல்-கூம்பு :

27, ரத்தன் பஜார், மதராஸ்-3. போன் : 33814

திரண்டு மடங்களுக்கு மேலான மக்களுக்கு சேவை புரியும் வகையில் திறப்பு.

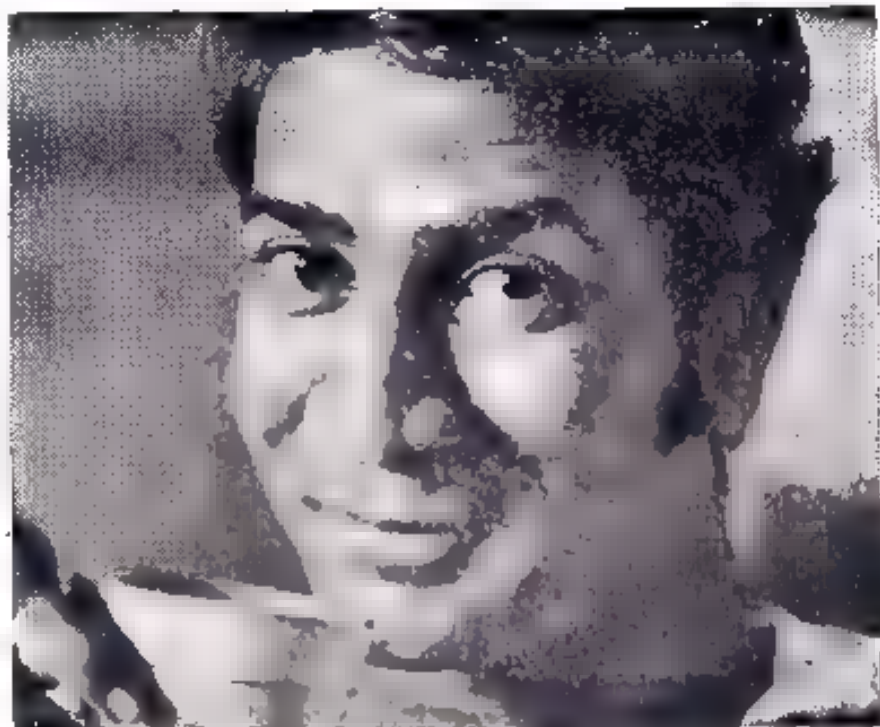
VGP

NAS-174

இவர்தான் சங்கரன்

அவரே நிகழ்ந்த களவம் - தெம்பே உதவாத நஞ்சு - சிறையிலும் குடும்பத் தீயம்

"எது 'அதுவோ' அதேதான் எனக்கு வேணும்"

தான் முழுவதும் தெம்போடு இருக்க விரும்புவிரும்பு. எனவே, நான், நேரமும் அவர் களைவிட்டு அலருக்கு "ஹார்லிக்ஸ்" அளிக்கிறேன். ஆகவே தினந்தந்த பால், செழுமை-பான் கொதுமை, மற்றும் இதர உணவுப் பொருள்கள்

நினதந்த "ஹார்லிக்ஸ்" 30 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக, டாக்டர்கள் சிபாரிசு செய்துவருகிறார்கள். நீங்களும், உங்கள் குடும்பத்தாரும் உடல் தளத்தொடும், உற்சாகத்தொடும் விளக்க தான் நேரமும் "ஹார்லிக்ஸ்" அருத்துங்கள்.

'ஹார்லிக்ஸ்' - ஆம் அதேதான் !

ஹார்லிக்ஸ் மால்ட்டட் மில்க் பவுடர், ஹார்லிக்ஸ் மால்ட்டட் மில்க் பவுடர்

அவர்களை என்ன எதிர்பார்த்தார்கள் என்போ, அதற்கு நேர் எதிர்த்த நிலையில் அவனுடைய பேச்சு சென்று கொண்டிருந்தது. ரஷ்யாவையோ, அவ்வது சிணுவையோ அவன் ஒரு முறை கூடப் புகழவில்லை! அங்கு அவனுக்கு ஏதட்ட ஏமாற்றங்களையும், அவனுடைய சந்தேகங்களுக்குச் சரியான பதில் சொல்லாமல் ரஷ்யர்களும், சிவர்களும் மறுப்பியவதையும் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னபோது எல்லோரும் திகைத்தனர். தலைவர் வேதமூர்த்தியின் முகம் கோபத்தினால் சிவந்து கொண்டிருந்தது. நேரத்திர போஸ் மட்டும் மலர்ந்த முகத்துடன் சிவராமனின் பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். சிவராமன் கடைசி உயிர் சொன்னான்: “தொழர்களை! என்னுடைய பயணம் பெருத்த ஏமாற்றந்தான். இங்குள்ள தொழிலாளர்களை விட அங்குள்ளவர்கள் தீவிரமாக உழைக்கிறார்கள். இங்குள்ளவற்றை விட அங்கு பெரிய தொழிற்கூடங்கள் இருக்கின்றன. இங்கு நடைபெறுகிற பரட்சி மெல்லாம் அங்கு

சத்தியம் தான் உயிர் மூச்சு
சாந்த மூர்த்தி காந்திக் கொன்று
சித்தியம் தான் பேசுகின்றோர்;
நம்முடைய கூசுகின்றோர்.
சத்தியம் காரியமும் தான்
சொஷலிஸம் என்று கூறி,
புத்தியம் பேசுகின்றோர் பின்
புது உருவம் கொண்டுக்கொண்டு!

“சொஷலிஸம்”

சொன்ன சொல்லை மறந்து விட்டு,
சொந்த சய நலத்துக்காக
மன்னார்களின் உரிமைதனை
மறிக்காமல் பார்த்துடன்
பொன்னினைய விரியோர் தம்
புகழ் வாரைய இகழ்கின்றோர்.
சொன்னதுதான் சொஷலிஸம்
சொல்லப் போனால் சொஷலிஸம்!

— வித்தியாசலம் பார்த்தியன் —

தடைபெற்றிருக்கிறது. இன்று இந்தியாவுக்கு இவ்வாறு மதிப்பும் மரியாதையும் ரஷ்யாவுக்கு இருக்கிறது. ஆனால், பாட்டாளிகளின் சொர்க்க பூமி என்று வர்ணிக்கப்படும் ரஷ்யாவிலும் சிணுவிலும் ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் தேடித் தேடி அலைந்தேன். சிவராமன் பேசுவதை திரைத்திரை எதிரேயிருந்த தலைவர்களை உற்றுப் பார்த்தான். எல்லோருடைய கண்களும் அவனையே துடைத்துக் கொண்டிருந்தன. அன்றைய மெனம் அழகுக் கொண்டிருந்தது. சிவராமன் தொடர்ந்து பேசினான்: “சுதந்திரத்தைத் தேடினேன். பல இடங்களில் தேடிப் பார்த்தேன். அது மட்டும் அங்கு இல்லவே இல்லை. இங்கு ஒரு சாதாரணத் தொழிலாளி அன்று. யிக்கும் சுதந்திரமும் உரிமைமும் அந்தப்

பூமியில் இல்லை! மனிதனின் உணர்வும் ஆசைகளும் அங்கு கட்சியின் நிழலின் கீழித் திணறிக்கொண்டிருக்கின்றன. தொழர்களே, என்னுடைய பயணத்தில் நான் மிக மிக உற்சாகமடைந்தது எப்போது தெரியுமா? புதுடிக்கு மன்னரின் திருப்பக் கால் வைத்துச் சுதந்திரம் உற்றது மூச்சு ஈட்ட உள்வெ இழுத்த போதுதான். தொழர்களே, பட்டினி கூடக் கிடக்கலாம். ஆனால் சுதந்திரம் அற்று வாழ முடியாது. என்னுடைய பயணத்தினால் என்னுடைய சிந்தனையில் தோன்றியவை இவைதான். — நம் முன்னைய கட்சி நம்மைச் சேர்ந்தது. ரஷ்யாவையோ, சிணுவையோ நாம் திரும்பிப் பார்த்த வேண்டியதில்லை. நம் முன்னைய கலாசாரத்துக்கும் பண்டாட்டுக்கும் இடையில் கட்டுப்பாடு விதி முறைகளை மாற்றி, ரஷ்ய — சிவப் பிடிமி

விருந்து நம்மை விடுவித்துக் கொண்டு விட வேண்டும். நமக்கு வழிகாட்ட ரஷ்யாவோ, சீனாவோ தேவையில்லை. நமக்குக் கொண்டு தவி வழி வகுத்துக் கொள்ளலாம். நாம் புரட்சி செய்தாலும், உள்நாட்டுப் போரை நடத்தினாலும், எதுவும் புரட்சிமாத நம்மைப் பற்றிய இப்படி நாட்டைப் பற்றிய விஷயமே தவிர, இதில் ரஷ்யாவோ, சீனாவோ தலையிட உரிமை இடையாது. நம் நாட்டு அரசியலில் வெளிநாட்டார் தலையிட அனுமதித்தால் நாடு முழுவதும் ஒரு நச்சுப் பொய்கையாடி விடும். பிறகு அதிலிருந்து நாம் மீளவே முடியாது. இப்படி நாட்டைப் பற்றிய விஷயம் பாணியில், இதில் உலாசாரம் சிதைவுறும். இந்தியப் பண்பாட்டுடன் தான் நடைபெற வேண்டுமே தவிர அதில் ரஷ்ய வாதையோ, அல்லது சீனாவின் நுழைமையோ சரி வேண்டியதில்லை. நமக்கு சிந்திக்கத் தெரியும், மாஸே ஸ்டாலின் நித்தனாஸைக் கடன் வாங்கத் தேவை இல்லை...."

இந்தச் சமயத்தில் கேரளத்துத் தலைவர் குறுக்கிட்டுக் கேட்டார்:

"உங்களுடைய நித்தனாஸையும் போக்கையும் மக்கள் ஏற்காவிட்டால்....?"

"ஏற்கும்படி செய்வதுதான் நம் முடைய பணி. அதற்காக மாற்றுகை உள்ளே அதிகாரம் செலுத்த விடுவதா....? நம்முடைய மக்களிடம் சொற்படி கேட்கவில்லையென்றால், மாற்றுகைக் கூப்பிட்டு அடக்கச் சொல்வதா?" என்று கேட்டு விட்டுக் கேரளத் தலைவரை வெறிக்கப் பார்த்தான் சிவராமன். நேரத்திர போஸ், தம்மை மறந்து உற்சாகத்துடன் எகெகித் தட்டினார். உடனே நாலைந்து தலைவர்கள் அவரைத் தொடர்ந்து கைதட்டினார்கள். தலைவர் வேதமூர்த்தி, மிகுந்த கோபத்துடன் நேரத்திர போஸ் இருந்த நிசையில் திடுக்கிட்டுப் பார்த்தார். பிறகு சிவராமன் முறைத்துப் பார்த்தார். சிவராமன் தொடர்ந்து பேசினான்:

"மாஸ்கோ மகாநாடு ரஷ்யத் தலைவர்களைப் பொறுத்தவரையில் பெரிய வெற்றிதான். ரஷ்யத் தலைவர்களின் பேச்சும் பார்ஸையும் உலகத்திலுள்ள மார்க்சியவாதிகள் அனைவருக்கும் தாங்களே எஜமானர்கள் என்று உளர்த்தும் பாணியில்தான் அமைந்திருந்தன. ரஷ்ய மக்களின் மனத்தில் அப்படி ஓர் அபிப்பிராயத்தைப் பதிய வைப்பதில் ரஷ்யத் தலைவர்கள் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருந்தார்கள். அந்த யதமானத்

தயம்தான் என் நெஞ்சில் உறுத்திக் கொண்டே யிருக்கிறது...."

இந்தச் சமயத்தில் தலைவர் வேதமூர்த்தி, திடீரென்று எழுந்து நின்று குறுக்கிட்டுப் பேசினார்.

"இங்கு நமக்குள் தர்க்கம் செய்வதற்காகக் கூடவில்லை. சிவராமன்! உன் ஹடைய நித்தனாஸைப் பற்றிக் கூறி விட்டாய். உட்கார். நான் பதில் சொல்கிறேன்" என்று கூறியதும் சிவராமன் தன் பேரவை நியுத்தி விட்டு அங்குள்ள வேதமூர்த்தி சொன்னார்:

"நாம் ரஷ்யாவையோ அல்லது சீனாவையோ எஜமானர்களாகக் கொள்ளத் தேவையில்லைதான். காரல் மார்க்ஸ் காட்டிய வழியில், மாஸே தான் காட்டும் பாதையில் நம் நித்தனா தொடர்நிறுத்த ஒழிய ரஷ்யாவையோ அல்லது சீனாவையோ நாம் எஜமானர்களாகக் கொள்ளவில்லை. உள்நாட்டுப் போர் தொடங்கித் துப்பாக்கி முனையில் நாம் ஆட்சியைக் கைப்பற்றி விட்டோமே யானால், பிறகு, நமக்கு ரஷ்யாவின் துணையோ, சீனாவின் பக்க பவமோ தேவையில்லை. அவ்வரைக்கும் நாம் ரஷ்யாவையும் சீனாவையும் எதிர்பார்த்துத் தான் இருவேண்டும்" என்று கூறிவிட்டு அமர்ந்தார் தலைவர் வேதமூர்த்தி.

சிவராமனுக்கு அவர் பதில் திருப்தி தரவில்லை. தான் மீண்டும் மறுத்துப் பேசினான் அது வேதமூர்த்திக்குப் பிடிக்காது என்று தெரியுமாதலால் ஸ்பள விருத்தான்.

பஞ்சாபிலிருந்து வந்திருந்த குர்னும் சிங் என்பவர் ஏதோ பேசுவதற்காக எழுந்தார். ஆனால் வேதமூர்த்தி அவரை முறைத்துப் பார்த்து விட்டு உட்காரும்படி கையை அளசுத்ததும் குர்னும் சிங் பேசாமலேயே தம் இடத்தில் பதும்பி விட்டார்.

கூட்டம் முடிந்தபோது இரவு ஒரு மணி ஆகிவிட்டது. சிவராமன் உற்சாக மிழந்து சொல்லுடன் தன் அறைக்குப் போய்க் சேர்ந்தான். கூட்டத்தில் வேதமூர்த்தி குறுக்கிட்டு அவனுடைய பேச்சைத் தடை செய்தது அனுபவமேயில்லை. உறுத்திக் கொண்டே யிருந்தது, தலைவரின் சர்வாதிகாரப் பேச்சு அவனுக்கு எரிச்சலை மூட்டினாலும், அவருக்கு எதிரே இருக்கும்போது அவருக்குப் பணித்துவிடத்தான் முடிந்ததே தவிர, எதிர்க்க முடிய வில்லையே. எதிர்க்க முடிந்திருந்தால் இந்தத் தலைமறைவு வாழ்க்கைக்கு - பொய்யான இல்லாழி எகசுக்குத் துணையாகச் சிதம்மாவுக்குப் பதில் சாரதாவை அல்லவா அழைத்து வந்திருப்பான்? - (தொடரும்)

பிரின்ஸ்
பிளேடு
-கிறதின்
எமன்மைமேல்
ஓத கூடிவரம்
எசய்யும்
பிளேடு!

பிள்ளைகளுக்காக கார்பன் டை ஆக்சைடு கொண்டு

பிரின்ஸ்

பிள்ளைகளை உபயோகிப்பது கள்

சென்னை-1907-1908

எதிரே, கட்டியில், பூக்கள் குதும்பிய வண்ண மயங்க கொத்தென. ஆழ்ந்த நித்திரையில் ஆழ்ந்திருந்த தன் அருமை மகள் திரைவலக் கண் கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் ராகவன். சில நிமிஷங்கள் தான். அறியை அதற்கு அருண்ட மேகம், அழிப்பாய்வு மூக்கு, முடியிருந்த கண் இமை எங்கெட ஒரு கணக்கி - நிச்சயம் அழகிய தன் காயாரை அப்படியே மறித்து வைத்திருந்தான் அவன்.

காய்கள் தம்மை வறியாமல் அழைப்பின் ஈடு கொடுக்கு அழைத்துச் செல்வதை உணர்

வந்து கொள்பதுத்தான். எவ்வளவு நடவடிக்கை நடப போட்டிருப்பாரோ, அதற்கு உயங்களுக்குத்தான் தெரியும்.

"காவேரி" - அவரை அறிவாமல் வார்த்தைகள் வெளியே வருகின்றன.

"காவேரி எவ்வளவு பெரிய பிரச்சினை போய்விட்டதாம் நீ" - மீண்டும் காவேரி எதிரே நிறுத்திப் பேசுவது போல் ஒரு பிரமை.

ஒன்று, இரண்டாம் கமர் இரண்டு மூன்றுகளும். இன்னமேயும் வேகத்தில் நிரம்பும் தெரியாத, விளையுதல் அபிமானிக்காத ஒரு நிலையில், அறிவுக் காரணங்களைத் தேடிச் கண்டுபிடித்து, பளகத் தெம்பெறும் நிலையில், பாரதியை, அவ்வளவு பேர் ஒழங்கிவிட்டும் காவேரியை விவாகரத்து செய்து, வழக்கில் வெற்றி கண்ட இறுமாப்பில் அவரையே பார்த்ததற்கும், தாயின் அருகில் மருந்து விழித்துக் கொண்டிருக்க உயர்வு பூமி போன்ற ஒன்றோடு வந்தான் இது. சில நாள் 'வெடிக்'கென்று இருந்தது. தம்மில், மருந்து அவன் இருக்க வேண்டும் என்று கூறிவதற்கும் போகும் எங்கே எங்கே உணர்வதற்கு அவருக்கு இவ்வளவு வருஷங்களாகிறது. மருந்து வராத குறையை அன்று ஒரு பிரச்சினை இருக்க. ஆனால் இப்போது?

அப்படித்தான் வேறு ஒருத்தியுடன் யாழ்க் கணையப் பிடித்துக் கொண்டாரே. அது வரவது நினைத்தார் அதுவும் பக்தி கவனமாகத் தாயை போய்விட்டது?

சே, இப்படித்தான் மனிதன் குறைய வார்த்தைகள் விடும் நிரந்தரமாகி விடுகிறது. பிரத வெளியே வருவதென்பது அபாதி வரத்திலேயே ஒரேயாத ஒன்றாகி விடுகிறது.

மறுதான் காவேரி காவேரி ஆகி பறக்கும் காரியோடும் எதிரே நீண்ட திரைவலக் கண் கொட்டாமல் பார்த்தவர் மனத்தில் மறம் தான் இரவு நிலைப் பயங்கரம் திறந்துகொண்டிருந்தது. காவேரியை வாயில் ஆர்வத்துடன் பருகியவர், "தோ! இப்போதும் என்ன திரைக் கத்துவியிருந்து சிகிரெடுப் வந்து விடுமமா. அருகில் விட்டு மாரியைத் துணைக்கு வைத்துக் கொள், வெளியுக்கு ஒரு காரியமாகப் போய்விட்டு, நாளை இரவே திரைக்கி விடுமமா" என்று.

"என்னப்பா அப்படி அவசரம்? எந்த கருக்கப்பா போகப் போய்விட்டா? நான் வர வேண்டாமா?"

"ஆமாம்மா; அவசரமாகத்தான் போகிறேன். காவேரி கெட்டு விட்டது. ஒரு நாள் பொறுத்துக்கொள், உன் கேள்விகள், என் பிரச்சினைகள் எல்லாவற்றிற்கும் விடை கிடைத்து விடும்."

அன்று இரவு ஏதும் வளையவில்லை வேகக் கோடு அபிமானியை சித்திரக் கழலில் கிட்டு. பயணம் சென்று கொண்டிருந்தார் அவர். பொறுது புலரும் தேர்தலில் வளைய அதை வளர அடைந்தது. காவேரியின் பிரத கண், பிரச்சினைக்குரியவன் உருவாகி, வளர்ந்து, பிரச்சினை மூட்டையைத் தேடித் கொண்டிருந்த கண்.

இருமையான புதிதில் இரண்டொரு மறை வந்திருந்தார் அவர். அந்த இப்போது அவர் நிலம்?

பாலேவனத்து நிழல்

விருர் அவர். அபிதா அவர்களுடைய திருமணம் போட்டோ. அதிலிருந்து பெண் உருவத்தையும், திரைவலக் கருவத்தையும் ஒப்பிட்டு மறித்தென அவர் மனம். அந்த மறித்தென கூட ஒரு கணம்தான்.

அந்தக் காவேரி எங்கே இப்போது? வராத பதில் சொல்லத் தேவையில்லை. ஆனால் அவருக்குரியே உருவாகி, வளர்ந்து செல்லக் களில் பளபளக்கிற வேய்மரம் கட்டிக் காட்டி வந்ததே அந்த மனக்காட்சி. அதற்குப் பதில் சொல்லாமல் எவ்வளவு நாட்கள் அவர் விராற்ற மூடியார்? பய வருஷங்களாக மெனமம் காதித்து, உணர்விறந்து போயிருந்த அந்தப் பொல்லாத மனக்காட்சி, ஏன் கட்டத் தெரிய நாட்கள் மட்டும் மூடிக் கிட்டுப் பட்டிருந்த அவர் சித்திரம் மூடிவந்ததும் அக்கிரமிகக் வேண்டும்?

திரைவல மறுமையே பார்த்திருர் அவர். அன்று மாலை நடந்த அந்தக் காவேரி மறுபாட்டின் திரைவலம். உயர்வியிலிருந்து திரைவலம் காட்டு திரைமேல் திரை, அவரைக் கண்டதன், வராத வேண்டுகோள் உரித்தராக வெட்டி கட்டாத மருந்து விகம்பி. கிம்பி அடிவின.

"என்னப்பா நடத்தது? ஏன்மமா இப்படி?" பதிலிருர் அவர்.

கத்துவியிலிருந்து விட்டு திரைமேல் வறியில் காவேரி நடந்து வந்து கொண்டிருந்த தன்மையில் திரை மூடியில் நடக்கத் துணிந்த "காவேரி" ஒருவருடைய செல்வங்களைத் திரைமையில் ஒரு நாள் கொண்டு வேண்டியதை, வார்த்தைகளை ஒழுங்குபடுத்தித் தந்ததென்பது மூலமேயிட்டுபோது. அந்த வார்த்தைகள் ஏன் அவர் மனத்தில் அம்பாகத் எதக்க வேண்டும்? எவ்வளவோ பெண்ணின் எவ்வளவு வதரியமாக நடந்து கொள்வார்களா? பேசுவது பெண். பத்திரமும் திரைவல கொள்ள வேண்டும்!

திரை நிம்மதியாக உறங்கிக் கொண்டிருந்த காவேரி அவரோ, அந்தக் கிழிய அனாதையில் எவ்வளவு பின்புலம் கட்டியவரான வலம்

அந்தப் பழைய வீட்டைக் கண்டுபிடித்த மனத்தில் ஆயிரம் கற்பனைகளுடன் கதையைத் தட்டியவருக்குக் கதையைத் திறந்த வயதான பெண்மணியைக் கண்டதும் ஒரே விடப்பு. அங்கு அலுவலர் போல் நிற்பவர்களுடன் ஏமாறும். அந்த அம்மாளின் உறுதுணிவு கவனிப்பதற்கு, அந்த மனம் கொடும்பித் தேடி வந்தவர் பெண்கள் கொண்டுவரோது. மற்றுமொர் ஏமாற்றம். அவரை வரவேற்றது. நீண்ட தேரப் பிரயாணத்தால் விரை அம்மாளின் காவலர் அங்கு இல்லை என்பதும், சென்றவியல் போலத் தங்கி விட்டதாகவும் கூறிவிட்டான். அந்தச் சிலை தெருவினேயே நாளைக்கு விடுகளுக்கும் மூன்றாவது மொழியை வந்து. அந்த அம்மாளின் காவலரின் விவரத்தை விசாரித்துக் கொண்டு வந்த போது கமலர் ஒரு மணி தேரத்துக்கு மேல் ஆகி விட்டது. அந்த அம்மாளின் விடை. பெருமளவு ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்குத் திரும்பி விட்டார். தேடி வந்த அம்மாளின் இவ்வாதபோது, கமலர் மனம் இருக்கிறது!

அன்று இரவே கனளுக்குத் திரும்பிவிட்டார் ராகவன். காவலரின் வரலாற்றைக் கற்றுக் கொண்டு இந்தச் செய்திகளைத் தோண்டிவிட அங்குக்கு. சென்றவியலே இருக்கிறான் என்பதை வகுப்புகளோடும் பார்க்குபவர்கள்?

மறுநாள் மாலை சிதானை அழைத்துக் கொண்டு நீண்ட தேரப் பிரயாணத்தால் விரை அந்த விவரத்தைக் கண்டுபிடித்த ராகவன் திரும்பினார். விட்டதெல்லாம் ஒரு மணிக்குள் மரபிற் சிலை மூன்றாம் கட்டப்பட்டிருந்தது. இரவு. காவலர் இவ்வளவு வசதி கண்டு விடுகிறானா? மனத்தில் ஏற்பட்ட பிரமிப்பு நீங்க முன் ஒரு பெண் வெளிப்பட்டாள்.

"காவலர் என்று ஊர் அம்மாளின் இருக்கிறான் இந்த வீட்டில்?" என்று கேட்டார் ராகவன்.

"ஆ, காவலர் மாமியா?" என்றவன். "காவலர் மாமி, உங்களைப் பார்க்க ஒரு மாமாவும், ஒரு பெண்ணும் வந்திருக்கார்" என்று அறிவித்து விட்டு, "கேட்" விட்டுத் திறந்து வெளியே வந்திருந்த காவலர் வந்த சென்றான்.

என்னால் கடுமையான மனம். மூன்றுவரும் விவாதிக்க, ஆரம்பத்துடன் விட்டான் உள் பக்கத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் ராகவன். மூன்று விவாதிகளின் மூன்றுவரும் தயங்கி வெளியே வந்து இப்போது தன் எதிரே நின்று கொண்டிருந்தவனின் பார்த்தவர் அப்படியே திரைக்குத் தின்று விட்டார். ஆயிரம் சமீபத்தில்கள் தனியாக வந்தவரை போன்ற ஒரு மனம். காவலரின் அது! அழகுப் பழையவாகத் தெரிந்த தன் மகள் சிதா அப்படியே பாளையம் வந்து வந்த திரும்புகள் பெருமளவு விட்டார்! அந்தக் காவலர் இவன் காவலரின் கவனம் வந்தவர்களை மூன்றுவரும் வந்தவர்களை விடுகிறது? அட கடவுளே! வாழ்க்கையில் எவ்வளவு பேரின் பாவத்தைச் செய்து விட்டான் அந்த. இவ்வளவு கவனம். அந்த பாவத்தைத் தவிர்த்து விட்டான். அந்த மனம் வந்தவர்களைத் தவிர்த்து விட்டான். அந்த மனம் வந்தவர்களைத் தவிர்த்து விட்டான்.

"அப்பா, அப்பா, இந்த மாமியாமா அங்குக்கு அந்த மூரட்டியிருந்து என்னக் காப்பாற்றினாள்மா. மாமி நீங்க இங்கே இருக்கேன்!" உங்களைக் காவலரின் இரு மகன்களும் பிடித்துக் கொண்டான் சிதா. ராகவன் "அப்பா" என்று சொன்னான். அந்த, அந்த, மகன்கள் என்ன கொண்டு வந்த தெரிவிக்காமல். என்ன...? வரக்கூடியவர்களுக்கு மூடியாமல் திறந்தான் அவன்.

"ம், எதற்குத்தான் தெய்வம் இப்படி ஒரு சத்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்தது உங்களை இங்கே அழைத்து வந்ததோ தெரியுமா?" - கேட்கிற

கிங் பிரதிபலிப்பதாக வார்த்தைகள் வெளி வந்தன காபேலிடமிருந்து.

"எல்லாம் இந்தப் பொண்ணு வந்தால்" தோ விழித்தான்.

"ஆமாம் காபேலி, பொண்ணும்தான் எவ்வாறு பிரச்சினைகளும் உருவாகின்றன. இப்போது கூட உன் அப்பன் சிசுவைப் பாரித்துப் போகத்தான் வந்திருக்கிறேன். உன் மகளை உன்விடம் ஒப்படைத்து விடுகிறேன். இனிமேல் நீதான் அவளுக்கு எல்லாம் மனம் விட்டுச் சொல்கிறேன். மனலிக்க முடியாத தவறானச் செய்தியைச் செய்து விட்டேய் தவறானச் செய்தியை இதோ உன் முன்னால் வைத்துக் கொடுத்து நிற்பிறேன். உன்னை எவ்வாறு மதிப்பை என்ருே நான் நினைத்திருக்கலாம். ஆனால் என் கயதுக்கும் நினைக்கிறேன் மதிப்புக் கொடுத்தாவது நீ தோவுக்கு என்ருே வார்த்தைகளை முடிக்கவில்லை ராகவன்.

"நிச்சயம் அந்தப் பொறுப்பை என்ருே தான் ஏற்றுக் கொண்டு விட்டேன் தோவின் வார்த்தையைக் கண்டு, அது அனுபவமாக, உத்தம விவரமுடையதாகப் பருவியப்பட்டு ஏக்கப் பெருமூச்சு விட்டான் தான். அப்போது நல்லாழிக்குகா, உயர்வு குருதிக்கு ஏற்ற ஓர் இடத்தில் அவளுக்குக்கேள் ஒரு கம்பலிப் பார்த்திருக்கிறேன். என்னுடைய நினைவு இவ்வளவுதான் முடிந்தது. தோவின் பொறுப்பை" என்று உள்ளே இருக்கிற சத்தம் நேரத்தில் இருப்பினும் தோவின் பெட்டியில் என் சேமிப்பு; தோவுக்காக இந்த காலியே உயர்வுக்கு அருகேயே இவ் வளவு கருவியுள்ளதாகப் பார்ப்பது உயர்வுத் துக் சேமித்த பணம் சுமார் ஆறிரண்டு பாய் வரை உண்டது. தோவின் தோவாக இந்த அவளுக்கு அளித்து விடுவான் அவளானது தன்ருே இருக்கட்டும்" - பேச்சை முடிப்பதற்குள் விசம்பலும் நெஞ்சை அடைந்தன. ராகவனின் குரல் கரகரத்தது பெட்டியை யும் ஒரு விவரத்தைதான் அவரிடம் நீட்டினான்.

"காபேலி, நீ இவ்வளவு இந்தக் கல் பானம்? அன்று ராமச்சந்திர முர்த்தியே ஒரு யாகம் செய்ய வேண்டிய நிலையில் அந்தத் தோவிராட்டி இவ்வாறு குறைவை நிலர்த்தித் திக் அவளைப் பால் திருவருவம் ஒன்றைச் செய்து அருவி வளத்துக் கொண்டிருக்கிறாள். தோவின் தோவாக இந்த அவளுக்கு அளித்து கொடுத்துகாணே. இந்தத் தோவின் திருமணம் நீ இவ்வளவு நடக்காது.

அவரையே கண்டுவிட்ட பார்த்தான் காபேலி, திருமணப் பொருளையும் புனிதத்தையும் உண்டும் ஞானேதையும் ஏற்பட இவ்வளவு கருவியை அளித்திருந்தன அவளுக்கு.

"நான் நிச்சயம் வருகிறேன். என் பெண் களைக் கல்யாணத்தை ஜா, ஜா என்ன நடத்தவேண்டும். நீங்கள் ஏற்பாடுகளைச் செய் யுங்கள்" - விழியாரம் துணித்து நீந்தி துணிவிடப் புடவைத் தலைப்பால் துடைத்துக் கொண்ட காபேலி தோவனப் பார்த்தான்.

"என்ன தோ அப்படிப் பார்த்திருக்கிறாய்? ஏதோ இவன் ஏதோ சம்பந்தமில்லாமல் போனானே பார்த்திருக்கிறாய்? நீ தான் தான் சம்பந்தமில்லாமல் எவ்வளவோ காலியின் நடந்து விடுகின்றன இந்த உன்

கதலை" என்றுதான். "சரி, நீங்கள் சொல் விட்டு வாரியர்கள் தான் சொன்ன இடத் தையே ஏற்பாடு செய்யுங்கள். தெய்வம் உயர்வு க்கு அனுக்கிரகம் செலவழிக்கும்" என்றான்.

"காபேலி! உன்னை ஏதாவது செய்து கொன்றேன். அப்போது வரவில்லையா இப்போது?"

காபேலி தயைவை ஆட்டினான். "வேண்டாம். அவரெப்பாபாரீசன். இந்த அவரெம் காள் விபரீத விளைவுகளைக் கொடுத்து விடுகிறது" என்னுள். கொற்களின் கணத்தைத் தாண்டி முடியாதவாறு விளம்பினார் ராகவன்.

விழியாரம் தந்தையும் மகனும் ஒரு கயம் பேசவில்லை. தோவுக்கு எவ்வளவு கண விழியாரம் பேசுவது போன்ற தியை. தான் தாயின் கயம் பொன் என்று துணிந்து எப்படித்தான் இவ்வளவு போய் போய்க்கைச் சொல்ல முடிந்ததோ அவராம்? இவ்வாறு தானாகக் கண்ட மயிற்சிறி. இவ்வளவு கருவியுள்ளதாக அந்த உயர்வுமணம் மனத்து வைத்து தந்தை மீது ஏற்பட்ட உயர்வு மாறி மாறி மனத்தைப் பிறிய, மொனமாகத் தந்தையைத் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தான் அவன்.

தோவின் திருமண ஏற்பாட்டில் துரிதமாக அப்படி விட்டார் ராகவன். வார்த்தைகளில் அவர் செய்யத் தவறிய உயர்வுமணம் எவ்வளவோ? தம் மனத்துக்கு அந்த ஏற்பாட்டை இருந்து விட்டது. தந்தையாகக் காபேலி தன் மகன தோவனக் காப்பாற்றிய உயர்வுமணம் இவை வெய்வளம் தோவின் கயதுகூடப் படியுமா திருத்தி விசம்பலில் அவருடைய திருமண முயற்சியை உயர்வுமணம்

காபேலி பார்த்து வைத்திருந்த இடத் தையே சொல்லிச் செய்து விட்டார் ராகவன். காபேலியின் கருவியிலும் விட்ட கண கட்டி விட்டது. தாயும் மகனும் அந்தச் சிறிய விட்டில் விசம்பல வந்ததைக் கண்டு பூரித்தார் ராகவன். வேண்டுமென்றும் காப்பி. யுள் எல்லாம் அவர் இருக்கும் இடம் தெரிந்தன. எவ்வளவு காபேலியின் ஏற்பாடு. கமர் இருப்பது கருவியுள்ளதாக அவர் நடத்தி வந்த உயர்வுமணம் பணத்தில் ஒரு சிறு குழல். அந்த குழிச்சிறிய அனு அனுவாக அனுபவித்தார் அவர். மனப் புண் ஆகி வந்தது அன்பு கற்றுக் கூடப் பெருக்கெடுத்தது ஒரு வாரத்தில் எவ்வளவு மாறுதல்கள் அளவிடத்திலி மனத்துக்குள் கண்கூப்போட்டார் அவர். இந்த இருபது கருவியிலும் இதுமேல் உயர்வுமணம் வாரியகளை இருந்தது விட்டது. 33 செயல் முடியாத தண்டம்!

தோவின் திருமணம் இவ்வளவு தடை பெற்றது. மாய்ச்சின் விட்டாரின் வெய் வளச் சேர்த்தவர்கள். அவர்களுக்கு என் உயர்வு திருப்பிலாக அமைத்து விட்டன. மறுபடியே கருவியுள் விளம்பி விட்டனர். ராகவன், காபேலி இருவருமே விழியாரம் விட்டிருக்கும் போயிருந்தனர்.

"ஆமாம் பார்ப்பது கிடுகியோ. ரொம்ப கருவியுள்ளதே அப்படியும் ஏதோ ஒரு கயது மாதிரி உயர்வுச் சந்தித்தேன். உடனே பிறிய வேண்டியிருக்கு. என் மனலியே இருந்ததை வெய்வளம் உயர்வுக் கொண்டிருந்த தீர்க் கருவியை தெரிச்சேன். அப்போது என்

எத்தகைய
நறுமணப்
புகதுணர்வு

அதனைப் போற்றும் தனி ஒரு சோப்

மைசூர்
சந்தன சோப்

தூர் மலர் மலர் மலர் மலர்
தூர் மலர் மலர் மலர் மலர்
தூர் மலர் மலர் மலர் மலர்
தூர் மலர் மலர் மலர் மலர்
தூர் மலர் மலர் மலர் மலர்
தூர் மலர் மலர் மலர் மலர்
தூர் மலர் மலர் மலர் மலர்
தூர் மலர் மலர் மலர் மலர்

தூர் மலர் மலர் மலர் மலர்
தூர் மலர் மலர் மலர் மலர்
தூர் மலர் மலர் மலர் மலர்
தூர் மலர் மலர் மலர் மலர்

[illegible]

ராஜகவுடும் காளையையும் ஒரு பாக்கிவிடையிட்டுத் தவிர்த்து விடு திருவிளையர். இருபாருடைய அருக்குவியிற் அடைந்த செந்த அந்தி கிழ பன்னத்தையிற் பெய்தும் புகுவாயி, ரகித்த ராசகவுடும் புகுவாயித் தவிர்த்து விடு திருவிளையர்.

[illegible]

சாப்பாட்டபடி குடித்துக் கொண்டிருக்கையில் தனியாக வந்து அமர்த்தாரி. நீண்ட வருஷம் களுக்குப் பிறகு ஏற்பட்டிருக்கிற இந்த நினைவுப் பெருமையினைத் தவிர அவர் திரித்துக்கொண்டிருக்கிற சந்தர்ப்பத்தைக் கண்டு கொண்டுவிட்டார். தன் உணர்வுகள் உள்நாட்டிலே அந்தச் சிறு உணர்வுகள் வளரவில்லை என்று சொல்லிவிட்டுக் கொண்டு காலைப் பிறகு கொண்டுபோகிறார்.

“எதென்ன சாட்செளி, ஏங்கே லெயம்புலிழை?”

“தான் இரக்க வேண்டிய இடத்துக்குத் தான்.” - ததானமர வாரிசுதான் அவர் வந்தவர். அவர் வாரியரிருவர்.

...காவேரி, என்ன சொல்கிறீர்கள்? இதை பார், காவேரி, இன்னும் உங்கோபம் குண்டியை வறண்டு போய்விட்டது என்பதற்கு, உயிர் துடிப்பு வற்புறுத்தித் தரும் திறமையை என்னவற்றையுமே மிதித்து, நெருப்பிலிருந்து பொசுக்காதே. காவேரி, இனிமேல் என்னால் தாங்க முடியாது... காவேரி இப்போது வாசற்படிவில் இறங்கிவிட்டாள்.

“தாயேவரி! உன்னை மதுபடிக்கும் கேட்டுத் தடுத்தேன். என் செய்கின்றனோனே மீறி நீ இப்போது போனாய், உன் மனைகளை வெறுக்கின்றாய். இயேசு! பாஸ்காகல்லவன்றாள் அர்த்தம்.”

சாஸனம் தின்பான், அவன் சாஸனம் செய்தான்.

“என்ன! மலர் வளை
யக் கானக்கு எதற்கு?”

“கல்கத்தாவுக்கு
மாற்றலாகிப் போகிற
கனாமே!”

மலர் வரை எதற்கு?"

தாய்க் குழந்தை போலித்

தாய்க் குழந்தை போலித்

பாடல் அந்த ஒப்பந்தத்தின் ஒருபகுதிதான். கண்டிர் அத்தியாவாயுதம் கூட. இனிமேல் நான் ஒரு கணம் இந்த வீட்டில் இருந்தால் கூட என் நிழல் அந்தப் பெண்ணையும் தொட வாய் தோண்டலாம். அவளுக்கு அந்த நிழல்.

“நீங்கள் சொன்னபடி ராஜராகஸப் போல் யாகத்தனை முடித்து விட்டார்கள். இனிமேல் இந்தக் காவேரி வேளாண் பொருத்தம்தான். ஆகாரம், வாழ்வினாடிய நாட்களை யெல்லாம் வெறும்கூடப் பரப்பினாலே வாழ்ந்த னிடேன், இனிமேல் வாழ்வையே பற்றிக் கவரின் செய்வதற்குக்கூட உடம்பில் தேமல் பிடுங்கு. உங்களை ஒன்றா மட்டும் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ள என் போன்ற வயதில், நினைவில் உள்ளவர்கள் வேண்டும் வரமும்தான் நீங்கள் எங்கு இருந்தாலும், “என் கணவர் எங்கோ இருக்கிறார்” என்ற உணர்வு போதும், இந்த மனநிலைமும் சூயசுமும் நினைப்பதற்கு. அந்த நினைவுடன் எத்திடுகாட்களை ஸூயசு விடுகிறேன். என்னுடைய இந்த வேண்டுகோளை மட்டும் ஏற்று எனக்கு அனுமதியளிப்பீர்கள்” என்றான் கணகித துடைத்துக் கொண்டு. “நான் வருகிறேன். தீமா வந்தால் சொல்லியபடிப்புகள்.” - தீமாவாதித் கொண்டு வெளிப்பே நடத்த அறிதப் பூலுசையால் கருவத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் ராகவன். அன்று இருபது கருவத்தையும்கூடும் அவர் செய்த தீர்மானத்தைத் தெய்வமேதேவ் சட்டத்தின் உதவியை நாடினார் அவர். ஆனால் இன்றி காவேரி, மண்காட்டியின் துணை கொண்டு தனக்கென ஒரு வழிவகுத்துக் கொண்ட விட்டார். அதைத் தடுக்க என்ன உரிமை இருந்தது அவருக்கு?

பாலைவனத்தில் இடையே வந்து குறுகிய
பாதை அந்த இடத்தில் அடங்கி விட்டது. தம் மீது
தாக்கும் ஒளிக் கதிர்வீசின் நீட்சியைப்பற்றித்
தூங்க முடியாமல், தவித்து நின்ற கொண்
டிருந்தார் சரகவன்.

ஐ ஓ பி

இப்போது மாதந்திர வட்டி அளிக்கிறது

ஐஓபியின் குடும்ப சேஷமாலை வைப்பு திட்டம்

இத்திட்டத்தின் கீழ் நடங்கள் சேமிப்புகளை முதலீடு செய்து மாதந்திரமும் வட்டி பெற்றுப் பயன் அடையுங்கள்.

குறைந்த பட்ச கால அளவாக மூன்றாண்டு காலத்துக்கு ரூ. 5000க்கும் அதிகமாக வைக்கப் பட்டுள்ள பணத்திற்கு மாதந்திரமும் வட்டி யளிக்கப் படுகிறது.

இந்தியாவிலுள்ள எங்கனது எந்த இடங்கடும் விஜயம் செய்து மேல் விபரங்களை அறியவும்.

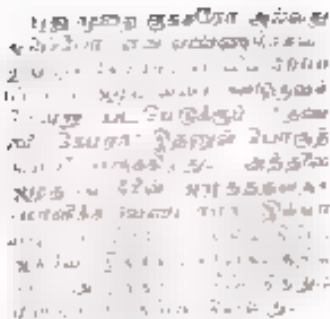
இந்தியன் ஓவர்ஸீஸ் பாங்க்

மத்திய அலுவலகம் : 151, மடிண்ட் ரோடு, சென்னை-2

[illegible]

11. $\frac{1}{x^2} = x^{-2}$ $\frac{d}{dx} x^{-2} = -2x^{-3} = -\frac{2}{x^3}$

உ. எஸ். பி. 111, 12 ஆம் திட்டம் - 19-ஆம் பக்கம்
 வி. வி. 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 84

[illegible]

- 47 - 57

“...பெரிய அளவுக்குள்ளேயும் இவ்வாறு
தொகுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.
இந்த நேரத்தில் எல்லாம் இந்த மாதிரி
செய்து கொடுக்கிறது.”

20. $\int_0^1 x^2 \ln x \, dx = -\frac{1}{3}$

□□□□□□□□

தேரம் கல்வன் நீரோ
 வும்துப் பாரை வக
 கொளரது ஏற்பட்டிருந்த
 தாம். எப்போதும். இந்
 பெரிய பரகதம் கல்வி
 வலத்திருந்தார். தம்மு
 டன் உளரயாடுபவரு
 உருவத்தை நீண்டு
 காணும் பொருட்டு.
 அந்த மரகதக் கல்வி,
 நீரோ தம் கண் முன்
 வலத்துப் பாரை. அரம்
 பித்தாராம்.. இதுதான்
 மருக்தம் கண்ணடியின்
 தோட்டகம். படிப்பத
 யாக அது வளர்ந்து மூலம்
 வெறி இவ்ருள்ள
 நிலைக்கு வந்திருக்கிறது.

ஆதாரம்: தேர்தல் நடவடிக்கைகள்
நடைமுறை: 11 அக்டோபர் 2019

၁၈၂၅-၁၈၃၀ နှစ်အတွင်း အင်္ဂလိပ်တို့သည်

“இனிது அன்புநல்குந், மட்டுந்
கூறல், மனமுன், இப்பொழுது
நெருங்கி, விளக்கலாம்” என்று
கூறினார்.

பேரவையுள் சிறுபான்மை மக்களின்
நிர்வாகம் அங்குள்ள சட்டமன்றம் - 80
தொழில் நுட்ப நிறுவனங்களை அமைத்தல்
உறுதியாக.

ஆள்கைக்குப்	பெளகவத்துக்
கல்	பாடகைக்குப்
பொதுக்கவையா	தனித்தனியே
வருமென்பதில்	தீர்மானமாக
வந்தவர்களை	- அங்குயல்

“தீங்கள் பாடிய பாடங்களை ரேடி
யோவின் கேட்கும் பொது தீங்கள் என்ன
நினைப்பீர்கள்?” என்று வதர மங்கேடுக
ளாக கேட்டபோது அவர் கோடுத்த
பதின்: “இன்னும் கொஞ்சம் நன்றாகப்
பாடிவிடுக்கலாமே என்று நினைப்பேன்.”

மேலும், கருத்து - "புறநாடு"

சிழியாத நான்

கி. ஜ. ர.

அதன் பத்திரிகை ;
அதன் தீர்மானம் ;
நிலைமையும் பெரும்
பங்கு தாரகும்

இவ்வாறு நாட்கள் பல
காலம் நிலையில் வருகின்றன.
எல்லா நாள் காலம் அம்ம.
பெரு நிபந்தனையாக கண்ட
நாட்கள் பெரிய அல்லது
சிறிய தவறுகளை நாம்
இழைத்த நாட்கள்-இவையே
நிலையில் வருகின்றன; இவற்
றுகளும் சரியான நாட்கள்
அதிகமாக அப்படி வருவ
தில்லை; தெருங்காலம் கடந்து
விட்ட நாட்களை வருகின்ற
தன் தவறு செய்த நாட்கள்
பாடிப்பிடி தருகின்றன.
பெரு நிகழ்ச்சிக் காட்சி
நாட்கள் மனத்தையும் உறுத்
துகின்றன; பாடிப்பிடியும்
தருகின்றன. கண்க்கிட்டுப்
பார்த்தால் வாழ்ந்தாலே
யாம் தவறு செய்ததால்
தொன்றுமுது. பெரு நிகழ்ச்சி
களைக் கண்ட நாட்களோ
மிக அபூர்வமாகத்தான்
வரும்படித்தான், என் வாழ்
வில் இவையெல்லாம் அந்
தனைய ஒரு நாளைப் பற்றியே
இங்கே கூற விரும்புகிறேன்.
கமரம் முடிந்ததன்று
ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஒரு
நாள், மகாத்மா காந்தியின்
உப்புப் போராட்டத்தில் இர
ண்டை - காந்தி ஒப்பந்தம் ஏற்
பட்டு. அதன் விளைவாக
இரண்டாவது வட்டமொன்று
மகாத்மாட்டுக்கு அவர் சென்று
திரும்பின உடனே தொடர்
விய இரண்டாவது போராட்
டத்தில் ஆரம்ப காலம்.
நாடு ஆர்த்துப் பொங்கி
எழுந்தி கொண்டிருந்த சூப்
ரீஸ். எங்கும் கொந்தளிப்பு.
அந்தக் காலத்தில் காவலக்
குடி 'காந்தியன்' பத்திரிகை
யில் துணையாகியிருந்த நான்
இருந்தேன். தமிழ்க் கடம்
'நாய. செ.' அவர்கள்

அவரே. பத்திரிகையை
சிறுத்திவிட்டு, இங்குத்தான்
குறித்துச் சொல்லுவதென்று
அவர் முடிவு செய்தார்.
நாலாய் அங்காரப் பின்பற்ற
வதே நியாயம் என்று
தொன்றுதான். அவரும்
நாலாய் மதுரை நண்பர்கள்
இருவரும் செட்டிமார் தாட்
ரம் முக்கிய நகரங்களிலும்
வாய் போதுக் கூட்டத்தில்
144 தண்டப்பட்டதான் மீதிப்
பெருவது என்று ஏற்பாடு
ஆயிற்று. இரண்டொரு
நிலையில் காவலக்குடியி
ராபெரும் போதுக் கூட்டத்
தில் பேசுகிறார். அடுத்தது
தெவ்வோட்டையில் பேசி
நேரும். அந்தவருக்கு நிக்
தில் சிலகடினையில் பேசி
நேரும். எங்கள் நாவலரையும்
அதிகாரிகள் எனது செய்
தார்களில், என் - இறுதியில்
எங்களை அடைத்தார்கள்.

இரண்டாவது காவல இரும்
புக் கதவுகள்; காவலர்கள்.
இரண்டு மூன்று இரும்புப்
பூட்டுகள். கதவுகள் சற்றும
அகலாந்து கொடுக்காதபடி.
இவர்க்கும் காழ்ப்பாளர்கள்.
இவர்களுக்கு போதீசர்? கதவு
களுக்கு வெளியில் எதி
ரெதிரி தாக்கிப் பிடித்த துப்
பாக்கி தாங்கி இருப்பதும்
மாறி மாறி நடந்து பாராக்
கொடுக்கும் இரண்டு
ஜனங்கள். அப்படியே எங்
களுக்குத்தான் எல்லாவது பதி
தொப்பது என்றுமே ஏதும்
புள் தோழமான உருவம்
படைத்த எங்கள் நான்
வலிமைபற்ற ஒரு பவப்
கொண்டி எங்கே நினைத்
திருந்தேன். அன்று இத்தக்
களைப்பாங்களை யெல்லாம்
கண்டபோது, நாலாய் ஒரு
வீரனாய்தான் இருக்கவேண்
டும் என்ற எண்ணம் நோன்
தியது. மண் பொய்மைகளை
யெல்லாம் மகா வீரர்களாக
விய சாமிவாகவன் யாத்திரி
மகாத்மா காந்தி மாற்றியீட்
டாரே! எங்கள் தாலிலில்
நான் போர் திடீரென்று இப்
படி வீரர்களாவலர்கள். ஒரு
வர் ஈட்டும இளைப்பெல்லாம்
இருக்கியேனென சொல்லுகிறேன்.
இதற்குப் பாவனையில் அவர்
புக் 'காந்தியன்' பத்திரிகை
யில் 'காந்தியன்' பத்திரிகை

மொத்தவருகித சாதாரணக்
கவனத்திற்குக் கற்புக் குல்
வாய் கொடுப்பது வழக்கம்.
இதற்குப் பழைய சிறை அது
பலம் உள்ள அரசியல் மகதி
எவ்வாறும் 'காந்தியன்' நம்
யால்' என்று சொல்லுவது
வழக்கமாகிற்று. சிறை என்
ருவோ பவமும் அருவருப்பும்
இருந்த காலம் போல், அர
சியலுக்காகச் சிறை செய்
வதைத் தாக்கத்துக்குத் தன்
னார் குடிப்பது போல் கடை
மாக்கி விட்டால் நம் நாட்
தில் மகாத்மா காந்தி. வீர
னும் தியாகிமாவதற்குச்
சிறைவாசம் எல்லாவது கவல
முன் கச்சிதமும், பத்திரமும்.
கொள்கியதும் பொருளையும்
வாதிமொன்றுக்குவருதி!

அப்படியும், - எங்களுக்கு
நடந்த பத்திரபலத்தை அல்
லாம் சொல்ல வந்தேன்!

நாடுகளாகத் தண்டனை
பெறவே வந்திருக்கிறோம்.
ஒழுங்கு போலீசார்? ஏன்
இவ்வளவு கெடுபிடி? இத்
தையெய்தாவது போதீசர்?
இரண்டு மூன்று மகாத்
ரீவன் போயிற் ஜனங்களை
வாட்டி, துப்பாக்கி சலிதம்
கொண்டு வந்து இறக்கி
யிருந்தார்கள். நான் என்
னெனயிருந்த ஸப் - இறுதியில்
விராத்திரியில் 'கொண்டி
என்ட்' போட்டுக் கொண்டு
அவர்களில் பலர் அணிவருத்
தன் கற்றுச் சற்று வக்
தார்கள். மகா வலிமை
பொருத்திய அந்த பிரிட்டிஷ்
சாமராஜ்யத்தை நாங்கள்
தாது போரும் எப்படித் தயக்கி
விட்டோம்! அதுகுத்தான்
என் பவம் எவ்வளவு!
பத்திரிகை, காவலர்கள்

விவரமாக ஏற்படுகின்றன. அவர்களிடம் மக்களும், மக்களிடம் அவர்களும் தவறாதவகை தொடர்ந்து விடுதி ஓர்ார்கள். ஆனால், அன்று நாய்கள் ஓர் அதிகப்பதிகம் வந்தோம். ராவு. சொ. அவர்களும் நாளும் ஏதோ பிடி கொண்டு போனோம். ௧௫௦௦ ரூபாய் கவனித்துக் கொண்டோ இருந்தோம். மற்ற இரண்டு நண்பர்களும் இங்கு இருக்கிறார்கள். இரண்டு பேர் இருந்தார்கள்.

மலபார் போலீஸ் அவர் 'மார்க்' செய்த காவடி ஒன்றை எடுத்தது.

"ஹா! ஹா!"

இப்படியொரு மெய்யை நாய் கதவழி விடுத்து எங்கள் பக்கம் கேட்டது.

நான் தலை நிமிர்ந்து பார்த்தேன்.

ஒரு போலீஸ் ஜவான். மலபார் இரண்டு. கடவோரமாய் நின்று கொண்டிருந்தார். கம்பிக் கவரை? கம்பிகளின் இடுக்கைய எங்களை உற்றுப் பார்த்தபடி நின்று. அவருடைய விழிகளினின்று என்ன தாண்டா தாண்டா வாய்ப்பு பெருகிக் கொண்டிருந்தது. பேசவே இல்லாதவர்களுள்.

"என்ன? ஏன்?" என்று நாய்கள் கேட்டன.

"என்ன ஹா! என்ன ஹா...? இப்படி... இப்படி..." என்று சொல்லி, மேலே ஒன்றும் பேச முடியாமல் பின்னால் என்னிடம் விட்டார் ஜவான்.

மீண்டும் கேட்டபோது, அவர் கொந்தம் தம்மைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு. "நம் கைகளைக் கொண்டு நம் கைகளைக் குத்துவது போல, எங்களைக் கொண்டு உங்களை இப்படி அடக்குகிறோம்!" என்று கனக குளையாகச் சொல்லி அந்த இடம் மலபார் ஜவான்.

நாய்களும் உன் கவனி விட்டோம். அவருக்கு ஏதோ ஆறுதல் சொன்னோம். அவரோடு நியாயம் எந்த ரகசியம் சிக்கலுக்கு ஆட்பட்டு வாழ்க்கை நடந்த வேண்டிய விருக்கிறது. எங்கள் குக்கும் உடமை உண்டு. ஆனால் அது ஒரே விதமாக

விராது. நுண்பதின் தகவல்களையே மிகுதியாக வலிமைபடுத்திப் பரிசுக் கைகளில் பணிவிடைகொண்டு, உதாபுக் கைக்காரனைப் பற்றற்ற வாய்க்கத் தர்மத்திலும் தம் இனியச் சாட்டுகிறதெனியா? அந்த வாய்ப்பு ஜவானின் பரிசுக் கைகளைத் திடீர் கண்ட தோஷம் எங்கள் மனம் தெரிந்த செய்தது. அவர் மேல் ஒரு தகவல்களை என்று சொல்லி அவரை நாய்கள் மொதலாய்ப்படுத்தி அனுப்பி வைத்தோம்.

பேசு எங்கள் கைகளை மாதிரித்திரட்டும் நுண்பு கொண்டு போய் இருக்கிறார்கள்.

வழக்கப்படி பிராணிக் கவலை தாய் விவரங்கள் எங்கள் நடந்து முடிந்தது.

"நீங்கள் குத்துவார்களா, குத்துவார்களா?"

"குத்துவார்களே."

இது வாத்தி கொய்கிக் கொடுத்த பதில்தான்.

நாதுபெருக்கு ஓராண்டுக் கடுங்காய் தண்டனை விதித்தார் எப் - மாதிரித்திரட்டி.

எங்காவும் உதவிக்கக் கொட்டி உத்தரவுகளைப் பட்டித்து. உதவிக்கக் கொட்டி அந்தக் கொட்டி. காலபுரம் மீது ஒரு பக்கமாகக் கொட்டி அமர்த்தபடியே எங்கள் நடவடிக்கைகளையும் கவனித்து நடத்தி மகத்துக் கொண்டு இருந்தார். உதவி குறுகி ஒரு பெருக் கட்டமாய்த் திரண்ட மக்கள் நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.

நட்ட நடுவே நிறத்த போலீஸ் லை ஒன்று வந்து நின்று. எங்களை மதுரைச் சிறைக்குக் கொண்டு செல்வதே அது வந்தது.

லாசிக் கொடுக்க எங்கள் கொண்டு போய் நின்று இருக்கிறார்கள். போலீஸ் எப்போதென்பெட்டிருக்கிற ஜவான் கைகள் மேலெழுகின்றனக் கூட்டுத்தார்கள். லாசிக் இன்னப்பெட்டோ எப் - இன்னப்பெட்டோ, அவர் லாசிக் என்று எவர்கூட நினைக்கிறார். இரண்டு கைகளில்கூட கை வைத்துக் கொண்டு எங்கள் கிட்டி வந்து நின்று. உன் கைப்படி, உதவிக்கக் கொட்டி அவர்

பார்த்தார். உதவிக்கக் கொட்டி மிக மிகுக்காக, 'ஆகட்டும், ஆகட்டும்' என்ற தோரணத்தில் தலைவைத்தார். 'யெண்டாமே' என்ற பாவனையில், இன்னப்பெட்டி தலைவைத்தார். எங்களுக்கு நிலங்கு பூட்டுவது சம்பந்தமாகத்தான் இத்தக்த தலைவைத்தார். ஜாஸ்தி பாவனை. இறுதியில் உதவிக்கக் கொட்டி பிடிவாதத்துக்குப் போலீஸ் இன்னப்பெட்டி பணிபெண்டியதாலிற்று. என்னுடைய கைகளையும், ராவு. சொ. இடது கைகளையும் சேர்த்து ஒரு கைகளையும் மற்ற இரு கைகளையும் வலது இடது கைகளில் சேர்த்து மற்றொரு கைகளையும் மனம் இயலாறிலே இன்னப்பெட்டி பூட்டி விட்டார். மற்ற எங்களை லாசிக் தெறி விட்டார்கள். லாசிக் பறித்தது. தாலையையே வேண்டியிலை விட்டு. கைகளில் கைகளில் ராவு. சொ. நாளும் ரொம்பப்பட்டதைக் கண்டார் அந்தக் கைப்படி குவளாய் நன்றி. தம் நண்பரைப் பிடித்திருந்த கைகளில் கைகளில் எங்கையோ அகற்றித் தம் கைகளை அவர் விடுவித்துக் கொண்டிருந்தார். எங்கள் கைகளும் ஒருவரை எங்கள் கைகளிலிருந்து அதேபோய் விடுவித்து விட்டார்.

மக்களின் கைகளுக்கள், பாரதத்தை அடிமைப்படுத்து விடுதல் அன் விவரம் கைவாட்கள் என்று பொதுவாய் மக்கள் மதித்திருந்த போலீஸ் உணர்வுகள் இரண்டையே தூய சொசை மனத்தை அன்று நாய்கள் கண்டோம். எங்கள் தேச பத்திக்கு எந்த விதத்திலும் அவர்களிடையே தேசபத்தி தாழ்த்ததலை, மாற்றுக் குறைந்ததலை என்று என்னாம் என் மனத்திலே, ஆழ்ந்து பறித்தது. பாரதத்தில் பொன் மயமான எதிர்காலக் கோபுரம் அத்தகைய எத்தனையோ தூய உணர்வுகளில் அன்று எழுந்ததை என் கற்பனையில் கண்டேன். என் மனத்தை கிட்டிகொது திண்பட்ட அந்த நான் எப்படி மனதாயி் அது அரிவாத நான்.

WIDENING WORLD OF GENERAL INSURANCE
 NEW INDIA MEANS BEST IN INSURANCE SERVICE
 THAT IS READILY AVAILABLE TO YOU
 THE FIFTY-YEAR TRADITION OF NEW INDIA'S
 EFFICIENT SERVICE WITH SECURITY
 IS BEING CARRIED ON TODAY ON A WORLD WIDE SCALE
 THE MOST PROGRESSIVE NAME IN GENERAL INSURANCE
 IN 1970 NEW INDIA ENTERED IT'S 51ST YEAR
 AND
 REDEDICATES ITSELF TO THE SERVICE OF ITS CLIENTS

The New India Assurance Company Ltd.

87, Mahatma Gandhi Road
 BOMBAY-1

மொங்கல் விரேஷ் விற்பனை!

ஆராதனா மெயில், எக்ஸ்போ கம்மன்ஸ் பட்டு, கேட்கங்கள்!

ஈடு கிணையுற்ற பட்டு சேலைகளுக்கு

NALLI SILKS
 SILK SAREES

நல்ல சலக்கஸ்

ஈடு சேலைகளுக்கு மட்டுமே சிறப்பாக வொர்-நிடு

நல்ல சலக்கஸ்
 ஈடு சேலைகள்

32, நாயகமெட்டை கிணை ரோட்,

கொண்டி-மலிமையூர் (மொன்: 74862) எக்ஸ்போ-2

வினாக்கள்
விடைகள்

வலியைப் வாக்கிடும் 'ஆஸ்ப்ரோ'

'ஆஸ்ப்ரோ' உட்கும் ருமத்திற்குமே உயர்ந்ததெழு
உயர்ந்ததெழு உயர்ந்த உயர்ந்த திருத்ததெழு

உயர்ந்ததெழு (1) உயர்ந்ததெழு

என் அன்புள்ள ராஜா,

நாமும் தம்பதியாதி விட்ட இந்த ஆறு வார காலத்தில் நீங்கள்எனக்கு எழுதிய கார்டு கவர் களை வைத்து நான் நமக்குத் தேவையான 'மாடல்' வீடு ஒன்றை கட்டியுவிட்டேன். இப்போம் அட்டை வீடு மாடிரி நீங்கள் இன்னும்

அந்தச் 'சென்சீவ் மாதெரீஸ்' தமக்கு இடம் தேடி அலைந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். அந்தோ பரிதாபம்! நான் எத்தனையோ மனக் கோட்டைகளைக் கட்டிக் கொண்டு வருகிறேன். அளவ போய்லாம் 'டு ஹெட்' போர்டு இயல்பாய் காலியாக இருக்கின்றன. ஆனால் இன்னும் உங்கள் எண்ணுக்கு அங்கே ஒரு 'டுமெட்' போர்டு கட்டி தென்படவில்லை போதும்!

என் அம்மா ஆதங்கத்துடன் கேட்டாள்: "ஏன் பவானி! மாப்பிள்ளையை வீடு பார்க்கச் சொன்னாயா, இப்போ புது வீடு வாய்க்கச் சொல்லுமா? ஒடுவேனா நீ சொன்னது சரியாகக் காணில் விழாததால் 'வீடு வாய்க்கும் படத்தில் இறங்கிவிட்டாரோ' என்று அங்கலாய்க்கிறார். அண்ணாபவா, என்னை 'வீடு வீடு' என்று அவரை கிரட்டி கிரட்டி. ஒய்ய இல்லாமல் செத்து வருக்கலாகப் போய் போகிறார்' என்று மிரட்டுகிறார். 'இங்கிருந்து தான் எப்போது நகருவோம்' என்று எதிர்பார்த்திருந்த அண்ணாவுக்கே உங்கள் கிஷ்கந்தில் இத்தனை கரிசனம்!

இவ்வாறாக இந்த அரோகணத்தில் அடியென் இருந்து கொண்டிருக்கும் இன்னமும் பாராளுமன்றம் எனக்கு ஏதோ ஆறுதல் வார்த்தைகள் கூறி. அழகிற குழந்தைக்கு காலையப் பழம் கொடுக்கிறீர்கள்!

எதிர் வீட்டு நேருமஸ்தானைக் கவனமாகப் பூக்கிற மருதாள் அவர் கணவர் கையோடு விமானத்தில் காம்பெராவுக்கு அளந்ததுக் கொண்டு போய்விட்டதைக் குத்திக் காட்டி எங்கள் வீடியோ என்னைச் சித்திரவதை செய்கிறது. 'இங்கிருக்கிற மதராஸுக்கு இத்தத் தஞ்சாவூரிலிருந்து விளம்ப இத்தனை தாமதமா?' என்கிறார்கள் இத்தினாளும். பண்ணாரியும் கேட்டு மகிலும் ரசிகர் தீவனம். என் முகாரி உங்களுக்குப் பிடிக்குமா?

மதராஸில் எங்கே வீடு பார்க்கிறீர்கள்? என்னைக் கொண்டு போய் லுக் கொத்தளத்திலோ. ஆரிரம் விளக்கடி யிலோ, புனிவந்தோப்பியோ நிறுத்தி வேடிக்கை பார்க்காதீர்கள். 'இத்தனை பெரிய மதராஸில் இங்குதான் இடம் கிடைத்ததா?' என்று கேட்டல் போகிறார்கள். அதற்காக அடையாறு பங்களாவுக்கு நான் ஆசைப் படவில்லை. மயிலாப்பூர், மாய்ப்பம் என்று இப்போது...? என் சித்தப்பா இத்த 1930ம் வருட திருவங்கிக் கோனி 'அத்தகார பங்களா பக்கம்' போய்விட்டாரேன். சீக்கட்டி சாமராஜ்யத்தில் லூரிங் அந்தமிக்ளது என்று எப்போதோ என் அண்ணா டயப்பான்.

ராஜா ராஜா வீதான்
கி.ராஜப்பா

அதுபோம் அத்த அத்தகார பங்களாவில் லூரிங் எப்போதும் உத்தத்தே இங்கு. ஆகவே வீடு தேவையில் ஒன்று நூருக இருக்க. சமாதானிடாரீர்கள்! என்னைப் பவானி விடாதீர்கள்.

நாம் இரண்டு பேர்தானே! குழந்தையா. கட்டியா? ஏதோ ஒரு ஸம்பது லூபாயில் ஒரு அருகாள் - காலியாள் - காந்திரேட்டமான தகவலாதிவாள் வீட்டுக்காரருடன் - ஆபீசுக்கும் பக்கமாக ஒரு வீடு ஏன் பார்க்கக்கூடாது? இனி என்னும் இப்படி போஸ்ட்மென்ட் எதிர் பார்க்கத் தவிர்த்து துடிக்கக் குடியாது. பசல் எக்ஸ்பிரஸ் ஏதி இத்தப் பவானி அத்த மதராஸில் உங்கள் மூன் வந்து நிற்பான். உங்களைக் கேர்த்து வீடும் தேருவாக! தொட்டல் சாப்பாட்டுக்கும் வருவான்! ஆகவே எக்ஸ்பிரஸ் சொன்னது போதும். உடனே வீடு... அட்டே... தபால்பொரர் ஏதோ கணை வீதி எறித்துவிட்டுப் போகிறார்... என்னைவென்று பார்க்கிறேன்....

[இத்தக் கடிதம் எழுதி முடிக்கும்போது உங்கலிடமிருந்து புதுக் கடிதம் மூன்று மூன்றது வரவே ஆவனோடு சீர்த்துப் படித்தேன்.]

இத்தனை கட்ட காலம்! சகவரா! துக தோ! எண்ணுயர் பிங்கியாரோ! மகமாயி! இதென்ன வேலை! ஆனாலாக மதராஸ் போக வாம். இத்தச் செய்புறந்தித் தஞ்சாவூரைவிட்டு தவறாமல் என்று மனக் கோட்டை கட்டினேன். நீங்கள் உங்கள் தஞ்சாவூர் கிணக் காரி வாய்ப்புக்கு எத்தனாக இப்படி 'திராஸல் பர்' வாங்கிக் கொண்மீர்கள்? என்னைப் பழி வாங்கலா? இனித் தஞ்சாவூரில் தனிக் குடித் தனத்துக்கு நான் இடம் தேடிவரக் வேண்டும்? சத்துக்களுக்குப் பெயர் போன இத்த சரபோர் மன்னன் தலைநகரில் இனி நான் எத்த லுமிக்கெய்வாம் வீடு தேடி அலியேன்? தோ! அப்போ! தங்கக் காமாட்டி! அவரை வீடு தேடச் சொய்க் கிரட்டியதற்குக் கையெம் பணை இது? எத்த ரயிலில் இங்கு போட்டிபடுக்கையோடு வந்து குத்திது என்னை வீடு தேடச் சொய்க் கிரட்டுறீர்களோ! என் ராஜா!... சரி. சரி வந்து சேருங்கள்! எங்கள் வீட்டு மொட்டையாடியில் 'ஆஸ்பெஸ்டாஸ்' கீட்டு போட்டுக் கொண்டு கொஞ்ச காலம் தனிக் குடித்தனம் நடத்திப் பாப்போம்.... வேறு வழி? ஆரிரம் விளக்கிடா, புனிவந்தோப்பியா, லுக்கொத்தளமோ இனி ஏது வாக இருத்தால் என்ன?

- இய்யாடிக்கு உங்கள் மனைப் பவானி.

சினிமா க் கல்பாணம்

காட்சி 1

(ஒரு கிடுகிடுமெனில் கல்பாணம் காட்சி யுமாக எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கூடக்கர் இவ்வாறு யாழ்ப்பாணம் தாவினா ஒரு தட்டில் வைத்து, எவ்வாறும் அதிசயத்தை எதிர்ப்பதற்குக் கொண்டிருக்கிறார். மனையில் மாடுகளை, அநாவது கூடக்கர் அங்கம் மாத்திரம் காண்பதற்கு. மந்திரம் சொல்லும் கொண்டு வருவதும் சாஸ்திரம் எம்மைக் கட்டிவைக்கும் பரிசுத்தி.)

சாஸ்திரிகள் : முகூர்த்த உயம் மெளபீப் போதது. பெண்டின் வரச் சொல்லுங்கள், பெண்டின் வரச் சொல்லுங்கள்.

கூடக்கர் : பெண்டின் வரச் சொல்லுங்கள், பெண்டின் வரச் சொல்லுங்கள்.

(ஒருகை ஐயுறா வரிக் ஒரு பெண் அழைத்துக்கொண்டு வர, அவள் மனையில் மெள, கல்பாணம் மனையில் விட்டு வர, காண்கிறார். சாஸ்திரிகள் இவர்களைத் தீவிர தோல் பத்திரம் கொண்டுவிடுகிறார்.)

சாஸ்திரிகள் (கைவை உயர்த்தி) : கெட்டி மெளம், கெட்டி மெளம்!

கூடக்கர் (கைவை உயர்த்தி) : கெட்டிமெளம், கெட்டி மெளம்!

இன்னொருவர் (கைவை உயர்த்தி) : கெட்டி மெளம், கெட்டி மெளம்!

அங்கம் (கைவை உயர்த்தி) : கெட்டி... கெட்டி மெளம், கெட்டி மெளம்!

கூடக்கர் : மாப்பிள்ளை ஸார்! நீங்க உங்க காலிபத்தைப் பாருங்கோ! கெட்டி மெளத்தை தாங்கள் கவனிச்சிக்கொள்ளுங்கள்! (கைவை உயர்த்தி) கெட்டி மெளம், கெட்டி மெளம்!

(கெட்டி மெளம் ஒலிக்கிறது. கல்பாணம் தாவினா க் கட்டுகிறார். பெண்டின் வரச் சொல்லுங்கள் மாடுகளை.)

கூடக்கர் : கட், கட், கட்! (கல்பாணம் உயர்மேலிருந்து வருகிறது.)

காமிரா மேன் : என்ன ஸார், அதற்குள் கட் பண்ணச் சொல்லி விட்டீர்கள்! இன்னும் தூறு அடி எடுக்க வரம் என்று பார்த்தேன்.

['கூடக்கர் : (எழுந்து மாலை வைக்கிறார்) எவ்வாறு விட்டீர்கள்! என்ன கூடக்கர் ஸார்! இன்று பட்டி பிடிப்பு இவ்வளவுதான்! தான் போக மாமா?

கூடக்கர் : நீங்கள் போக வரம்... நன்றாக தாவினா கூடக்கர் காமிரா மேன்! என்னக்கு என் பது சூரியகம் இருக்கட்டும்.

(கூடக்கர் புறப்படுகிறார்.)

கூடக்கர் : அட்டர்! கூடக்கர், கூடக்கர்!

கூடக்கர் : என்ன ஸார்?

கூடக்கர் : என்ன காமிரா மேன்! தாவி முடியாத 'கூடக்கர்-அப்' எடுக்க மந்திரம் விட்டீர்கள்!

காமிரா மேன் : ஆமாம், ஸார். மந்திரம் தான் விட்டேன். இப்பொழுது எடுத்தால் போக்க!

(காமிரா மேன் காமிராவையும் கைக்குள்ளும் சேர்த்துக் கொடுக்கிறார்.)

கூடக்கர் : சார் கூடக்கர்!... அட்டர்! மாப்பிள்ளை க் கழைத்தும் மாலை வைக்க காண்கிறேன்! கூடக்கர்! மாலைவை மாட்டிக் கொள்ளுங்கள்!

காமிரா மேன் : மாலை வைக்க வரம் உயர்ந்து விட்டதே!

இதற்குத்தான் நிறு மாலை வைக்கட்டும். பெண்டின் மாலை போதும் என்று சொன்னேன். நீங்கள் கெட்டி விட்டு.

கூடக்கர் : என்ன காமிரா மேன்! தான் இந்தக் கல்

அவர் எப்படி வழக்கைத் தொடர்ந்து நடத்துகிறார்?

உங்களுக்கு ஸார் உண்டார்க்கம்? அவனைத் தான் கேட்க வேண்டும்.

காட்சி 6

(உட்கூடும், ஒரு பட விற்பனாகத்தரும்.)

விற்பனாகத்தார்: ஸ்டரக்டர் ஸார்! நீங்கள் படம் ஆரம்பித்து ஒரு வருடமாகியும் இன்னும் முடிந்தபாடியில்லை. எப்பொழுதாவது முடிவுங்கள். ஆனால் எனக்கு இப்போது வேண்டுமாயின் கூடாது, எத்தனை வட்சம் கேட்டாலும் சரி, கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் இந்தப் படத்தின் விற்பனாகத்தாரின் ருபரூபத்தை எவர்க்குத்தான் கொடுக்க வேண்டும்.

உட்கூடர்: உங்களால் எவ்வளவு கொடுக்க முடியும்?

விற்பனாகத்தார்: பத்து வட்சம்.

உட்கூடர்: பத்து வட்சமா? ஆனால், ஆவனக்கு, ஈறு செட்டியாவே பங்கிட்டு வட்சம் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்!

விற்பனாகத்தார்: சரி, பதிலளித்து வட்சம்.

உட்கூடர்: பதிலளித்து வட்சமா? தங்கம் புரட்டு விற்பனாகத்தாரின் இருபது வட்சம் கொடுக்க முன் வந்தார்களே!

விற்பனாகத்தார்: சரி, இருபத்தைந்து வட்சம்.

உட்கூடர்: இருபத்தைந்து வட்சமா? காஞ் வாகா காஞ் செட்டியாவே இருபத்தெட்டு வட்சம் கொடுப்பதாகச் சொன்னாரே!

விற்பனாகத்தார்: சரி, முப்பது வட்சம். சம்பந்தம் இல்லையா?

உட்கூடர்: சம்பந்தத்தான்.

விற்பனாகத்தார்: நீர் நல்ல அறிவுடையவரே. ஸார், படம் ஆரம்பித்து ஒரு வருடம் ஆகிறது. இன்னும் படத்தை முடிந்தபாடியில்லை. இருந்தும் நான் முப்பது வட்சம் கொடுக்கும் அவசியக் கவழியைப் படத்துக்கு அத்தனை பிரசாரம் ஆகியிட்டது. இதற்கு நீர் உயமுடைய கதாநாயகியும், கதாநாயகியையும் தான் வாழ்த்த வேண்டும். அவர்கள் தொடர்ந்து வழக்காடிக்கொண்டிருக்கிறார்களே. பத்திரிகைக்காரர்கள் இந்தப் படத்துக்கு ஏதே பிரசாரம் செய்து விட்டார்களே!

உட்கூடர்: அவர்களை எத்தனாக வாழ்த்த வேண்டும்? என் சாமர்த்தியத்தை வலியவா தான் வாழ்த்த வேண்டும்?

விற்பனாகத்தார்: இதில் உன் சாமர்த்தியம் என்ன இருக்கிறது? அந்தப் பெண் அவ்வளவு சாமர்த்தியமாகக் கட்டிய தானியைக் கழிப்பதாகவே என்று வாதாடிக்கொண்டிருக்கிறார்!

உட்கூடர்: ஆனால் தொடர்ந்து வறக்கூட அவர்களுக்கு ஏது பணம்?

விற்பனாகத்தார்: யார் யாரோ அனுப்புகின்ற வரலா வரலா நூறு நூறுகூட அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வந்துள்ளன!

உட்கூடர்: அந்த அநுதானிகள் வேறு யாரும் இல்லை. தான்தான் பல பெண்களில் வரலா வரலா இருவருக்கும் ஆளுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறேன். இது வரலாறில் இதற்காக வட்சம் ரூபாய் செலவழித்த விட்டேன்.

விற்பனாகத்தார்: எதற்காக?

உட்கூடர்: எத்தனாகவா? சாதாரண நாள்லி லுத்து வட்சத்துக்குக்கூடப் போயிருக்காத இந்தப் படத்தை இப்போது முப்பது வட்சம் கொடுத்து வாங்கியிரே, எப்படி? நான் சாமர்த்தியமாக அவர்களைத் தொடர்ந்து வழக்காடச் செய்ததன் காரணமாகத்தான் பத்திரிகைகள் அப்படிப் பட்டதைப் பற்றி எழுந்து விழுந்து எழுதின. பத்திரிகைகளுக்கு வட்ச ரூபாய் விளம்பரமாகக் கொடுத்திருந்தால் கூட இத்தனை பிரசாரம் ஆகியிருக்குமா? ஆகவே என் சாமர்த்தியத்தைத்தான் நீங்கள் புகழ வேண்டும்.

(சுயஸ்ரீவும் உங்கடும் வகுறேர்கள்.)

சுயஸ்ரீ: இல்லை, எங்கள் சாமர்த்தியத்தைத் தான் நீங்கள் புகழ வேண்டும்.

உங்கடும்: ஆம். எங்கள் சாமர்த்தியத்தைத் தான் நீங்கள் புகழ வேண்டும்.

உட்கூடர்: நீங்கள் சொல்வது எனக்கு விளங்கவில்லையே!

சுயஸ்ரீ: நீங்கள் தான் தொடர்ந்து பணம் அனுப்பினீர்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியாது, ஒப்பக் கொள்கிறோம். ஆனால் எங்கள் படம் பிடிக்காத முன்னாலேயே லிஸ்டர் கல்யாணம் செய்து கொண்டு விட்ட தாங்களே எங்கள் பெயர் பிரபலமடையத்தான் இந்த வழக்காக ஆரம்பித்தோம். நீங்கள் இந்தப் படத்துக்கு எங்கள் ஆளுக்கு பத்தாயிரத்துக்குத்தான் ஒப்பந்தம் செய்தீர்கள். ஆனால் இதோ இப்போது பத்தாயிரம் எங்களை ஆளுக்கு ஸூதர் வட்சத்துக்கு ஒப்பந்தம் செய்திருக்கிறார்.

உட்கூடர்: அப்படியா? பரவாயில்லை, உங்களுக்குத் வேற்றி, எனக்கும் வேற்றி.

விற்பனாகத்தார்: எனக்கும் தான் வேற்றி. ஏனென்றால் முப்பது வட்சத்துக்கு வரலாவைப் பட்டத்துக்காக ஏற்கையே ஒருவர் நாற்பது வட்சம் கொடுத்து விட்டார்.

உட்கூடர்: சரி, அந்தக்கோட்டில் உங்கள் வழக்குத் தொற்றுவிட்டது. மேற்கொண்டு என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?

சுயஸ்ரீ: தொற்றுத் தொற்றுக்கும், இனி அனாதை பற்றி நாங்கள் கவலைப்படப் போவதில்லை.

உட்கூடர்: ஐயோ, அப்படிச் சொல்லாதீர்கள்! என் படம் முடியும்வரை உங்கள் வழக்குத் தொடர்ந்து கொண்டிருக்க வேண்டும். கப்பர் கோட்டில் அப்பிஸ் செய்யுங்கள். அதற்காக இத்தாருங்கள் ஒரு வட்சம்.

விற்பனாகத்தார்: தானும் ஒரு வட்சம் தருகிறேன். தயவுசெய்து வழக்கை விட்டுங்கள், அப்பிஸ் செய்யுங்கள்.

சுயஸ்ரீவும் உங்கடும்: சரி.

பெறுங்கள்

2 மீட்டர் வட்டி

74

ஆண்டு
தொகுத்து

7-வருட

தேசிய சேமிப்பும் பத்திரம்

(தான்சாவது வெளிக்)

வரிக்குட்பட்டவழிய செலுத்திகள், மற்ற
பொகிட் ஆயிவற்றிறிந்து விடைக்கும்
வட்டியைப் பிசுந்தது. இதிலிருந்து விடைக்கும்
வட்டிக்கு ஆண்டுக்கு ரூபாய் 3,000 வரைக்
கான வட்டிக்கு வரிச்சலுகை விடைக்கும்.
உங்கள் அஞ்சலகத்திலிருந்து விவரங்களை
அறிபங்கள்

தேசிய சேமிப்பு நிறுவனம்

70/1974

★ இக்குறியீட்டில்

கருத்து

கு. 15-

புரக

பெறுகிறது.

மக்கள் அனுபவித்து வரும் சதுஸ்ககிள சோஷலிஸம் என்ற அரசாங்க ஏகபோக முறையிலிருந்து தப்பிவிடுவதற்கு நிறுவப்பட்ட பாடுபட்டு வரும் 'முற்போக்கு சோஷலிஸ்ட்கள்' சிறிது சிந்தித்துப் பார்க்கட்டும்.

மதுரை
15-12-70

கமர

தலைவரவர்களே ஆங்கிலக் கலிபோரீன் கலிபோரீன் மெற்கோன் காட்டி விளக்கியிருப்பது மிகவும் நன்றாக அமைந்துள்ளது. ஆயினும் ராஜாஜியின் ஆங்கிலக் கட்டுரையைத் தமிழாக்கி வெளியிட்டுள்ளதில் ஒரு தவறு நேர்ந்து விட்டது. "கப்ரீன் கோர்ட்டில் நீதிபதிகளும் ஏகமனதாக வெளியிட்டுள்ளனர்" என்று ஓரீட்டில் தவறாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நெய்வேலி, 15-12-70 கப்பிரமணியம்

★ சீமீத்தில் தான் புதுக்கோட்டைக்குச் சென்றிருந்த போது, இந்தச் சம்பவம் நடந்தது. நெரு ஓரமாகப் படுத்துக்கொண்டிருந்த ஒருவரை இரண்டு பேர் - இராம அகிலாசிகள் என்று நினைக்கிறேன் - எழுப்பியிருக்கிறார்கள்.

"எனப்பா, இங்கே படுத்துக்கொடுக்கிறாயா?..." எப்போதாவது இங்கேயா?" என்று அந்தப் பொருட்கள் விளையினார்கள்.

"எப்போட்டைப் பார்த்தே பூணூ நாளாகக் கங்கு.....!"

"அடடா... அதற்காகவா இப்படிப் படுத்துக்கொண்டே... எழுந்து வா... அந்த நோட்டை... நீ வேண்டியதைச் சாப்பிடு... தாங்கள் பணம் கொடுத்து விடுகிறேன்!"

இப்படியும் சில மணிதான் இருக்கிறார்கள் என்று எனக்கு ஒரே ஆச்சரியம். மெய்ச்சி. அந்த ஆள் வயிறு புடைச்சல் எப்போது முடிந்ததும் அவர்களை நன்றிப் பெருக்கோடு பார்த்தான். அப்போதுதான் அந்தச் சவாரியினை நிகழ்ச்சியை நடத்தினார்.

"இந்தாப்பா, நீ ஒரு உதவி செய்யுமா?" என்று மெல்ல இழுத்தார் ஒருவர்.

"என்ன சொன்னார்கள்...செய்யக் காத்துக் கிடக்கிறேன்..." என்றான் சௌந்தரத்தின் கட்டை தாக்கம்.

"ஒண்ணுமில்லை.... நீ ஆய்வுத்திட்டிக்கு வா..... குடும்பம் கட்டுப்பாடு ஆபரேஷன் செய்து கொள்.... முப்பது ரூபாய் பணம் தருவார்கள்.....!"

"ரெண்டு வாரங்களுக்கு முன்னாலே, நான் தேவகோட்டையிலே ஆபரேஷன் செய்துக்கொண்டேன்" என்று அவன் கூறிய போது அந்த இருவரின் முகத்திலும் அசைவற்ற தைப்பார்க்க வேண்டுமே!

திருவாரூர்

த. செல்வம்

தூர் துமகால் நோட்டைப் பற்றிய தகவல்களில் Rameshvaram என்ற வார்த்தை "ரெண்டல்வம்" என்ற தமிழில் உள்ளது. அதன் உச்சரிப்பு "ரெண்டல்" என்றிருக்க வேண்டும்.

சென்னை - 4

17-12-70

சுட்கமணம்

11 மணிக்குத் தகுதிச் சான்றிதழ் 10-2-81 அன்று முடிவடைந்து விட்டது என்றும், பழுது பார்க்கப்படாமலும், தகுதிச் சான்றிதழைப் புதுப்பிக்காமலும் ஒடிக்க கொண்டிருந்த பண்ணைத் தான் 12-2-70 அன்று செலுத்திக் கொண்டு செல்லும் பொழுது அதன் "பிரேக்" சரிவாகப் பிடிக்காததால் விபத்து ஏற்பட்டது என்றும் நீதிமன்றத்தில் தமது யாக்குமுடிவத்தில் அறிவித்துள்ளார் பஸ்டிரைவர். ஒரு பெண்ணின் மரணத்துக்குக் காரணமாக இந்த விபத்து சம்பந்தமான வழக்கை விசாரித்த மாகாண மாஜிஸ்திரேட்டின் எஸ். நடராஜன் அவர்கள், தகுதிச் சான்றிதழ் காலாவதியாகியும் பஸ்டிரைவர் பழுது பார்க்காமல் துந்து மாத காலமாக ஸ்டைட் தவறுதலாக ஓட்டிக் கொண்டிருந்தது தமக்குப் பேரறிச்சி அளிப்பதாகத் தீர்ப்பில் கூறியுள்ளார்.

அரசாங்கம் தங்கள் போக்குவரத்துத் துறைக்கு மட்டும் விதிக்காத தனர்த்திக் கொள்வனோடன்றிப் பாமர மக்களின் உயிர்களைப் விபத்துக்குள்ளாக்குகிறது. பஸ் போக்குவரத்துத் தனிவார துறையில் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்கு இதை விட வேறு காரணம் வேண்டுமா என்று? சென்னை - 11

17-12-70

பி. பிரகாசம்

மதுரையிலிருந்து பன்னிரண்டு மைல் தூரத்தில் இருக்கும் கலிமங்கலம் என்றும் இராமத்துக்குக் கட்டத் தவறுபவர்களை இரண்டு கம்பெனிகள் பஸ்களை விட்டு வந்தனர். சரிவான நேரங்களில் அந்தப் பஸ்கள் வருவதில்லை. சில நாட்களில் பஸ்களே வராது. ஜனங்கள் மிகவும் சிரமப்பட்டு வந்தனர். பஸ் கட்டடமும் அறுபத்துமூன்று பைசாக்கள்.

தற்போது மூன்றுபது கம்பெனி ஒன்று விட்ட பஸ் விட ஆரம்பித்து, கட்டணத்தை நாற்பத்தைந்து பைசாவாகக் குறைத்து விட்டனர். அதைக் கண்டு மற்ற கம்பெனிகள் தங்கள் கட்டணத்தை நாற்பது பைசாவாகக் குறைத்து விட்டனர். இதனால் ஜனங்களுக்கு மிகவும் செளகரியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பஸ் கம்பெனிகள் தங்களுக்குள் போட்டி போட்டுக் கொண்டு கட்டணத்தைக் குறைக்க ஆரம்பித்துவிட்டன. பிரயாணிகளுக்கு வேண்டிய செளகரியங்கள் செய்துகொடுக்கின்றன. அதில் ஒரு கம்பெனி பஸ்சில், வரிச்சிபுர குவார்ட்ஸ் துரிதிலிருந்து கலிமங்கலம் பஸ்ஸிற்குப் படிக்கச் செய்யும் பிள்ளைகள் டிக்கட்டில்லாமல் இவ் வசமாக ஏதிரச் செய்யப்படுகின்றனர்!

மூன்று மத்தியதர முதலாளிகளுக்குள் ஏற்பட்ட போட்டியின் காரணமாக, பொது

**ஐந்தே
காக
போதும்
உங்கள்
குடும்பம்
பெருகாமல்
தடுக்க!**

**வேண்டுமென்றபடி
மட்டுமே பெறு...**

வேண்டுமென்றபடி மட்டுமே
இன்று மக்களேற்ற
ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம்.
இதற்கு நிரோத் உதவும்.

தாய் செய் திருவாரின் தேகநலம்...

குழந்தைகள் சரியான வளர்ச்சி
பெற, முந்தி மூன்று நாளுக்கு
வாழ்வுகள் அலக்களுக்கு
சரிசெய்யமான பராமரிப்பு
தேவை என்று வைத்தியர்கள்
கூறுகின்றனர். பெற்றியின்
இழந்த தேக எழுதைய மீண்டும்
பெற தாய்க்கூட சிறிது காலம்
பிடிக்கும். நிரோத் உபயோகிப்ப
தனால், அடுத்த பெற்றைத்

விலை 70/67

**உயிர் தப்பிவிடுவது எடுத்ததன்
சாத்தம்**

குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிற்கு

15 காசுக்கு

**அளவாக ஆதாரமாக
குறைந்த விலை**

கலப்பைத் தள்ளிப் போடலாம்.

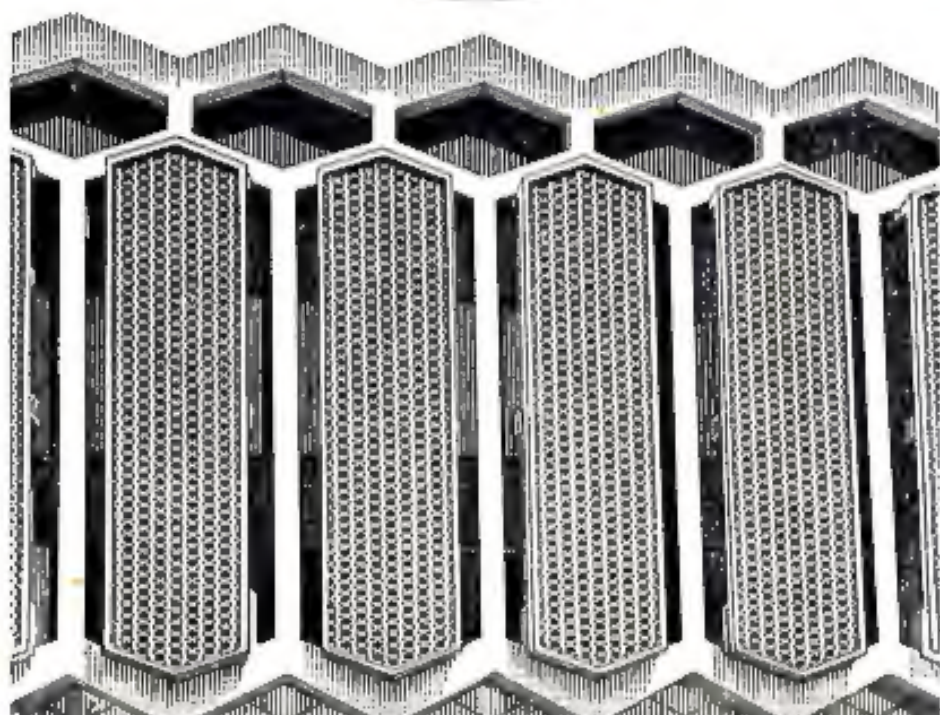
நிரோத் (காஸ்டோம்) உயிர்
தப்பிவிடுவது எடுத்ததன்
சாத்தம் ஆனது எடுக்கானது.
சாத்தமாவது, தீவிரத்தோடு
நிரோத் உலகமெங்கும்
உபயோகிக்கப்படுகிறது.
இதை உபயோகிப்போன்ற
தேகநலம் பாதிக்கப்படுவ
தில்லை. நிரோத் எங்கும்
கிடைக்கும்.

**நிரோத், வீட்டுக் காலகாலம்
விற்கும் காலம், மருத்துக் காலம்,
வெற்றியைப் பாக்கும் காலம்,
ஆவியைத் தீர்ந்து கிடைக்கும்.**

உட்புறங்களுக்கும்,
வேளிப்புறங்களுக்கும் ஈடிணையற்ற
அழகிற்கும், நிரந்தரத்தன்மைக்கும்...

ஸில்விகரீட்

எஃபிஸி வெள்ளை சிமென்ட்

ஸில்விகரீட் எஃபிஸி வெள்ளை சிமென்ட் உண்மையான பாளையங்கோட்டை, வண்ணங்களிலும் அமைத்துக் கொள்ளலாம்; அதற்குக் கொண்டு செல்லவேண்டிய போள்களையும், தட்டல் அல்லது செங்குலையாக தகவலையும், ஐரவினையும், கொடிவரினையும் கையாண்டு அமைத்துக் கொள்ளலாம். அந்த போள்களாக இருக்கின்ற சிமென்டும் உறுதியும், நீடித்து நிற்கும் தன்மையும் உடையதாக இருப்பதால், அது சிகர்தாமசமாக விளங்குகிறது.

ஸில்விகரீட் எஃபிஸி வெள்ளை சிமென்ட், அருகிலுள்ள சிமென்ட் டீலர்களிடமிருந்து கம்பெனி ஆஃப் இந்தியா லிமிடெட், கிளையிலோ, அவர்களுடைய விநியோகஸ்தர்களிடமிருந்து கிடைக்கிறது. கிளையிலோ மற்றும் கல்கத்தா டிபன் போதுமான இருப்பது ஸில்விகரீட்.

எஃபிஸி

தகுந்த கலந்த தயாரிப்புக்கு திட்டம் கீழ்க் கட்டப்படும்

தி சிமென்ட் டிபன் கம்பெனி லிமிடெட்.

தி சிமென்ட் டிபன் கம்பெனி லிமிடெட், அருகிலுள்ள கிளையிலோ, அவர்களுடைய விநியோகஸ்தர்களிடமிருந்து கிடைக்கிறது.

அடையப்பட வளர்ச்சியின் உச்சத்தை!
இப்படியொரு மகத்தான மாறுதலை
விளைவிக்கமுடியுமா ஒரு டானிக்?

ஆம், வளர்ச்சிக்கான
பசியை வங்கள் குழந்தைக்கு
வளமுடன் வழங்குவது
இன்கரிமின்*

இன்கரிமின் டானிக் பிரத்தியேகமாகப் பசியைத் தூண்டி, வயிறு உண்ணும் மிகுதியான உணவை ஒங்கிய வளர்ச்சியை மாற்றி, வாட்டசாட்டமாக வலுவோங்கச் செய்கிறது. சாப்பிடுமே புரத சத்து அனைத்தையும் நன்கு பயன்படுத்திக்கொள்ள உதவுகிறது இன்கரிமின். நம் உணவில் இல்லாத ஒரு முக்கிய அமினோ அமிலம் செறிந்துள்ள டானிக். வளரும் வயதிலே (4 வாரம் முதல் 14 வயது வரை) அன்றாடம் கொடுங்கள். கொரிப் பழச் சுவை தரும்படி இன்கரிமின், மறவாதீர்கள்.

இதுவே கனககண்ட வளர்சிப் பருவம், இன்கரிமின் பருவம்

◀ பெரிய குழந்தைகளுக்கு (இதம்புச் சத்து சுட்டிய)
இன்கரிமின் டிராப்ஸ்
இளம் குழந்தைகளுக்கு இன்கரிமின் டிராப்ஸ்

Ludena

சுவை மருந்துக் கடைகளிலும் கிடைக்கின்றன. உலகெங்கும் எப்பிசைகெட்டுப் பந்தியான ஒரு பெயரளிய வெட்கி நயாசிப்பது இன்கரிமின். வெட்கி டிவிஷன், சப்பாளுமிட் இத்தியம். மிடெட், பி.டி. பாக்ஸ் 6577, பம்பாய்-18.

* தென்சென் ஸப்பாளுமிட் கம்பெனியின் சித்திரடக்கு டிரெஸ் மாக்.